

К бр. 981/2003

У ИМЕ НАРОДА

ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија: Вере Вукотић – председника већа, судије Ђојане Пауновић – члана већа и судија поротника Бабић Гојка, Јаја Вукојчића и Светислава Марића – чланова већа, са записничарем Данијелом Дуњићем, у кривичном предмету против окр. **СТОЈКОВИЋ НЕБОЈШЕ** и др. због кривичног дела тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 3 Кривичној законици и др; по оптужницама ОЈТ-а у Београду КТ-500 03 од 16.10.2003. године и КТ-500 03 од 21.01.2004. године, које су ирецизиране поднесцима ОЈТ-а у Београду КТ-500 03 од 22.02.2005. године и КТ-500 03 од 06.02.2006. године, те службеном белешком од 07.02.2006. године, те по оптужници оштећених као тужиоца породица пок. [REDACTED] и пок. [REDACTED] преко пуномоћника адв. Кнежевића Зорана од 13.02.2006. године против опт. Стојковић Небојше, опт. Савовић Драгана и опт. Перић Ненада због кривичног дела тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ РС у вези са чл. 33 КЗ РС и др; након одржаног главног и јавног претреса дана 22.02.2006. године у присуству заменика ОЈТ-а у Београду Александра Милосављевића, пуномоћника оштећених породица [REDACTED] и [REDACTED] адв. Зорана Кнежевића, опт. Стојковић Небојше, његових бранилаца адв. Зоре Добрчанин-Никодиновић, адв. Добривоја Главонића и адв. Владимира Пријовића, окр. Савовић Драгана, његовог браниоца адв. Немање Васиљевић, окр. Перић Ненада, његовог браниоца адв. Ненада Буље, окр. Павловић Горана, његових браниоца адв. Немање Васиљевића и адв. Наде Вадаски, окр. Вујић Предрага, његовог браниоца адв. Немање Васиљевића, окр. Јлавшић Синише и његовог браниоца адв. Наде Вадаски, loneo је и јавно објавио дана 27.02.2006. године следећу

ПРЕСУДУ

Окр. СТОЈКОВИЋ НЕБОЈША.

Окр. САВОВИЋ ДРАГАН,

ДС

09.

Окр. ПЕРИЋ НЕНАД,

ул. Омладинска

ноћем

РОДИ

С

ВИ

Окр. ПАВЛОВИЋ ГОРАН,

ДС

ГС

СУДОМ У УЖИНУ 2003. ГОДИНЕ ПРОДАЈЕ СУПСТИНЦУ КОЈИ ЈЕ ОПОЈЕН ДРОГОМ

оде.

(1)

Окр. ВУЈИСИЋ ПРЕДРАД

Окр. ПЛАВШИЋ СИНИША

КРИВИ СУ

Што су:

У неутврђеном временском периоду између 2002. године и 29.03.2003. године у Београду и то у изнајмљеним просторијама, у стану у ул. Опленачка бр. 8-а и у изнајмљеној гаражи у ул. Алије Алијагића, неовлашћено држали рати даље продаје супстаницу која је проглашена за опојну дрогу и то 1.634,47 гр. хероина и 174,51 гр. коканна, који су набавили очигледно рати даље продаје с обзиром да је у гаражи у ул. Алије Алијагића пронађена и смеса "Парацетамола" и "Кофеина" у количини од 1.568,31 гр. као и смеша "Проканна" и "Бензоканна", док је у стану у ул. Опленачкој бр. 8-а пронађена вагица за прецизно мерење, исто тако у обе ове изнајмљене просторије откривљени су и неовлашћено држали ватreno оружје и муницију као и експлозивне материје, чије држање грађанима иначе није дозвољено и то:

пиштољ марке "ЦЗ" М-88 калибра 9мм, фабричког броја 62634, пиштољ марке "ЦЗ" М-57 калибра 7.62мм, фабричког броја Ц-936, пиштољ марке "ЦЗ" М-99 калибра 9мм са оштећеним фабричким бројем и пиштољ марке Чешке производње калибра 6,35мм без серијског броја и модела, које оружје је пронађено у стану у ул. Опленачкој бр. 8-а, док је у изнајмљеној гаражи у ул. Алије Алијагића пронађено ватreno оружје, муниција и експлозивне материје и то: пиштољ марке "Берета" фабричког броја М-41643 са прицесивачем, пиштољ марке "Стар" Шпанске производње, фабричког броја 1215455, пиштољ калибра 6,35мм непознатог произвођача са оштећеним фабричким бројем, револвер "Колт Магнум" Ц 357 "ЦЗ" оштећеног фабричког броја, аутоматски пиштољ "Хеклер" фабричког броја 00681, аутоматски малокалибарски пиштољ Словеначке производње фабричког броја 3669, аутоматску пушку модел 92 фабричког броја 10311, аутоматску пушку модел 70-А фабричког броја Б-40731, пушку "пумпарицу" марке "Мозберг" фабричког броја К-223033, као и пластични експлозив "Пенетрит" у количини од 1.515,16 гр; паковање пластичног експлозива марке "Пенетрит" у количини од 200,10 гр; експлозив "ТНТ" у количини од 493,16 гр; једну бојеву ручну бомбу М-75 бр. 9803 комплетну са експлозивним пуњењем и упаљачем, четири вежбовне детонаторске каписле бр. 8, две детонаторске каписле бр. 8 са алуминијумском кошуљицом, једну електрочину детонаторску капислу бр. 8, шест метара спорогорућег штапина, као и муницију 8 пуних оквира за аутоматску пушку калибра 7.62мм, 50 комада патрона калибра 12мм, 9 кутија од по 70 комада метака калибра 7.62мм пиштољских, 50 комада малокалибарске муниције калибра 22мм и једно паковање од 25 комада пиштољске муниције типа "Берета", пет оквира муниције за "Хеклер", пет метака калибра 7.62мм и 7 метака револверских 357, на тај начин што су наведену опојну дрогу и наведено ватreno оружје, муницију и експлозив набавили од НИ лица у намери вршења кривичних дела, да би дана 29.03.2003. године од стране полиције сви окривљени били заточени у стану у Београду у ул. Опленачка бр. 8-а.

-чиме су као санкцији извршили кривично дело неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 245 ст. 1 Кривичног закона СРЈ, у склађу са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика у вези са чл. 33 Кривичног законика.

Окр. СТОЈКОВИЋ НЕБОЈША:

Дана 06.10.2002. године у вечерњим сатима у Раковици у ул. Алије Алијагића бр. 28, заједно са НИ лицем, у намери да себи прибави противправну имовинску корист, покушао озбиљном претњом да принуди ошт. [REDACTED]

[REDACTED] да на штету своје имовине затвори своју играоницу "М-нет" тако што је критичне вечери дошао у просторије играонице оштећене и упутио претњу објаснивши јој да му је "завукла руку у цеп тиме што је отворила играоницу", затим јој је објаснио да је он "чувени [REDACTED]" те да уколико у року од 3 дана не затвори играоницу може свашта да се деси "да неко дође и уништи опрему, да у

току ноћи може да нестане комплетна опрема и да јој обраћање полицији неће бити од користи", након чега је оштећена одбила да то учини, а током исте ноћи обијена је просторија у којој је била инфраструктура и из ње изнета сва опрема.

-чиме је извршио кривично дело изнуде у покушају из чл. 180 ст. 1 Кривичног закона РС у вези са чл. 19 Кривичног закона СРЈ.

Окр. САВОВИЋ ДРАГАН:

1.Дана 10.11.2001. године око 22.35 часова у Београду, на новом Обреновачком путу у близини раскрснице са путем за Железник са умишљајем лишио живота [REDACTED] и довео у опасност још нека лица, на тај начин што је другим возилом којим је управљало НН лице, сустигао путничко возило марке "Мерцедес" сиво-металик боје [REDACTED] којим је управљао ошт. [REDACTED], при чему су се унутар возила налазили супруга [REDACTED] [REDACTED] пришао му са леве стране и са места сувозача кроз прозор врата окр. Савовић Драган из пушке марке "ПЗ М-70 АБ-2" калибра 7.62мм. фабричког броја 692836 испаљује више хитаца који пролазе кроз возачева врата од возила којим управља ошт. [REDACTED] у правцу његовог тела и главе, наневши му више повреда и то прострелне ране главе са разорењем и оштећењем ткива великог и малог мозга и мозданог стабла, дуж канала стрелне ране, устрелне ране са улазним отвором у левом предпазушном пределу и раскидом крвних судова меких ткива, органа грудне дупље (оба плућна крила, срчане кесе и обе преткоморе срца) и аорте дуж канала стрелне ране, устрелне ране, са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушне (слезина, четвртасти режањ јетре, желудац) и грудне (лесно плућно крило) дупље, као и лука аорте, дуж канала стрелне ране, устрелне ране, са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушне (слезина, четвртасти режањ јетре желудац) и грудне (лесно плућно крило) дупље, дуж канала стрелне ране, по грудима и глави, услед којих је он на лицу места преминуо, док је [REDACTED] која је селеза на сувозачевом месту задобила прострелну рану мишіћа изнад леве плећке, прострелну рану кроз ткиво изнад лесне дојке и две прострелне ране у меком ткиву у пределу заливног дела врата.

-чиме је извршио кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 3 Кривичног законика.

2.Дана 06.01.2003. године око 18.00 часова на Новом Београду у ул. Париске комуне испред бр. 67, употребом силе и претњом да ће непосредно напasti на живот, заједно са НН лицима, одузели туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем прибаве себи противправну имовинску корист, на тај начин што је НН лице и окр. Савовић у тренутку када је ошт. [REDACTED] прилазио свом аутомобилу, дошли до њега са пиштолима у рукама, прилазе му,

представљају се као полицајци, потом му наређују да седне на задње седиште свог аутомобила марке "Голф 3", а поред њега седа окр. Савовић, док на место возача седа НН лице, врше претрес возила након чега одлазе одатле ионевши са собом црвену торбицу у којој је било 68.000 ЕВРА и неутврђену количину динара, лична документа, кључеве од стана, канцеларије и других просторија, одлазећи до возила марке "Опел Кадет" у којем их чека НН лице и одвози их одатле, након чега овај новац деле на три једнака дела.

-чиме је извршио кривично дело разбојништва из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика.

3.У периоду од 05.10.2000. године до 29.03.2003. године, преиначене исправе употребљавао као праве на тај начин што је на личну карту Републике Српске на име [REDACTED] ставио своју фотографију, претходно скинувши оригиналну и дорадивши печат на њој, на личну карту Републике Српске на име [REDACTED] такође је ставио своју фотографију и дорадио печат претходно скинувши оригиналну фотографију и на возачкој дозволи која је гласила на име [REDACTED] такође је скинуо фотографију и на њено место ставио своју, дорадивши печат и ова документа користио приликом легитимисања.

-чиме је извршио три кривична дела фалсификовања исправе из чл. 233 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног закона РС.

Окр. САВОВИЋ ДРАГАН и окр. ПАВЛОВИЋ ГОРАН:

Дана 03.02.2003. године око 09.00 часова у Београду, у ул. Богдана Жерајића бр. 34 19. употребом силе против [REDACTED] и претњом да ће непосредно напasti на живот, одузели туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем прибаве противправну имовинску корист, на тај начин што по претходном договору у коме им је НН лице објаснило да [REDACTED] има новца од продаје крађених аутомобила и да тај новац стоји у кухињи, ово НН лице их одвози до улаза у зграду, показује им где [REDACTED] живе, па окр. Павловић претходно облачи полицијску униформу и заједно са окр. [REDACTED] долазе на врата на која звоне, представљају се као полиција када их Словић Божидар пушта у кућу, где окр. [REDACTED] прислања пиштољ са пригушивачем на чело оштећеног и обраћа му се речима: "Само ћути и кажи где су ти паре", након чега улазе у једну од просторија у стану где затичу [REDACTED] у кревету, коме прилази окр. Павловић и црним линијама које је понео са собом га веже, тако што му руке ставља на леђа, док [REDACTED] уз помоћ селотеји траке такође везује руке, а потом врше преметачину у кухињи где проналази новац у износу од око 1.200 ЕУРА, који одузима, па како је нездовољан количином поново прети [REDACTED] који му показује друго место на коме проналази извесну количину новца - око 2.400 ЕУРА, након чега напуштају место ионевши са собом и мобилни телефон са стола "Нокија 6110" са картицом, одакле долазе до возила у коме их чека НН лице, а новац након тога

деле на три дела.

-чиме су као саизвршиоци извршили кривично дело разбојништва из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика у вези са чл. 33 Кривичног законика.

Окр. ПАВЛОВИЋ ГОРАН:

1. У периоду између 17.04.2002. године и 20.03.2003. године преиначене исправе употребљава као праве и то тако што је са личне карте на име ██████████ а скинуо оригиналну фотографију и ставио своју и са личне карте на име ██████████ је такође скинуо оригиналну фотографију, а затим ставио своју и дорадио печат, што је такође учинио и на возачкој дозволи која гласи на име ██████████ и сва документа користио приликом легитимисања као права.

-чиме је извршио три кривична дела фалсификовања исправе из чл. 233 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног закона РС.

2. Дана 24.08.2002. године у периоду од 19.00 до 19.15 часова у Београду у ул. Војводе Влаховића бр. 35, на штету ██████████ обио кућу тако што је дошао до ње и отворио улазна врата завлачењем шрафцијера, тако што је леблокирао шип испод фиксираног дела дводелних врата, ушао унутра, извршио преметачину по свим собама и одузeo 1.500 ЕУРА, дечији златни ланчић, шест пари дечијих минђуша са каменчићима и алкице, три златне наруквице, један женски златни ланчић, јелиу златну наруквицу са плочицама, четири Аустријска дуката - бушена, једну плаву торбу са лечијим здравственим књижицама, путним исправама на име оштећеног и супругу ██████████ наочаре за сунце, једну златну отрилицу дужине 20cm, пет дуката са ликом Фрање Јосифа од којих је један бушан и кључеве од стана и возила, а након тога се удаљио са лица места.

-чиме је извршио кривично дело тешке крађе из чл. 204 ст. 1 тач. 1 Кривичног законика.

Окр. ВУЈИСИЋ ПРЕДРАГ:

У периоду између 05.10.2002. и 25.03.2003. године преиначене исправе употребљавао као праве, на тај начин што је набавио личну карту Републике Српске на име ██████████ а са које је скинуо фотографију и на њено место ставио своју, затим дорадио део печата који иде преко фотографије и користио је у ситуацијама када је легитимисан.

чиште је извршио кривично дело фалсификовања исправе из чл. 233 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног закона РС.

*

Суд окр. СТОЈКОВИЋ НЕБОЈШИ применом напред наведених законских прописа, те чл. 4, 5 ст. 2, чл. 33, 42, 45 и 54 Кривичног законика **УТВРЂУЈЕ** следеће **ПОЈЕДИНАЧНЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА:**

-за кривично дело неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 245 ст. 1 КЗ СРЈ – **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 3 (ТРИ) ГОДИНЕ.**

-за кривично дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика – **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 3 (ТРИ) ГОДИНЕ.**

-за кривично дело изнуде у покушају из чл. 180 ст. 1 Кривичног закона РС у вези са чл. 19 КЗ СРЈ – **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 1 (ЈЕДНЕ) ГОДИНЕ.**

На суд окр. СТОЈКОВИЋ НЕБОЈШУ, применом чл. 60 и 63 Кривичног законика

О СУЂУЈЕ

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 6 (ШЕСТ) ГОДИНА И 6 (ШЕСТ) МЕСЕЦИ

У коју казну се окривљеном урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки-557 03 од 17.04.2003. године, а који се окривљеном рачуна од 17.04.2003. године, када је лишен слободе, па до 27.02.2006. године.

*

Суд окр. САВОВИЋ ДРАГАНУ применом напред наведених законских прописа и чл. 4, 5 ст. 2, чл. 33, 42, 45 и 54 Кривичног законика **УТВРЂУЈЕ** следеће **ПОЈЕДИНАЧНЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА:**

-за кривично дело неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 245 ст. 1 КЗ СРЈ - **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 3 (ТРИ) ГОДИНЕ.**

-за кривично дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ - **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 3 (ТРИ) ГОДИНЕ.**

-за кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 3 Кривичног законика - **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 30 (ТРИДЕСЕТ) ГОДИНА.**

-за кривично дело разбојништва из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика - **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 4 (ЧЕТИРИ) ГОДИНЕ.**

-за свако од кривичних дела фалсификовања исправе из чл. 233 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ РС - **КАЗНЕ ЗАТВОРА ОД ПО 3 (ТРИ) МЕСЕЦА.**

-за кривично дело разбојништва из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика - **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 5 (ПЕТ) ГОДИНА.**

На суд окр. САВОВИЋ ДРАГАНА применом одредби из чл. 60 и 63 Кривичног законика

О СУЂУЈЕ

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 30 (ТРИДЕСЕТ) ГОДИНА

У коју казну се окривљеном урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки-557 03 од 17.04.2003. године, а који му се рачуна од 17.04.2003. године, када је лишен слободе, па на даље.

*

Суд окр. ПЕРИЋ НЕНАДУ применом напред наведених законских прописа и чл. 4, 5 ст. 2, чл. 33, 42, 45 и 54 Кривичног законика **УТВРЂУЈЕ** следеће **ПОЈЕДИНАЧНЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА:**

-за кривично дело неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 245 ст. 1 КЗ СРЈ - **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 3**

(ТРИ) ГОДИНЕ.

-за кривично дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика - **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 3 (ТРИ) ГОДИНЕ.**

Надаље, суд окр. Перић Ненаду применом одредби чл. 62 ст. 1 Кривичног законика **УЗИМА КАО УТВРЂЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 3 (ТРИ) МЕСЕЦА**, а на коју је осуђен пресудом Другог општинског суда у Београду К-566/02 од 10.06.2003. године, која је преиначена пресудом Окружног суда у Београду Кж-2839/03 од 06.10.2003. године, а због кривичног дела из чл. 33 ст. 1 ЗООМ-а РС.

На суд **окр. ПЕРИЋ НЕНАДА**, даљом применом одредби чл. 60 и 63 Кривичног законика.

О С У Ђ У Ј Е

**НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ
ОД 5 (ПЕТ) ГОДИНА И 8 (ОСАМ) МЕСЕЦИ**

У коју казну се окривљеном урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурној истражној судије Окружног суда у Београду КИ-557/03 од 17.04.2003. године, а који се окривљеном рачуна од 17.04.2003. године, када је лишен слободе, па до 27.02.2006. године.

*

Суд **окр. ПАВЛОВИЋ ГОРАНУ** применом напред наведених законских прописа и одредби чл. 4, 5 ст. 2, чл. 33, 42, 45 и 54 Кривичног законика **УТВРЂУЈЕ** следеће **НОЈЕДИНАЧНЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА:**

-за кривично дело неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 245 ст. 1 Кривичног закона СРЈ - **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 4 (ЧЕТИРИ) ГОДИНЕ.**

-за кривично дело недозвољеног држања ватреног оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика - **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 4 (ЧЕТИРИ) ГОДИНЕ.**

-за кривично дело разбојништва из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика - **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 5 (ПЕТ)**

ГОДИНА.

-за свако од кривичних дела фалсификовања исправе из чл. 233 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног закона РС – **КАЗНЕ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД ПО 5 (ПЕТ) МЕСЕЦИ.**

-за кривично дело тешке крађе из чл. 204 ст. 1 тач. 1 Кривичног законика – **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 1 (ЈЕДНЕ) ГОДИНЕ.**

Па суд окр. ПАВЛОВИЋ ГОРАНА применом одредби чл. 60 и 63 Кривичног законика.

О СУЂУЈЕ

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 10 (ДЕСЕТ) ГОДИНА

У коју казну се окривљеном урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурног истражниог судије Окружног суда у Београду Кн-557/03 од 17.04.2003. године, а који се окривљеном рачуна од 17.04.2003. године, када је лишен слободе, па на ласје.

*

Суд окр. ВУЛИСИЋ ПРЕДРАГУ применом напред наведених законских прописа и одредби чл. 4, 5 ст. 2, чл. 33, 42, 45 и 54 Кривичног законика **УТВРЂУЈЕ** следеће **ПОЈЕДИНАЧНЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА:**

-за кривично дело неовлашћеног држања и стављања у промет онојких дрога из чл. 245 ст. 1 КЗ СРЈ – **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 3 (ТРИ) ГОДИНЕ.**

-за кривично дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика – **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 3 (ТРИ) ГОДИНЕ.**

-за кривично дело фалсификовања исправе из чл. 233 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ РС – **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 3 (ТРИ) МЕСЕЦА.**

Па суд окр. ВУЛИСИЋ ПРЕДРАГА применом чл. 60 и 63 Кривичног законика

О СУЂУЈЕ
НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ
ОД 5 (ПЕТ) ГОДИНА И 8 (ОСАМ) МЕСЕЦИ

У коју казну се окривљеном урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки-557 03 од 17.04.2003. године, када је лишен слободе, па до 27.02.2006. године.

*

Суд **окр. ПЛАВШИЋ СИНИШИ** применом напред наведених законских прописа и одредби чл. 4, 5 ст. 2, чл. 33, 42, 45 и 54 Кривичног законика **УТВРЂУЈЕ** следеће **НОЈЕДИНАЧНЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА:**

-за кривично дело неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 245 ст. 1 КЗ СРЈ – **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 3 (ТРИ) ГОДИНЕ.**

-за кривично дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика – **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 3 (ТРИ) ГОДИНЕ.**

На суд **окр. ПЛАВШИЋ СИНИШУ** применом чл. 60 и 63 Кривичног законика

О СУЂУЈЕ
НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ
ОД 5 (ПЕТ) ГОДИНА

У коју казну се окривљеном урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки-557 03 од 17.04.2003. године, када је лишен слободе, па до 25.02.2005. године, када је пуштен на слободу.

*

На основу одредби чл. 206 ст. 2 ЗКИ-а онт. [REDACTED]

се ради остваривања имовинско-правног захтева упућују на парницу.

*

На основу одредби чл. 87 Кривичног законика предма окр. ПАВЛОВИЋ ГОРАНУ ИЗРИЧЕ СЕ МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ – ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА и то: једног пиштоља марке "ЦЗ" 99 са три оквира и 45 комада муниције за исти, једног пиштоља марке "ГТ М-57 ЦЗ" фабричког броја С-936 црне боје са оквиром и 9 метака калибра 7.62мм, једног мини никлованог пиштоља са црним рукохватом Чешке производње са 6 комада метака калибра 6.35мм.

На основу одредби чл. 87 Кривичног законика према окр. СТОЈКОВИЋ НЕБОЈШИ, окр. САВОВИЋ ДРАГАНУ, окр. ПЕРИЋ НЕНАДУ, окр. ВУЛИСИЋ ПРЕДРАГУ и окр. ПЛАВШИЋ СИНИШИ ИЗРИЧЕ СЕ МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ – ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА и то: пиштоља марке "ЦЗ" М-88 калибра 9мм фабричког броја 62634, пиштољ марке "Берета" фабричког броја М-41643 са пригушивачем, пиштољ марке "Стар" Шпанске производње фабричког броја 1215455, пиштољ калибра 6.35мм непознатог произвођача са оштећеним фабричким бројем, револвер "Колт Магнум Џ-357" ЦЗ оштећеног фабричког броја, аутоматски пиштољ "Хеклер" фабричког броја 00681, аутоматски малокалибарски пиштољ Словеначке производње фабричког броја 3669, аутоматска пушка модел 92 фабричког броја 10311, аутоматска пушка модел 70-А фабричког броја Б-4731, пушка пумпарица марке "Мозберг" фабричког броја К-223033, пластични експлозив "Пенетрит" у количини од 1.515,16 гр; паковање пластичног експлозива марке "Пенетрит" у количини од 200,10 гр; експлозив "ГНТ" у количини од 493,16 гр; једне бојеве ручне бомбе М-75 број 9803 комплетна са експлозивним пуњењем и упаљачем, четири вежбовне детонаторске каписле бр. 8, лве детонаторске каписле бр. 8 са алуминијумском кошуљицом, једну електричну детонаторску капислу бр. 8, шест метара спорогорућег штапине, као и муницију 8 пуних оквира за аутоматску пушку калибра 7.62мм, 50 комада патрона калибра 12мм, 9 кутија од по 70 комада метака калибра 7.62мм пиштољских, 50 комада малокалибарске муниције калибра 22мм, једно паковање од 25 комада пиштољске муниције типа "Берета", пет оквира муниције за "Хеклер", пет метака калибра 7.62мм и седам метака револверских 357.

На основу одредби чл. 87 Кривичног законика, према окр. САВОВИЋ ДРАГАНУ ИЗРИЧЕ СЕ МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ – ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА и то: једне аутоматске пушке марке "ЦЗ" М-70, калибра 7.62 x 39мм, фабричког броја 692836.

На основу одредби чл. 245 ст. 4 Кривичног закона СРЈ према окр. ПАВЛОВИЋ ГОРАНУ ИЗРИЧЕ СЕ МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА и то: опојне дроге и то 1.634,47 гр. хероина и 174,51 гр. кокаинва.

*

На основу одредби чл. 196 ст. 1 ЗКП-а у вези са чл. 193 ст. 2 тач. 1, 3, 7 и 9 ЗКП-а **ОБЕЗУЈУ СЕ ОКРИВЉЕНИ** да на име трошкова кривичног поступка плате износ и то: **окр. Стојковић Небојша:** - 54.520,00 динара од чега на име трошкова вештачења износ од 28.000,00 динара, на име трошкова довођења износ од 6.520,00 динара и на име судског паушала износ од 20.000,00 динара, **окр. Савовић Драган:** - 96.270,00 динара од чега на име трошкова вештачења износ од 60.000,00 динара, на име трошкова бранноца по службеној дужности износ од 9.750,00 динара, на име трошкова довођења износ од 6.520,00 динара и на име судског паушала износ од 20.000,00 динара, **окр. Перећић Ненад:** - 72.020,00 динара од чега на име трошкова вештачења износ од 28.000,00 динара, на име трошкова бранноца по службеној дужности износ од 17.500,00 динара, на име трошкова довођења износ од 6.520,00 динара и на име судског паушала износ од 20.000,00 динара, **окр. Вујисић Предраг:** - 44.020,00 динара од чега на име трошкова бранноца по службеној дужности износ од 17.500,00 динара, на име трошкова довођења износ од 6.520,00 динара и на име судског паушала износ од 20.000,00 динара и **окр. Плавшић Синиша:** - 23.250,00 динара од чега на име трошкова довођења износ од 3.250,00 динара и на име судског паушала износ од 20.000,00 динара, све у року од 30 дана, од дана правноснажности пресуде.

II

На основу одредби чл. 355 ст. 1 тач. 3 ЗКП-а,

Опт. **СТОЈКОВИЋ НЕБОЈША** са личним подацима као у списима предмета,

Опт. **САВОВИЋ ДРАГАН** са личним подацима као у списима предмета,

Опт. **ПЕРИЋ НЕНАД** са личним подацима као у списима предмета и

Опт. **ПАВЛОВИЋ ГОРАН** са личним подацима као у списима предмета.

ОСЛОВАЊУ СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да су и то:

Опт. СТОЈКОВИЋ НЕБОЈША;

1. Дана 10.11.2001. године око 22.35 часова у Београду, на новом Обреновачком путу у непосредној близини раскрснице са путем за Железник, по претходном договору и на подмукав начин, са умишљајем заједно са опт. Савовић Драганом, лишио живота [REDACTED] и при том довео у опасност живот још неких лица, на начин што су пар тана пре самог логађаја са НИ лицем "Данијелом Стојановим" прикупили податке о кретању ошт. [REDACTED]
[REDACTED] у возилу марке "Мерцедес" сиво-металик боје, регистарске ознаке [REDACTED] у коме се возио са својом супругом [REDACTED]

[REDACTED] сустigli га на Обреновачком путу, пришли му са леве стране возилом марке "Голф" црне боје, којим је управљао опт. Стојковић Небојша, а са места сувозача кроз прозор врата Савовић Драган из пушке "ИЗ" М-70 АБ-2 калибра 7,62мм испалио више хитана кроз возачева врата од возила којим је управљао опт. [REDACTED] у правцу његовој тела и главе, наневши му више повреда по грудима и глави, услед којих је он на лицу места преминуо, док је [REDACTED] која је седела на сувозачевом месту нанета прострелна рана мишића изнад леве плећке, прострелна рана кроз ткиво изнад десне дојке и две прострелне ране у меком ткиву у преледу заљег дела врата.

-чиме би извршио кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. Г и З КЗ РС у вези са чл. 33 КЗ РС.

2. Дана 03.02.2003. године око 19.00 часова у Београду у ул. Богдана Жерајића бр. 34/19 употребом силе проније [REDACTED] и [REDACTED] претњом да ће непосредно напасти на живот, заједно са окр. Савовић Драганом и окр. Павловић Гораном одузели гуђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем прибаве противправну имовинску корист, на тај начин што су по претходном договору у коме им је опт. Стојковић објаснио да [REDACTED] има новца од продаје крадених аутомобила и да гај новац стоји у кухињи, одвози их до улаза у зграду, показује им где [REDACTED] живи, па окр. Павловић претходно облачи полицијску униформу и заједно са окр. Савовићем долазе на врата на која звоне, представљају се као полиција, када их [REDACTED] ушта у кућу где [REDACTED] пријестања пиштоль са пригушивачем на чело оштећеног и обраћа му се речима: "Само ћути и кажи где су ти паре", након чега улазе у једину од просторија у стану где запничу [REDACTED] у кревету, коме прилази окр. Павловић и прими линештама, које је понео са собом, па веже тако што му руке ставља на леђа, док [REDACTED] уз помоћ селотеји траке такође везује руке, а потом врши преметачину у кухињи, где проналази новац у износу од 1.200 ЕУРА, који одузима, па како је незаповођан количином новца, поново

прети [REDACTED] који му показује друго место на коме проналази извесну количину новца - око 2.400 ЕУРА, након чега напуштају место и поневши са собом и мобилни телефон са стола "Нокија 6110" са картицом, одакле долазе до возила у коме их чека опт. Стојковић, а новац након тога деле на три дела,

-чиме би извршио кривично дело разбојништва из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика у саизвршилаштву у вези са чл. 33 Кривичног законика.

**Опт. СТОЈКОВИЋ НЕБОЈША, опт. САВОВИЋ ДРАГАН
и опт. ПЕРИЋ НЕНАД**

Дана 05.09.2002. године око 21.00 час у Београду на коловозу Трговачке улице непосредно пред раскрсницу ул. Солунских бораца и ул. Јосифа Дебељака, по претходном договору и на подмугао начин, са умишљајем лишили живота [REDACTED] и при том довели у опасност живот још неких лица, на начин што су возилом марке "Ауди 200 кватро" којим је управљао опт. Стојковић Небојша, на меству сувозача седео опт. Савовић Драган, на задњем десном седишту седео опт. Перић Ненад, а на задњем левом седишту седео [REDACTED] (који се налази у бекству и кривични поступак против истог је развојен), примили возилу марке "Мерцедес МЛ-55" регистарски бр. [REDACTED] којим је управљао ошт. [REDACTED], са његове леве стране гледано у смеру кретања, па је опт. Савовић Драган кроз отворени прозор испалио неколико хитаци у главу и тело ошт. Божовић Веселина кроз врате и прозор аутомобила којим је управљао, ианевши му том приликом повреде у виду устрељне ране у предњег тробушилог зида са леве стране у висини пупка, устрељну рану у леву страну леђа испод леве лопатице са задржаним пројектилом у пределу задње ложе врага, услед којих је 08.09.2002. године преминуо, а опт. Перић и Николић су кроз задње бочно стакло испалили више пројектила у правцу возила марке "БМВ" регистарски бр. [REDACTED] којим је управљала [REDACTED] и у којем се налазио мал. [REDACTED] супруга и син [REDACTED] којом приликом је [REDACTED] задобила тешке телесне повреде опасне по живот, а мал. [REDACTED] лаке телесне повреде.

-чиме би као саизвршиоци извршили кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ РС у вези са чл. 33 КЗ РС.

Опт. СТОЈКОВИЋ НЕБОЈША и опт. ПАВЛОВИЋ ГОРАН:

Дана 06.01.2003. године око 18.00 часова на Новом Београду у ул.

Париске комуне испред бр. 67, заједно са окр. Савовић Драганом, употребом силе и претњом да ће непосредно нанести на живот одузели туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем прибаве себи противправну имовинску корист, на тај начин што су опт. Стојковић и окр. Савовић у тренутну када је ошт. [REDACTED] прилазио свом аутомобилу, долазе до њега са пиштољима у рукама и прилазе му, представљају се као полицијци, потом му наређују да седне на задње седиште свог аутомобила марке "Голф 3", а поред њега седа опт. Савовић, док на место возача седа опт. Стојковић, врше претрес возила, након чега одлазе одатле ионевши са собом црвену торбицу у којој је било 68.000,00 ЕВРА и неутврђена количина динара, лична документа, кључеви од стана, канцеларије и других просторија, одлазећи до возила марке "Опел Кадет" у којем их чека опт. Павловић Горан и одвози их одатле, након чега овај новац деле на три једнака дела.

-чиме би извршили кривично дело разбојништва из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика.

Опт. НЕРИЋ НЕНАД:

Дана 24.06.2002. године у периоду између 18.30 до 21.15 часова у Раковици у ул. Сртена Младеновића-Мике бр. 22, одuzeo туђу покретну ствар у намери да себи прибави противправну имовинску корист и то од ошт. [REDACTED] а тај начин што је ушао у незакључане подрумске просторије у склону куће, одuzeo торбицу са личним документима, 60,00 динара, у коме се налазила и службена легитимација опт. [REDACTED] и то МУП-а бр. [REDACTED]

-чиме би извршио кривично дело крађе из чл. 203 ст. 1 Кривичног законика.

На основу одредби чл. 206 ст. 2 ЗКИ-а ошт. [REDACTED] да и [REDACTED] се ради остваривања имовинско-правног захтева упућују на парницу.

На основу одредби чл. 197 ст. 1 ЗКИ-а, трошкови кривичног поступка, у односу на ослобађајући део пресуде, падају на терет буџетских средстава суда.

Према окр. **ПАВЛОВИЋ ГОРАНУ** са личним подацима као у списима предмета.

Према окр. **НЕРИЋ НЕНАДУ** са личним подацима као у списима предмета и

Према окр. **ШАВШИЋ СИНИШИ** са личним подацима као у списима предмета.

на основу одредби чл. 354 ст. 1 тач. 1 ЗКП-а.

ОДБИЈА СЕ ОПТУЖБА

Да је и то:

Окр. ПАВЛОВИЋ ГОРАН:

У више наврата током децембра 2002. године обијањем улазио у затворене просторије и одузимао туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем прибави себи противправну имовинску корист и то заједно са ИИ липем [REDACTED]

-У ноћи између 15. и 16.12.2002. године на штету "Југопетрола" Д.О. Београд у ул. Грчића Милена бб, дошли до бензинске пумпе бр. 605 возилом "Опел Омега караван", након чега Павловић уз помоћ маказа за сечење арматуре сече катанам, а [REDACTED] уз помоћ шрафцијера завлачењем у пределу браве отвара улазна врата, улазе унутра и износе дводесетну металну касу марке "Зимна УБ" коју убацују у ауто и удаљавају се са лица места, довозе касу у Раковицу у кућу [REDACTED] где је отварају тако што су у пределу браве направили отвор на лиму, извукли браву, деблокирали шифру и отворили врата касе одакле су одузели пазар у вредности од 112.218,26 линара, торбице за наплату, даљински управљач за промену цене за атомат "[REDACTED]".

-чиме би извршио кривично дело тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС.

-У ноћи између 24. и 25.11.2002. године, на штету "Југопетрола" Д.О. Београд у Раковини у ул. Ошленачкој бб, заједно са [REDACTED] зв. [REDACTED] долази до бензинске пумпе возилом марке "Опел Омега караван", затим кљештима кида катанам док [REDACTED] шрафцијером отвара улазна врата, улази унутра и изваљује металну касу из њеног лежишта, довлаче је до врата где

одустају од њеног изношења, али из унутрашњости пумпе одузимају 5 спрејева ВД 40, две крпе "Виледа", 7 крипа "Канедо", 4 "Ред будла", 10 батерија-оловки, 3 мириса "Грилипсо", 9 спрејева ВЕ 90 и "Синол", након чега се удаљују са лица места.

-чиме би извршио кривично дело тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС.

У више наврата током 2002. и 2003. године заједно са [REDACTED] против кога је поступак раздвојен, одузимао туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем прибави противправну имовинску корист и то:

1. У ноћи између 29. и 30.09.2002. године, око 02.00 часа у Лапову, на штету "Беопетрола" обилиј просторије бензинске пумпе на тај начин што је Павловић Горан исекао катаџац, а након тога уз помоћ ломилице поломио цилиндер браве, затим заједно улазе у објекат пумпе из кога гурањем пода избацију металну касу до аута "Опел Омега караван" где је утоварају и одвозе до куће [REDACTED] где у гаражи Павловић употребом брусилице сече врата у пределу шарки, отварају касу и из ње одузимају износ од 150.000,00 динара и вредносне бонове у износу од 38.850,00 динара.

-чиме би извршио кривично дело тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС.

2. У Костолцу на штету НИС "Југопетрол" у ноћи између 22. и 23.09.2002. године, обијањем улазних врата улазе у зграду бензинске пумпе до које су дошли возилом "Опел Омега караван" на које су накачили лажне регистарске таблице, ушли унутра, узели касу коју су натоварили у возило, а затим је одвезли у кућу [REDACTED] где су је брусилицом исекли и из ње одузели готов новац, новчане бонове и чекове грађана укупне вредности од 118.562,93 динара.

-чиме би извршио кривично дело тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС.

3. У ноћи између 13. и 14.10.2002. године, на штету ЈД "Југопетрол" у Жабарима, обијањем ушли у зграду бензинске пумпе тако што су снагом тела разватили катаџац на вратима, а након тога ушли у унутрашњост одакле су одузели један ТВ марке "Самсунг" екрана 35cm, четири ауто-гуме марке "Тигар" 175 14, моторно уље марке "Шел", 7 литара у амбалажи од по једног литра, 12 литара уља у амбалажи од по четири литра, уље за кочнице У-2 седам комада по 250 мл, моторно уље марке "Валволит" од 20 литара, акумулатора марке "Бос" и "Силвер" четири комада, 7 комада метлица за брисаче, анти-фриз "Фан-фриз 100°", цигарете марке "Пал-мал" 19 боксова, цигарете "Бизнис" један бокс, једно паковање "Кока-коле" од два литра и 30-так евро-блок чоколаде.

-чиме би извршио кривично дело тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС.

4. Дана 13.05.2002. године у Костолцу на штету ДД "2 Југопетрол" обили бензинску пумпу на тај начин што су до ње дошли унапред припремљеним возилом, ушли унутра, са задње стране пумпе и начинили отвор на зиду са задње стране кроз који су ушли, а затим металну касу окренули и са задње стране је отворили, тако што су брусилицом исекли челични лим, одузевши притом износ од око 460.000,00 динара и новчане бонове у вредности од око 100.000,00 динара.

-чиме би извршио кривично дело тешке крађе из чл. 166 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ РС.

5. У Раброви, у ноћи између 02. и 03.03.2003. године на штету АД "Беопетрол" обили пумпу бр. 5405 на тај начин што су обили просторије зграде, ушли унутра и насиљно отворили металну касу, након чега су одузели око 140.000,00 динара у готовини као и 20.700,00 динара бонова и чекове грађана, које су након тога одбацили.

-чиме би извршио кривично дело тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС.

6. Дана 06.10.2002. године у ноћним сатима у Раковици у ул. Алије Алијагића бр. [REDACTED] у просторијама "ПЦ играонице "Магнет" на штету [REDACTED] одузео туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем прибави противправну имовинску корист, на тај начин што је обио улазна врата играонице и то тако што је Павловић ломилицом поломио спољашњи део цилиндар браве, затим заједно са НИ лицем ушли унутра, извршили крађу осам кућишта ПЦ-3, 8 монитора ознака "ПЦ 17", три продужна кабла, 8 оптичких мишева, девет комада тастатура, једно кућиште "Пентијум 2" и један мобитни телефон марке "Мицротим", након чега су се удаљили са лица места.

-чиме би извршио кривично дело тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС.

У више наврата одузимао туђе покретне ствари обијањем, у намери прибављања противправне имовинске користи и то:

1. У Београду ул. Надина - пети леви прилаз бр. 38, на штету [REDACTED] 09.06.2002. године, између 10.00 и 17.00 часова обио кућу тако што је "Штел" кључем поломио цилиндар браву на улазним вратима, ушао унутра, извршио преметачину и одузео један кофер жуте боје у којој се налазио пинтолј марке "Застава М-88-а" калибра 9мм, фабричког броја 9165 са два оквира и 16 метака, кутију метака од 25 комада калибра 9мм, један компјутер са монитором, тастатуrom, мишем и звучницима марке "Самсунг 483-Ц", сервис за ручавање марке "Цептер" за 12 особа, пеглу, гарнитуру чаша за вино са постолјем, две керамичке вазе, фен, фото-апарат марке "Коника", две ткане стазе димензије 80x25 им, женске бунде од нутрије и један биникл марке "Монти-бajk", а након тога се са стварима удаљио са лица места.

323/138

-чиме би извршио кривично дело тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС.

2. У периоду од 28. до 30.10.1997. године у Београду у ул. Николаја Гогоља бр. 52 на штету [REDACTED] обио стан у коме оштећена живи као подстаниар, на тај начин што је "штел" кључем поломио цилиндар браве на улазним вратима, ушао унутра и одузео један ТВ у боји марке "Самсунг" са звучницима, три привеска од злата у облику крста - слова "Н" и рибе, једну текасас јакну, пет пари фармерица, више комада чемпера, фото-албума, једног дневника у коме је било 370 ДМ, више мушких и женских парфема, једног пара златних минђуша у облику атки, након чега се са стварима удаљио са лица места.

-чиме би извршио кривично дело тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС.

Окр. ПЕРИЋ НЕНАД и окр. ПЛАВНИЋ СИНИША:

У периоду од 05. до 11.03.2003. године у Раковици у ул. Партизанској бр. 2-а, одузели туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем прибаве противправну имовинску корист на штету предузећа "Уфа мелија" на тај начин што је НН лице "Пуцар" уз помоћ шрафцигера отворило врата магацина, затим су он, Перић и Плавнић ушли унутра, спаковали робу у пет великих путних торби и то робу конфенцијског гаша, а затим их однели у гаражу [REDACTED] која се налази на раскрсници ул. Гочке и ул. Алијагића.

-чиме би извршили кривично дело тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС као саизвршиои у вези са чл. 22 ОКЗ-а.

Окр. ПЕРИЋ НЕНАД:

1. Дана 02.11.2002. године од 21.00 до 09.00 часова у Раковици у ул. Једанесте Крајишке дивизије бр. 68-б, на штету [REDACTED] обио продавницу "Фото Маја" и одузео туђе покретне ствари, у намери да њиховим присвајањем прибави противправну имовинску корист, на тај начин што је заједно са НН лицем [REDACTED] се попео на баткон који се налази на висини од 1,5метара, затим разбио дупло вакумирено стакло на прозору димензије 15 x 50 см, ушао у просторије одакле је одузео више фото-апарата различитих марки, музичке касете, касете за видео-камеру, 20 филмова марке "Коника", две ролне фото-папира и око 500.00 динара готовог новца као и један мобилни телефон марке "Алкантел" са картицом 064 142-49-92, док је Перић Ненад стајао испред и

пазио да неко не нападне.

-чиме би извршио једно кривично дело тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС.

2. У ноћи између 25. и 26.12.2002. године око 20.00 часова до 08.00 часова у Раковици у ул. Опленачкој бр. [REDACTED] на штету [REDACTED] обили апогеку тако што је НН лице [REDACTED] уз помоћ бонсека исекао решетке са задње стране, затим разбио стакло и преградни зидић којим су врата била вазидана, начинивши отвор 60 x 50 цм. а затим је заједно са Перећем ушао унутра и одузео један компјутер, већу количину "Памперс" пелена, капи за нос и очи, разне масе и већу количину лекова стране производње.

-чиме би извршио једно кривично дело тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС.

3. У ноћи између 14. и 15.12.2002. године од 16.00 до 08.00 часова у Раковици у ул. Суседградској бр. [REDACTED] на штету [REDACTED] обили гаражу тако што је НН "Пуцар" шрафцигером отварио решетке на прозору, отворио прозор, затим је заједно са Перећем ушао унутра и одузео један компресор са 10 атмосфера, пневматски пиштолј за закивање ексера марке "Хилти", четири аудио касете НН марке, 8 звучника, апарат за заваривање марке "Горење" и два пластична канистера са 100 литара "Дизел" горива, након чега су се удаљили са лица места.

-чиме би извршио једно кривично дело тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС.

На основу одредби чл. 197 ст. 1 ЗКП-а, трошкови кривичног поступка, у односу на одбијајући део пресуде, падају на терег буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Општежницама ОЈТ-а у Београду КТ-500 03 од 06.10.2003. године и КТ-500 03 од 21.01.2004. године, које су преизиране поднесенима ОЈТ-а у Београду КТ-500 03 од 22.02.2005. године и од 06.02.2006. године, те службеном белешком од 07.02.2006. године, стављено је на терет **окр. Стојковић Небојши** извршење кривичног дела неовлашћеног стављања у промет и држања опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика у стинају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика, а све у вези са чл. 33 Кривичног законика, те кривично

дело изнуде из чл. 180 ст. 1 КЗ РС у покушају у вези са чл. 19 КЗ СРЈ и два кривична дела разбојништва из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика у санзвршилашту из чл. 33 Кривичног законика. **окр. Савовић Драгану** извршење кривичног дела генког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 3 Кривичној законици, кривично дело неовлашћено стављање у промет и држање опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика, а све то у вези са чл. 33 Кривичног законика, два кривична дела разбојништва из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика у вези са чл. 33 Кривичног законика и три кривична дела фалсификовања исправе из чл. 355 ст. 2 у вези ст. 1 Кривичној законици, **окр. Перећић Ненаду** кривично дело неовлашћено стављање у промет и држања опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичној законици, а све у санзвршилашту у вези са чл. 33 Кривичног законика и кривично дело крађе из чл. 203 ст. 1 Кривичног законика, **окр. Павловић Горану** кривично дело неовлашћено стављање у промет и држања опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичној законици, а све у санзвршилашту у вези са чл. 33 Кривичног законика, два кривична дела разбојништва из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичној законици у вези са чл. 33 Кривичној законици, три кривична дела фалсификовања исправе из чл. 355 ст. 2 у вези ст. 1 Кривичној законици и једно кривично дело тешке крађе из чл. 204 ст. 1 тач. 1 Кривичној законици, **окр. Вујисић Предрагу** кривично дело неовлашћено стављање у промет и држање опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичној законици у стицају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичној законици у санзвршилашту у вези са чл. 33 Кривичној законици и кривично дело фалсификовања исправе из чл. 355 ст. 2 у вези ст. 1 Кривичној законици и **окр. Плавшић Синиши** извршење кривичној дела неовлашћено стављање у промет и држања опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичној законици у стицају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичној законици, а све у вези са чл. 33 Кривичној законици.

Од почетка главног претреса, па до завршетка истог, заменик ОЈТ-а у Београду је одустао од даљег кривичној гоњења **опт. С. [REDACTED]**, **опт. С. [REDACTED] и опт. П. [REDACTED]** за кривично дело убиства из чл. 47 ст. 2 тач. 3 КЗ РС, у санзвршилашту у вези са чл. 22 КЗ СРЈ учинено на штету **опт. С. [REDACTED]**, те је одустао од даљег кривичној гоњења против **опт. С. [REDACTED] и опт. П. [REDACTED]** за кривично дело убиства из чл. 47 ст. 2 тач. 3 КЗ РС учиненог на штету **опт. С. [REDACTED]**, те је одустао од кривичној гоњења **опт. П. [REDACTED] и Г. [REDACTED]** за десет кривичних дела тешке крађе из чл. 166 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ РС и чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС, која су ближе описана у изречени пресуде у одбивајућем делу, те је одустао од кривичној гоњења **опт. П. [REDACTED] и опт. Г. [REDACTED]** за кривично дело тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС у санзвршилашту у вези са чл. 22 ОКЗ-а, од **опт. Г. [REDACTED]**, **Н. [REDACTED]** и три кривична дела тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС, а која су

ближе описана у изреци пресуде у одбијајућем делу.

Пуномоћник оштећених породица [REDACTED] адв. Зоран Кнежевић је у смислу одредби чл. 61 ст. 3 Закона о кривичном поступку преuzeо кривично гоњење опт. Стојковић Небојшић, опт. Савовић Драгана и опт. Перић Ненада и то опт. Стојковић Небојша и опт. Савовић Драгана због кривичног дела тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ РС у саизвршилаштву у вези са чл. 33 КЗ РС, извршеног на штету [REDACTED] а против опт. Стојковић Небојшић, опт. Савовић Драгана и опт. Перић Ненада због кривичног дела тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 1 и 3 КЗ РС у саизвршилаштву у вези са чл. 33 КЗ РС, извршеног на штету [REDACTED] подизањем оптужнице оштећених као тужиоца од 13.02.2006. године.

Како је заменик ОЈГ-а у Београду од започињања па до завршетка главног претреса одустао од кривичног гоњења опт. Павловић Горана за десет кривичних дела тешке крађе из чл. 166 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ РС, те кривичних дела тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС, која су ближе описана у изреци пресуде, те је одустао од кривичног гоњења опт. Перић Ненада и опт. Плавшић Синише, због кривичног дела тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС у саизвршилаштву у вези са чл. 22 ОКЗ-а, те опт. Перић Ненада због три кривична дела тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС, то је суд на основу одредбе чл. 354 ст. 1 тач. 1 ЗКИ-а према опт. Павловић Горану, опт. Перић Ненаду и опт. Плавшић Синиши одбио оптужбу за наведена кривична дела.

Решењем Кривичног ванрасправног већа овога суда К-148/04 – Кв-729/04 од 23.03.2004. године спојени су поступци по предметима Окружног суда у Београду К-148/04 против опт. Павловић Горана и др. због осам кривичних дела тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тач. 1 КЗ РС од којих једно у вези са чл. 22 ОКЗ и др. и предмет К-981/03 против опт. Стојковић Небојшић и др. због два кривична дела убиства из чл. 47 ст. 2 тач. 3 КЗ РС у вези са чл. 22 КЗ СРЈ и др. па ће предмет у будуће носити број К-981/03 Окружног суда у Београду.

Окр. **СТОЈКОВИЋ НЕБОЈША** се у току истражног поступка, као и током главног претреса бранио ћутањем, те се изјаснио да ни по једној тачки оптужници није крив.

Окр. **САВОВИЋ ДРАГАН** је изјавио да није крив ни по једној од тачака оптужници, те се у току истражног поступка, као и на главном претресу бранио ћутањем.

Окр. **ПЕРИЋ НЕНАД** је изјавио да не жели да се изјашњава о својој кривици, те се у току истражног поступка, као и током главног претреса бранио ћутањем.

Окр. **ПАВЛОВИЋ ГОРАН** је изјавио да не жели да се изјашњава о својој кривини, те се у току истражног поступка, као и током главног претреса бранио ћутањем.

Окр. ВУЈИСИЋ ПРЕДРАГ је изјавио да није крив ни по једној од тачака оптужнице, те се у току истражног поступка, као и на главном претресу бранио ћутањем.

Окр. ПЛАВШИЋ СИНИША је изјавио да није крив и током истражног поступка, као и на главном претресу се бранио ћутањем.

Решењем Окружног суда у Београду К-981/03 од 24.09.2004. године одлучено је да се записници о саслушању осумњичених Небојши Стојковића, Драгана Савовића, Ненада Перића и Горана Павловића, датих органима унутрашњих послова дана 31.03.2003. године и записник о саслушању осумњиченог Синише Плавшића датог органима унутрашњих послова 01.04.2003. године у предмету К-981/03, имају се издвојити и по правноснажности овог решења зајворити у посебан омот и чувати код истражног судије одвојено од осталих списка. Наиме, браниоци окр. Небојши Стојковића, окр. Драгана Савовића, окр. Ненада Перића и окр. Синише Плавшића су дана 22.09.2004. године поднели захтев да се из списка предмета издвоје записници о саслушању опт. Небојши Стојковића, опт. Драгана Савовића, опт. Ненада Перића, опт. Горана Павловића и опт. Синише Плавшића, а који су суду поднели још 30.03.2004. године наводећи да су се у међувремену измениле одређене околности након доношења одлуке Уставног суда Србије Ну-93/2003 од 08. јула 2004. године, која је објављена у "Службеном гласнику РС" бр. 83/2004.

Одредбом чл. 226 ст. 9 ЗКП-а прописано је да ако осумњичени, у присуству адвоката пристане да да исказ, органи унутрашњих послова ће га саслушати према одредбама тог Закона о саслушању окривљеног. О саслушању осумњиченог орган унутрашњих послова ће обавестити надлежног Државног тужиоца који може присуствовати његовом саслушању. Записник о овом саслушању се не издваја из списка и може се користити као доказ у кривичном поступку.

Одредбом тач. 2 ст. 3 Наредбе о посебним мерама које се примењују за време ванредног стања прописано је да лице које МУП принудно доведе и задржи у службеним просторијама немају право на браниоца у смислу Законика о кривичном поступку.

Одлуком Уставног суда РС Ну-93/2003 од 08.07.2004. године објављеној у "Службеном гласнику Републике Србије" бр. 83/2004 од 23.07.2004. године, изменју осталог је утврђено да одредба ст. 3 тач. 2 Наредбе о посебним мерама које се примењују за време ванредног стања у време важења није била у сагласности са Уставом и Законом.

Увидом у списе предмета веће овога суда је утврдило да су опт. Небојша Стојковић, опт. Драган Савовић, опт. Ненад Перић и опт. Горан Павловић саслушани у својству осумњичених дана 31.03.2003. године, а на основу чл. 226 ст. 9 ЗКП-а и тач. 2 ст. 3 Наредбе о посебним мерама које се примењују за време ванредног стања, без присуства браниоца, о чему су

сачињени записници које су оптужени својеручно потписали. Такође, опт. Синиша Илавшић је дана 01.04.2003. године саслушан у својству осумњиченог без присуства браниоца, о чему је сачињен записник који је оптужени својеручно потписао.

Након одлуке Уставног суда Србије Ну-93-03 од 08.07.2004. године, којом је између остalog утврђено да одредба тач. 2 ст. 3 Наредбе о посебним мерама које се примењују за време ванредног стања у време важења није била у сагласности са Уставом и Законом, у конкретном случају имају се применити само одредбе Законика о кривичном поступку.

Обзиром да наведени записници о саслушању осумњичених и то Небојше Стојковића, Драгана Савовића, Ненада Перића и Горана Павловића од 31.03.2003. године као и Синише Илавшића од 01.04.2003. године, су сачињени противно одредби чл. 226 ст. 9 ЗКП-а, јер су оптужени саслушани у одсуству бранилаца, иако је одредбом чл. 89 ст. 9 ЗКП-а прописано да окривљени може бити саслушан у одсуству бранича, ако се изричito одрекао тог права, а одбрана није обавезна. Обзиром да је одбрана за наведена кривична дела обавезна, те како су записници сачињени противно одредби чл. 226 ст. 9 ЗКП-а, тј. у одсуству бранилаца осумњичених, то је веће овога суда применом одредаба чл. 337 ст. 3 ЗКП-а, а у вези чл. 56 Закона о поступку пред Уставним судом и правним дејствима његових одлука, донео одлуку као у изреци цитираног решења К-981-03 од 24.09.2004. године.

У доказном поступку суд је у својству сведока саслушао [REDACTED] св. Е. [REDACTED] извео доказ гледањем видео-записа СУП-а Београд УКП Осмо одељење који је сачињен приликом претреса стана у ул. Опленачкој [REDACTED] у Г. [REDACTED], као и приликом претреса гараже у ул. Алијагића у Београду, саслушао судске вештаке медицинске струке др Зорана Станковића – обдуцента, судског вештака Милана Куњадића – балистичара, те је на сагласан предлог странака извео доказе читањем писмене документације у епизима и то: извештаја о крим. техничком прегледу лица места СУП-а Београд Ку-2676 2001 од 10.11.2001. године, записника о увиђају састављеног од стране истражног судије овога суда Миодрага Пауновића Кри-2015-01 од 10.11.2001. године, обдукционог записника за пок. С. [REDACTED] Института за судску медицину С-1151 од 12.11.2001. године, налаза и мишљења вештака СУП-а Београд – Одељења крим. технике Стојана Костића Ве-1623-03 од 31.03.2003. године са приложеним фотографијама, извештаја о крим. техничком прегледу лица места СУП-а Београд Ку-15602 2002 од 06.09.2002. године, извештаја УКП Одељења за увиђајно-оперативне послове Ку-15602-02 од 09.09.2002. године, потврде о примљеним предметима УКП – Одељења за увиђајно-оперативне послове Ку-15602-02 од 06.09.2002. године, извештаја УКП-а Београд УКП Осмо одељење Д-2987-02 од 11.09.2002. године, извештаја УКП Одељења за увиђајно-оперативне послове Ку-15602-02 од 09.09.2002. године, извештаја УКП Петог одељења Д-2987-02 од 11.09.2002. године, извештаја о крим. техничком прегледу лица места Ку-2887-02 од 11.09.2002. године, обдукционог записника за пок. [REDACTED] Института за судску медицину ВМА од 09.09.2002. године са приложеним фотографијама, вештачење СУП-а Београд – Одељења

ким, технике Ве-2579 02 од 06.09.2002. године вештака Светлане Башић-Петровић, вештачење дипл. маш. инг. Миљутина Вишњића СУП-а Београд УКП Одељење ким, технике ВЕ-2631 02 од 12.09.2002. године, налаз и мишљења вештака др Светлане Башић-Петровић – Одељења ким, технике Ве-2580 02 од 06.09.2002. године, извештаја о ким, техничком прегледу лица места Ку-2987 02 од 11.09.2002. године, службене белешке СУП-а Београд – Одељења ОУП-а Раковица од 29.03.2003. године, извештаја СУП-а Београд – полицијска бригада другог батаљона - чета за ПД заштиту од 29.03.2003. године, потврде о привремено одузетим предметима УКП Друго одељење од 29.03.2003. године коју је потписао [REDACTED] налаз и мишљења дипл. инг. Стојана Костића Ве-1918 03 од 12.04.2003. године, Ве-1919 03 од 11.04.2003. године, Ве-1920 03 од 11.04.2003. године, Ве-1921 03 од 11.04.2003. године, Ве-1922 03 од 11.04.2003. године, Ве-1923 03 од 11.04.2003. године, Ве-1924 03 од 11.04.2003. године, Ве-1925 03 од 11.04.2003. године, Ве-1926 03 од 11.04.2003. године, Ве-1927 03 од 11.04.2003. године, Ве-1928 03 од 11.04.2003. године, Ве-1929 03 од 11.04.2003. године, Ве-1930 03 од 11.04.2003. године, налаз и мишљења вештака СУП-а Београд – Одељења ким, технике Зорана Ђорђевића Ве-1565 03 од 29.03.2003. године, Ве-1566 03 од 29.03.2003. године, Ве-1567 03 од 29.03.2003. године, извештаја о лактилоскопској идентификацији отисака папиларних линија Одељења ким, технике Кт-1052 03 од 30.03.2003. године и Кт-100 1053 2003 од 30.03.2003. године, извештаја УКП Одељења за увиђајне послове од 29.03.2003. године, потврде о враћеним предметима [REDACTED] УКП Друго одељење од 31.03.2003. године, записника о препознавању лица СУП-а Београд Друго одељење од 31.03.2003. године, извештаја о ким, техничком прегледу лица места СУП-а Београд Кт-100 55 2003 од 06.01.2003. године, записника о препознавању лица СУП-а Београд УКП Друго одељење од 31.03.2003. године, те је извршен увид у личну карту на име [REDACTED] и картон о издајот личној карти, у личну карту на име [REDACTED] и картон о издајот личној карти, извршен увид у возачку дозволу на име [REDACTED] и картон о издајот возачкој дозволи, извршен увид у личну карту на име [REDACTED] [REDACTED] те је прочитано вештачење Зорана Ђорђевића – дипл. физ. хем. Одељења ким, технике Ве-1562 03 од 15.03.2003. године, извршен је увид у личну карту на име [REDACTED] и картон о издајот личној карти, извршен је увид у возачку дозволу на име [REDACTED] и картон возача, извршен је увид у личну карту на име [REDACTED] прочитан је извештај из казнене евиденције за окр. Стојковић Небојшу од 01. априла 2003. године, окр. Перећ Ненада од 01. априла 2003. године, те окр. Плавинић Синишу, окр. Павловић Горана, окр. Вујићић Предрага и окр. Савовић Драгана од 01. априла 2003. године, прочитан је извештај из казнене евиденције за окр. Павловић Горана СУП-а Ужице од 24.04.2003. године, извештај из казнене евиденције за окр. Савовић Драгана СУП-а Приштина од 23.04.2003. године, за окр. Вујићић Предрага СУН-а Приштина од 24.03.2003. године, прочитан је записник о увиђају истражног судије овога суда Младена Аћелковића од 05.09.2002. године, записник о вештачењу балистичара Милана Куњадића од 22.09.2003. године, налаз и мишљење вештака медицинске струке др Зорана Станковића од 23.09.2003. године за пок. [REDACTED], налаз и мишљење судског вештака др Зорана Станковића за пок. [REDACTED] од 23.09.2003. године, уговор о закупу пословног простора у фото-копији закључен између

[REDACTED] и [REDACTED] од 15.10.2000. године, исказ осумњиченог Павловић Горана да га у својству осумњиченог у присуству браниоца од 07.04.2003. године, потврда о привремено одузетим предметима од [REDACTED] Ку-546 02 од 07.04.2003. године, потврда о привремено одузетим предметима од [REDACTED] од 04.04.2003. године, потврда о враћеним предметима СУП-а Београд од 01.04.2003. године [REDACTED] у, потврда о улажењу у стан и друге просторије ОУП-а Раковица од 30.03.2003. године коју је потписао [REDACTED] потврда о улажењу у стан и друге просторије ОУП-а Раковица од 01.04.2003. године коју је потписао [REDACTED] потврда о враћеним предметима ОУП-а Раковица од 01.04.2003. године, потврда о враћеним предметима [REDACTED] од 01.04.2003. године, као и потврда о враћеним предметима УКП Друго одељење од 31.03.2003. године, записник о саслушању осумњиченог Перић Ненада пред УКП Друго одељење од 01.04.2003. године, записник о увиђају од 24.08.2003. године и извештај о крим. техничком прегледу лица места за ошт. [REDACTED] извештај из казнене евиденције за окр. Стојковић Небојшу од 08.12.2003. године, за окр. Перић Ненада од 08.12.2003. године, за окр. Павловић Горана СУП-а Ужице од 04.12.2003. године, за окр. Плавшић Синишу од 04.12.2003. године, за окр. Савовић Драгана и окр. Вујисић Предрага СУП-а Приштина од 04.12.2003. године, извештај лекара Окружног затвора у Београду за окр. Перић Ненада од 25.02.2004. године, решење о спајању поступка овога суда К-148 04 – Кв-729 04 од 23.03.2004. године, извештај лекара Фјордоров Ђарка за окр. Плавшић Синишу од 29.03.2004. године, извештај о здравственом стању окр. Вујисић Предрага лекара Окружног затвора у Београду од 10.06.2004. године, извештај лекара за Савовић Драгана од 14.06.2004. године и 18.06.2004. године, искази св. ошт. [REDACTED]

[REDACTED] са записника о главном претресу од 01.07.2004. године, исказ св. [REDACTED]

[REDACTED] са записника о главном претресу од 02.07.2004. године, извештај лекара Окружног затвора у Београду од 22.07.2004. године, извештај лекара за окр. Плавшић Синишу од 22.07.2004. године, исказе св. [REDACTED] дати на

[REDACTED] записнику о главном претресу од 23.09.2004. године, исказ св. [REDACTED] дат на записнику о главном претресу од 24.09.2004. године, решење овога суда К-981 03 од 24.09.2004. године, исказ св. [REDACTED] на записнику са главног претреса од 15.12.2004. године, искази св. [REDACTED]

[REDACTED], св. [REDACTED] св. [REDACTED] са записника о главном претресу од 16.12.2004. године, извештај УКП Одељења крим. технике Ку-24399 97 од 10.01.2005. године, исказ св. [REDACTED] са записника о главном претресу од 16.02.2005. године, поднесак заменика ОЈГ-а у Београду КТ-500 03 од 22.02.2005. године о прецизирању оптужници, исказ св.

[REDACTED] и св. [REDACTED] датих на записнику о главном претресу од 25.02.2005. године, решење Окружног суда у Београду К-981 03 од 25.02.2005. године о укидању притвора према окр. Синишти Плавшићу, исказ св. [REDACTED]

[REDACTED], св. [REDACTED] датих на записнику о главном претресу од 30.03.2005. године, исказ св. [REDACTED] са записника о главном претресу од 08.04.2005. године, извештај Службе генералног инспекторијата РЈБ 2262 05 од 12.04.2005. године, исказ св. [REDACTED] са

записника о главном претресу од 20.05.2005. године, исказ св. ошт. [REDACTED]
 [REDACTED] св. ошт. [REDACTED] св. [REDACTED]
 [REDACTED] свих са записника о
 главном претресу од 03.06.2005. године, исказ [REDACTED]

[REDACTED] претресу од 22.06.2005. године, налаза и мишљења комисије вештака др Бранка Мандића и Ане Најман – специјалисте клиничке психологије за окр. Савовић Драгана, окр. Стојковић Небојшу и окр. Перећић Ненада од 03.07.2005. године, прочитан допис СУП-а Београд УКП Друго одељење бр. 02 2-1090 95 од 28.06.2005. године, извештај УКП Одељења за увиђајно оперативне послове од 29.03.2003. године, извештај о криминалистичко-техничком прегледу лица места СУП-а Београд од 29.03.2003. године, извештај о крим. техничком прегледу лица места од 29.03.2003. године, исказ св. [REDACTED] са записника о главном претресу од 07.07.2005. године, извештај о провери адресе за [REDACTED] 8.07.2005. године – Одељење за потраге, поднесен [REDACTED] од 24.01.2006. године, извршен је увид у приложену foto-документацију у склопу предмета Кт-100 4243 2001 од 10.11.2001. године у вези са убиством [REDACTED] извршен је увид у приложену скицу лица места, прочитан је извештај о крим. техничком прегледу лица места од 11.11.2001. године, извршен је увид у foto-документацију за ошт. [REDACTED] од 06.09.2002. године, извештај о крим. техничком прегледу лица места Кт-100 3233 са скицом лица места од 06.09.2002. године, извршен је увид у foto-документацију за гаражу у [REDACTED] Кт-100 1052, 1053 2003 од 29.03.2003. године, извршен је увид у foto-документацију за ул. Војводе Влаховића бр. 35 од 31.03.2003. године Кт-100 1065 2003 у вези са кућом ошт. [REDACTED] као и извештај о крим. техничком прегледу лица места од 31.03.2003. године, извршен је увид у foto-документацију стана у Београду у ул. Опленачка бр. [REDACTED] власника [REDACTED] Кт-100 1037 2003, извршен је увид у foto-документацију за гаражу у вези са аутомобилом "Ауди" од 11.09.2002. године Кт-100 3306 2002, извештај о крим. техничком прегледу лица места од 11.09.2002. године, извршен је увид у foto-документацију за ул. Београдска бр. [REDACTED] Кт-100 3301 02, извршен је увид у foto-документацију Обреновац – мост на реци Колубари од 30.03.2003. године Кт-100 1066 2003 као и foto-документацију уласка у Обреновац од 31.03.2003. године Кт-100 1066 2003.

[REDACTED] је истрази, као и на главном претресу навео, да он није очевилац догађаја од 05.09.2002. године, који се одиграо у Београду у ул. Трговачкој, а којом приликом је убијен његов [REDACTED], тако да се о самим појединостима догађаја не може изјашњавати. [REDACTED] је његова снаја. [REDACTED] је његов унук и они тренутно живе у [REDACTED] те ће накнадно обавестити суд о адреси на који они могу бити обавештени. Што се тиче [REDACTED] и [REDACTED] не зна никакве податке о њима, нити њихове адресе. На главном претресу овај сведок је још навео да је његов син изгубио живот на илочнику "од ових штеточина", да је он ту само рањен, али да је живот изгубио у Клиничком центру, тако да су га лекари "докосурили" и да је

због тога поднео кривичну пријаву против др [REDACTED] и његових колега из Ургентног центра. Навео је да се пријадружи кривичном тоњењу према окривљенима и да истиче оштетни захтев, чију ће висину накнадно определити.

[REDACTED] је навео у истражном поступку да је [REDACTED] да није очевидац догађаја који се одиграо 10.11.2001. године, а којом приликом је његов [REDACTED] убијен. Свог брата је видео тог дана последњи пут у 18.30 часова и том приликом је видео да је његов брат за појасом имао пиштољ калибра 45, не зна прави назив. О овом догађају обавестио га је [REDACTED] и рекао му је да иде у Ургентни центар, тако да је пошао на ауто-пут и затекао је возило и у возилу свог брата и тада је већ била стигла и полиција. Питао је полицију за братовљев пиштољ и они су му рекли да пиштољ нису пронашли нити у аутомобилу, нити код [REDACTED]. Током ноћи неко је у њихову кућу у [REDACTED] донео баш тај пиштољ и ставио га на пулт у дневнику боравку, али не зна ко је донео тај пиштољ. Исте ноћи је неко изнео овај пиштољ, јер је током целе ноћи била гужва. Јули су стално долазили и одлазили да изјаве сачешће поводом смрти његовог брата. На лицу места је полиција, према ономе што је видео, рекла да је његовог брата убио неко ко је пушао са левом руком. Ништа му не значи име [REDACTED], то лице не познаје и не може да се изјашњава док га не буде видео. Навео је да познаје [REDACTED] да је [REDACTED] 10 година био у добним односима са његовим покојним братом, а задње две године се нисувиђали, нити сарађивали. Не зна разлог због чега се они задње две године нису дружили. Његова је претпоставка да је неко убио његовог брата ко му је био дужан, те је платно да се његов брат убије, пошто његов брат поседује свеску где су забележени сви његови дужници. Ова свеска се налази код његове снаје. Кум његовог покојног брата је [REDACTED]. Након овог догађаја није са њим ступио ни у какав контакт и не само са њим него и са другим братовљевим пријатељима и друговима. Познато му је да је након што је те вечери његов брат био код [REDACTED] на вечери, да је на путу до Железника само свратио на пумпу "код Стека" и наточио нафту у "Мерцелес", те је пошао ауто-путем према Железнику, а то му је рекла његова снаја. Не познаје особу под именом [REDACTED] а [REDACTED] последњи пут видео на сахрани, а његовој породици сачешће је изјавио и Небојша Стојковић, који је дошао са својом породицом. Овај сведок саслушан на главном претресу је још додао да је десет минута, након што се десио критични догађај, он дошао на лицу места и полиција му је том приликом рекла да је тај који је пушао на његовог брата био левак, да је пушано левом руком, а до закључка је дошао зато што је оштећење на возилу ишло одозго ка стаклу, један пројектил код бравице за отварање, један узнут. Такође је истражном судији изјавио да је мотив за убиство његовог брата дуг, да свеска дужника постоји, а сада он тачно не зна да ли је код снаје, да ли се ова свеска може наћи и да ли може бити доступна суду. У међувремену нема никаквих посредних сазнања у вези са убиством свог брата. Поново је на главном претресу додао да је његов брат пре одласка у град за појасом имао пиштољ калибра 45, колико зна и пиштољ је тог дана оставио снајином брату Ненаду на сајму ради чувања фирме, а након тога је отишao у град. Приликом убиства његовог брата, он код себе није имао овај пиштољ, јер је он био присутан

приликом вршења увиђаја. Тог јутра је највероватније [] донео пиштољ и оставио га на пулту у дневном боравку, пошто је била велика гужва. Током дана тај пиштољ је нестао и он више не зна шта је са њим. Евентуално би се о томе могли изјаснити []. коме је била поверена кућа на чување и који је живео четири године код његовог брата у кући и чувао је. Истакао је да се придржује кривичном гоњењу. Још је додадо да су се његов брат [] и [] дружили, по његовој процени неких можда 10-12 година. Последње две године су раскинули сарадњу, али он мисли да је то било културно и коректно, а што се тиче осталих окривљених, сведок је изјавио да их не познаје. Навео је да нема личних сазнања да су његов покојни брат и окр. Стојковић имали било какав контакт. Наиме, истакао је да он не живи у тој кући у којој живи његов брат, а претпоставља да је његов брат [] имао неки конфлкт са окр. Стојковићем да му то његов покојни брат не би ни рекао.

[] је навела да је она мајка пок. [] да познаје Стојковић Небојшу јер је исти небројано пута био код њих у кући, а након овог догађаја био је на сахрани, а тек после смрти њеног сина она је сазнала да у задње време, пре критичног догађаја, њен син и Стојковић Небојша нису говорили. Придружила се кривичном гоњењу окривљених и изјавила да истиче имовинско-правни захтев, који ће накнадно определити. На главном претресу ова сведокиња је додала да је Небојша Стојковић из полиције преузео "Мериелес" у којем је убијен њен син, али не зна како је то успео да уради, мада су инспектори полиције звали њу да преузме "Мериелес" и злато које је њен син имао око врага тог дана као и торбицу. На питање пуномоћника оштећених ова сведокиња је на главном претресу изјавила да не зна да ли је њен син имао пословне односе са Небојшиом Стојковићем. Небојша Стојковић је долазио неколико пута код њих кући, сећа се да јој је син рекао да је Небојша из [] и да му је она одмах рекла: "Шта ће ти он". После неко време нису говорили. На даље питање пуномоћника оштећеној, сведокиња је изјавила да не зна да ли су њен син [] и Стојковић Небојша били у свађи, само зна да њен син са Стојковићем није говорио од раније, а не пред сам овај догађај, а колико раније нису говорили, сведокиња није могла да се изјасни.

[] је навео да је он отац пок. [] да није очевидац догађаја од 10.11.2001. године, којом приликом је убијен његов син. Навео је да му једна ствар није јасна, а она се састоји у следећем: Његов син је имао два пиштоља и дозволе за њихово ношење, а приликом овог догађаја код њега није био ни један од ова два пиштоља и његовој снаји је познато ко је њему те вечери узго пиштоље. Навео је да након овог догађаја портир предузећа његовог сина је донео један пиштољ, а овај други је ваљла остати у предузећу. Иначе, овај портир који ради за његовог сина је полицајац, име му је [] и он је касније чувао њихову кућу док су спремали сахрану. Сведок је навео да [] не познаје, а да познаје Стојковић Небојшу, да је Небојша са његовим сином раније био у добрим односима, али да се нешто у задње време лесило. Није му познато да ли је његов син давао неки новац, не зна да ли му је овај новац враћен. Сведок се придржио кривичном гоњењу према окривљеним и истакао је имовинско-

правни захтев, о чијој висини ће се накнадно изјаснити.

[REDACTED] јавила да је 10.11.2001. године заједно са својим супругом [REDACTED] и њиховим [REDACTED] негде око 19.30 часова кренула из Железника код њиховог кума, [REDACTED] Р. на вечеру на Славији и да су кренули аутомобилом марке "Мерцедес". На путу до Славије није се ништа чудно дешавало што би јој скренуло пажњу, а код кума су били до 22.10 часова, када су кренули назад у Железник. Зна да је у то време, једно две недеље њен супруг добијао анонимне позиве на мобилни телефон, а и те вечери док су били код кума добио је још један позив, али није хтео да се јави јер је препознао тај број телефона. То се заправо десило на путу до кумове куће. Њен супруг се распитивао чији је то број мобилног телефона и дошао до сазнања да је власник картице нека жена која је број пролала. Навела је да не зна тај број телефона, а да полиција тај број има. На овој вечери код кума била је њена породица и био је још један мушкарац из Хрватске чије име је [REDACTED] и још један мушкарац чије податке не зна, али полиција зна. Додала је да су кући пошли негле око 22.10 часова и да је аутомобил возио њен супруг, да је она седела на месту сувозача, а син је седео позади и то на средини седишта. Сам догађај који се одиграо не може са 100% сигурности да исприча како се све десило. Не зна да ли је [REDACTED] зауставио возило због црвеног светла на семафору или због нечег другог, али колико се сведокиња сећа мисли да је нагло закочио и да су се потом чули рафали, да је пучано са леве стране возила. Наводи да није видела ни аутомобил који би евентуално био са њене леве стране, нити је видела извршиоца овог дела, јер су због квара вентилатора на аутомобилу у којем се она налазила са супругом, стакла била замагљена. Није чула ни да је [REDACTED] било шта проговорио, а оно чега се сећа следећег јесте да је њен син гура и удара јер је била у несвести. Након тога никог више није било на лицу места. Накнадно јој је њен седмогодишњи син рекао да је видео црни чип, али не зна колико се детету може до kraja веровати. Истиче да је овом приликом задобила телесне повреде и то у виду две прострелне ране, а лекарску документацију о повредама ће накнадно доставити суду. Додала је да се не сећа добро, али да мисли да на путу од кумове куће до места догађаја [REDACTED] ни са ким није разговарао на телефон. Телефон је на путу од кума до места догађаја non-stop звонио, али он није дизао слушалицу. Њен супруг је познавао [REDACTED] и овог другог мушкараца и мисли да их је релативно скоро пре ове вечери упознао, а да су били код њих кући на вечери пре ове вечере код кума на једно месец дана пре ове вечере. Када су пошли 10.11.2001. године на ову вечеру код кума договорили су се са [REDACTED] и овим другим мушкарцем да се нађу баш на овој раскрсници на новом Обреновачком путу, где ће се касније читав догађај одиграти, како би заједно пошли код кума и она и њен супруг су чекали сигурно једно 10-tak минута у возилу, а место где су их чекали налази се једно 20-tak метара удаљено од места где ће касније њен супруг бити убијен. Мисли да су њих двојица били у аутомобилу "Опел Аскона". Када су око 22.10 часова кренули од кума, кренула су и ова двојица и зна да су она и син били једно време у аутомобилу док је напољу [REDACTED] причао са овом двојицом и зна да им је [REDACTED] предлагао да иду негле на вечеру поново на рибу, с обзиром да код кума инсу ни вечерали. Овај [REDACTED] је те вечери требао да погледа неку

слику код кума [REDACTED] и намеравао је да је купи. Не може прецизно да се изјасни, али код кума су се задржали сат или два. Зна да се на вечери причао о животном осигурању преко кога је њен супруг хтео да се осигура, с обзиром да овај [REDACTED] ма осигуравајуће друштво на [REDACTED] и био је договор да се у понедељак уради осигурање њеног супруга у [REDACTED] и ураважајем друштву и то за целу породицу. Током вечери у једној просторији је седела са кумовом женом, док су мушкиарци били у другој просторији, то је дневни боравак који је отворен и може да се чује шта ко прича. Чула је за лице под именом Стојковић Небојша и лично га познаје, јер је био дугогодишњи пријатељ са њеним покојним супругом. [REDACTED] као име и презиме ништа јој не значи и можда када би га видела или његову фотографију могла би прецизно да се изјасни. Зна да је њен покојни супруг са Стојковић Небојшом пословао. Имати су заједничке послове, али које врсте послова су у питању, њој није познато. Можда за ћири годину дана пре овог догађаја они су се разишли у пословима. То значи да више нису имали заједничких послова, али без обзира на то нити је видела, нити је чула да се њих двојица свађају или нешто слично. Стојковић је раније долазио код њих кући, а за ћири годину дана пре овог догађаја није више долазио. Зна да су њен покојни супруг, његов брат [REDACTED] и имали састанак који је био одржан ван њихове куће и да су се уствари на том састанку разишли у послу, да су се договорили да без обзира на све и даље помогну један другом уколико за то буде било потребе. О том састанку неко јој је из куће рекао, не сећа се ко, зна сигурно да јој њен супруг [REDACTED] није рекао. У току заједничких година дана њен супруг за Стојковића није рекао никада ни једну ружну реч. На путу од кума према Железнику неколико пута је [REDACTED] звонио мобилни телефон, он би погледао на екран мобилног телефона, али се није јављао, нити је било шта коментарисао, а ни она тада нити пре у оваквим ситуацијама није имала обичај да шта супруга због чега се не јавља на мобилни телефон. Навела је да не само да [REDACTED] није ништа ружно говорио у кући о Небојши Стојковић, него ни други укувани нису смели да било шта лопне кажу о Стојковићу јер га је [REDACTED] ценио. Истакла је одштећни захтев који ће накнадно определити, прије дужила се кривичном гоњењу према окривљенима и то само у ситуацији када буде искрично утврђено да су Стојковић и Савовић убили њеног супруга. Навела је још да је њен супруг имао два пиштола, с тим што му је један одузет од стране полиције сигурно годину и више дана пре овог догађаја, с тим што је имао пиштол "Магнум" за који је имао дозволу за држање, па из тог разлога није ипак имао пиштол, а приликом овог догађаја кол себе није имао оружје, колико је њој познато. Не зна ни за какав пиштол који је портира наводно донео у њихову кућу. Познаје [REDACTED] он је њен рођак, иначе је полицијац и радио је за пок. [REDACTED] повремено је живео код њих [REDACTED]. Када је њен супруг отворио фирму [REDACTED] [REDACTED] је тамо спавао и чувао предузеће, а све време је био занослен у полицији. Познато јој је да је њен супруг имао више свезака у којима је нешто записивао, али ни једна од тих свески није остала код куће, зна да је полиција из куће у [REDACTED] између осталог однела и неке свеске.

На главном претресу ова сведокиња је још додала да се њен супруг те вечери срео са лвојицом љули пре одласка на вечеру код [REDACTED] да су

их чекали управо на раскрсници где је њен супруг убијен, а једног од те двојице познаје по имену [REDACTED]. Зна да је он из Хрватске, а друге личне податке о њему не зна. За овог другог човека не зна ни како се зове, ни одакле је и њега је први пут видела. [REDACTED] је видела претходне вечери јер је долазио код њеног покојног супруга. Отишли су одатле са њима двојицом код [REDACTED]. Нигде успут нису стајали. На сајам нису ишли, њен покојни супруг није имао никакву фирму на сајму, већ је исту имао на [REDACTED]. Но завршетку вечери кренули су кући. Њен супруг је отворио аутомобил и син и она су сели у возило, а он је остао неких 10-15 минута да разговара са овом двојицом његових пријатеља. Након тога су кренули за Београд и потпуно је сигурна да нигде нису стајали, нису свраћали ни на бензинску пумпу. Сећа се да вентилатор у возилу није радио и да се њен супруг жалио да му то нису исправили и због тога је руком морао да брише стакло и онда је зачул пауза у радију. После тога је изгубила свест по њеној процени на неких 15 минута. Покушала је да оствари контакт са сином, да види да ли је добро. Рекла му је да зове хитну помоћ, међутим и он се збунио па је она сину рекла број хитне помоћи и он је укуцао у мобилни телефон тај број, ставио јој слушалицу на ухо и она је разговарала и звала хитну помоћ. Још је додала да је њен супруг имао два пиштоља са дозволом и један пиштољ му је одузет од стране полиције, а тај други "Магнум" је још увек код ње. [REDACTED] кога је спомињала у истрази превива се [REDACTED], он је тада радио у [REDACTED] као полицијаш, а сада је распоређен у [REDACTED]. Претпоставља да је свеску, коју је спомињала пред истражним судијом, полиција однела са осталим стварима, не зна тачно о којим свескама се ради. На питање суда одговорила је да поседује само потврду о томе шта је одузето приликом несреће, а за ово друго што је одузето из куће од стране полиције, не поседује никакву потврду. Иначе, што се тиче имена дужника она их зна све напамет од прилике и за то јој није потребна свеска. Њен покојни супруг је био у пословним односима са Небојшом Стојковићем и у тим односима су били негде око 10 година. Ни једном њиховом конфлิกту или сукобу није присуствовала и не зна да ли их је било. Зна да је њен супруг [REDACTED] пре овог догађаја отишао на састанак са Стојковићем, а њој је рекао да су прекинули све пословне односе и то јој је рекаосталожено, чак јој је рекао да остају и даље пријатељи, али да посао неће више заједно радити. Што се тиче осталих оптужених ни једног не познаје, изузев Небојше Стојковића и Горана Павловића који је такође био у пријатељским односима са њеним супругом, али су се ти пријатељски односи прекинули јер му је Павловић дуговао 49.000 ДЕМ. Додала је да је шест дана провела у болници и при изласку из болнице дошла је кући у [REDACTED] ту је затекла [REDACTED]. Сећа се да је питао како се десно догађај, како ништа није видела, нудио јој је помоћ пошто је незаштићена, а има и децу, рекао је чак да је то његова обавеза да јој помогне, након тога је Стојковић долазио код ње кући у [REDACTED], можда пар месеци или годину дана након овог догађаја. сећа се да га је питала да ли је шта чуо, ко је пузao, пошто је он у Београду и креће се, на шта је он одговорио: "Иније то твој проблем". После тога га је видела још у Београду неколико пута и када га је гол питала да ли зна ко је пузao, одговарао јој је на исти начин. Изјавила је да јој Стојковић није пружио никакву помоћ. Додала је да када је на телевизији видела шта је МУП изложио поводом убиства њеног супруга, са Стојковићем се чула телефоном, јављао јој се одприлике једном недељно или једном у две недеље,

питао је како је и где је, а једно време није излазила из куће заједно са децом јер је била у страху од свега овога што се догодило. Од тренутка када је њен покојни супруг ирекнуо сарадњу са окр. [REDACTED] па до убиства њеног супруга, она са Стојковићем није имала никакав контакт. Он није долазио у њихову кућу, а од [REDACTED] нула да су се састали 2-3 пута и да су то били пословни састанци, колико је разумела. Ни каквих евентуалних сазнања о претњама које је неко упућивао њеном супругу она нема. Он јој о томе никада није говорио. Говорио је само о анонимним телефонским позивима, али тада му нису биле упућиване претње, а на телефонске позиве њен супруг се углавном смејао. Као што је већ рекла, годину дана пре критичног догађаја, након што је њен супруг ирекнуо сарадњу са Стојковићем, па све до догађаја, односно шест дана након догађаја и њеног изласка из болнице, она са Стојковићем није била ни у каквом контакту. "Мерцедес" из СУП-а у којем је убијен њен супруг је она преузела, а што се тиче разговора са Стојковићем у вези дужника, тај разговор су она и Стојковић водили и он јој је рекао да је то његова брига, да ће он дугове да наплати и новац да јој донесе. Новац јој ни до данас није донет, а он је иницирао тај разговор по питању дугова и наплате и прецизније сведок је рекла да се он сам понудио да јој помогне. Даље је сведок навела да лице под именом [REDACTED] из [REDACTED] познаје, да је он био заједнички пријатељ њеног покојног супруга и Стојковић Небојше. Није јој познато да је Небојши било ко палио возило. Лице под имену [REDACTED] из [REDACTED] јој није познато [REDACTED]. Још је додала да је овај [REDACTED] који је био критичне вечери са њима на вечери је изјавио саучешће, а такође се јављају и ово друго лице и изјавило јој саучешће, али његовог имена не може да се сети. Такође, на сахрани су били и њен кума [REDACTED] и његова супруга [REDACTED]. Додала је да је временска раздаљина између ове раскрснице где се одибрао критични догађај и стана њеног кума [REDACTED] негде око 15 минута, не зна колико је то тачно у километрима. Сведок је још додала да је рођак [REDACTED] кога је помињала кренуо са њима када су пошли од куће на вечеру, да су га оставили код сајма, да је он узео такси ради одласка у фирму на [REDACTED], а да ли је том приликом њен покојни супруг дао пингот [REDACTED] на то није видела. Тачно је да је у вези са наплатом неког дуга од Стојковића добила сатove. Њихова вредност је око 2.000 ДЕМ, а што се тиче "Мерцедеса" и то је тачно да га је Стојковић продао, али њој није дао новац.

[REDACTED] је навела да је 05.09.2002. године била на Цераку у једном локалу заједно са својим супругом [REDACTED] [REDACTED] или и њихови пријатељи [REDACTED] као и кумови [REDACTED] је уступала [REDACTED] Негде око 21.00 час сви осим кумова су кренули из локала и она је заједно са својим сином села у свој аутомобил марке "БМВ" [REDACTED] их ознака, не зна тачно број. [REDACTED] су у аутомобил марке "Опел", а њег супруг [REDACTED] сео сам у свој аутомобил – [REDACTED]. Оно чега се последњег сећа пре критичног догађаја јесте да су сви истовремено пошли у колони и мисли да је она са својим возилом била прва у колони, није сигурна али мисли да је из њеног возила био њен супрут са својим возилом. Даље се ничег не сећа јер је после овог догађаја била у коми извесно време, а за чињеницу да јој је супрут

преминуо сазната је тек после месец дана. У овом догађају погођена је са једним метком у главу и то у потињак. Њен син је такође повређен у овом догађају, имао је повреде по лесном лакту од разбијеног стакла. Т. [REDACTED] нису били обезбеђење њеног супруга. [REDACTED] већ његови пријатељи из Црне Горе. Први пут је чула ко се сумњачи за убиство њеног супруга за време операције "Сабља", а раније за те особе никада није чула. [REDACTED] јој је познат. Зна да га је и њен покојни супруг познавао, али на пример никада у њихову кућу није долазио, зна да је [REDACTED] Њен покојни супруг је радио трговину на велико. Највише је радио са фирмом " [REDACTED] " трговао је аутомобилима и шећером. Била је блиска са својим супругом, те би јој он сигурно рекао све што ради и чиме се бави. Њен супруг је рањен 2000. године, али знајући колико је волео њу и њеног сина, сигурно их не би водио да му је тада претила опасност такве врсте. Да је њен супруг познавао лице под именом "Стоке" она би сигурно знала, он би га поменуо у причи. За такву особу никада није чула пре операције "Сабља", тако да је њесна претпоставка да је ово убиство наручено. Догађај из 2000. године када је њен супруг рањен никада није расветљен и није утврђено ко је тада пуцао на њега. С. [REDACTED] и С. [REDACTED] остала је у коректним односима, повремено се чују телефоном, понекад се и виде. Када је долазила у Београд видела се са [REDACTED] Т. [REDACTED] пре једно месец дана и у Подгорици. Навела је да истиче одштетни захтев који ће касније определити и придржује се кривичном гоњењу према окривљенима.

На главном претресу ова сведоčиња је још додала да лица под именом [REDACTED] не познаје, да је четири дана била у коми након критичног догађаја.

[REDACTED] саслушан у истрази као и на главном претресу је навео да поседује гаражу на раскрсници ул. Атије Атијагића и ул. Гочке на Негловом брду и да је још његов покојни син добио на име дуга од [REDACTED] ту гаражу, тако да никада није била преведена ни на његово име, ни на име његовог сина. Његов син је преминуо 30.01.2001. године, а негде у априлу 2001. године он је ту гаражу издао. Тада се на оглас који је налепио на гаражу јавио један младић старости 30 година, изразио жељу да на дужи рок изнајми гаражу јер је рекао да живи одмах ту преко пута. Питао га је како се зове, он му је тада нешто промрмљао, обећао је да ће му дати чак и број личне карте коју тренутно није имао код себе. Овај младић је био висине од око 170 сантиметара, мршав, плав, потпуно ошишан. По лијалекту и говору изгледао му је као да је одавде. Дао му је новац за шест месеци унајмел и након тога су се сретали сваких шест месеци када би му овај младић давао даље новац за закупину за гаражу. Кад год би се видели он би инсистирао на томе да му да број телефона и личну карту и име, међутим он је увек говорио да је заборавио личну карту. Од момента када је издао гаражу сведок изјављује да више није одлазио у њу. Не зна ни ко је тамо паркирао, нити који аутомобили су били тамо паркирани. Негде 2002. године записао је регистарски број аутомобила са којим је овај мушкарац дошао да му да новац и тај број регистарски је [REDACTED] аутомобил је боје црне или тегет, није сигуран, а модел му није познат. Једном приликом, пре него што ће га видети у аутомобилу са Сmederevskim табличама, видео га је у једном другом аутомобилу и послао је свог унука који има 13

година да запиши број. Унук је записао следећи регистарски број [REDACTED] али не зна ни боју ни модел аутомобила. У полицији је требао да препозна лице којем је издао гаражу, али су му показани неког црног са дужом косом испупчених јагодица и полицији је рекао да то није то лице. Ни ово лице није било много високо. Навео је да носи наочаре са диоптријом од -9. Када је препознавао у полицији поређани су му четворицу лица и он је рекао да никог не препознаје, а полицији су му рекли да гледа првог са леве стране. међутим ни њега није препознао и то је тај кога је малопре описао са црном дужом косом.

На главном претресу овај сведок је додао да је гаражу издао неком [REDACTED] да мисли да је промрмљао то име, али да није сигуран и не зна да ли му је то право име. Ово лице је имало неки шепнир на глави са ободом војничке боје, белу кошуљу и панталоне кафа боје. Зна да је овом лицу објашњавао да се гаража не води на њега, да је ово лице хтело ову гаражу да купи, али да тренутно није имало новца, па да је због тога изнајмило. На главном претресу је још навео да што се тиче регистарских бројева аутомобила које је саопштио истражном судији, да није сигуран да су они тачни, могуће је да је пермутовао другу и трећу цифру, док је сигуран да је ознака града тачна. На питање суда сведоку да ли познаје неког од окривљених, након што је окривљене погледао, сведок је изјавио: "Изгледа да је овај", па указује на опт. [REDACTED] – "Мада нисам сигуран, личи на њега". Јоти је додао да су приликом препознавања у СУП-у сва лица која су му показана имала дугачку косу.

[REDACTED] је у истрази као и на главном претресу навео да не познаје лица под именом Стојковић Небојша, Савовић Драган и Павловић Горан, те да за таква лица, пре критичног догађаја, није чуо. Иначе је очевилац догађаја од 03.02.2003. године који се одиграо у 09.00 часова у њиховом стану у Београду у ул. Богдана Жерајића бр. 34. Навео је да је спавао у својој соби, пробудио се када је у собу ушао један мушкарац који је на себи имао јакну, а испод тога тзв. новинарски црни прелук са пуно цепова, а на глави је имао качкет црне боје на којем је писало "Полицијска академија", на грудима је имао закачену полицијску значку. Овај качкет који је имао на глави сакривао му је скоро комплетну косу и чело, а остали део лица и главе били су му откриви. Овај мушкарац га је упитао ко је и тражио му је личну карту, тако да је устао и отишao у предсобље, из јакне је извадио личну карту и дао овом мушкарцу. Овај мушкарац поред свега овога му је саопштио да је полицијац. Када је отишао у предсобље тада је видео свог оца и још једног непознатог мушкараца и тај други мушкарац био је обучен комплет у полицијску униформу. Након тога, сва четворица одлазе у собу у којој је до тада спавао и то је заправо једна једина спаваћа соба у стану. Поред тога, у стану постоји кухиња и трпезарија. Ова двојица почињу да се распитују за његовог рођеног брата [REDACTED] и говоре да имају информацију да је прекључе напустио земљу, међутим он и отац занега то нису знали где се [REDACTED] налази и то су им и рекли. Изненада ова двојица постaju некакко агресивни и овај у цивилу на тренутак га одводи до кухиње и пита поново за брата, пита да ли зна где му брат држи новац. Потом га враћа у собу, мисли да је тада ишло следећим редоследом: униформисано лице оцу са селотејпом везује руке, спушта везаног оца на кревет, једном руком га држи, а другом руком му ставља дуксерију преко главе. До тог

момента, пре него што ће лице у цивилу извадити пиштоль са приушивачем, нико од њих двојице није поменуо новац и за новац питају након вађења пиштола. Све време ово лице држи уперен пиштоль њему у главу, стојећи поред њега пола метра удаљен, али не репетира пиштоль. Овај полицијац је имао пиштоль са собом који је био у футроли за спасачем, али он пиштоль није вадио. Када су схватали да он не зна где је новац, скидају оцу дуксерницу са главе и питају њега за новац, али нико није уперио пиштоль у његовог оца ни једног момента. Са њим, као и оцем, искључиво у вези новца комуницирају је особа у цивилу. У једном моменту отац му саопштава где је новац и новац проналазе у бифеу. Потом траже још новца и онда његов отац саопштава друго место у орману које такође проналазе и узимају одатле новац. Заправо је извадио новац из бифеа и предао га овом у цивилу, а он је према очевим инструкцијама пронашао и други новац у орману и када га је пронашао овај у цивилу га је склонио одатле и узео сав новац. Његовом оцу су руке биле везане на леђима. Ни једног момента ни њега ни оца нико није ударио. Једино је особа у цивилу директно запретила његовом оцу рекавши му и тражећи новац "Држим ти сина на испашу", након тога излазе из собе, с тим што су њему претходно лисицама везали руке позади, одлазе у предсобље и чују је да нешто претурају. Пре него што ће напустити стан, неко од њих или обожница, не зна тачно, јер је лежао на земљи са стомаком на доле, одвезао му је лисице, а потом везао руке позади селотеји траком и рекао да ће послати патролу полиције да их ослободи. У полицији је вршио препознавање и препознао је особу у цивилу. Обавио је и друго препознавање, али није препознао особу у униформи. Особа у цивилу је била висине 182 до 183 сантиметра, крупне грађе, могло би се рећи лебеле, али не ненормално дебео, пристојно, није имао на пример стомачину, имао је тамно смеђу косу, кратко ошиншан, тамне очи. Имао је облик главе у "латинично У", друге неке посебности није приметио. Препознавање је вршио негде у марту месецу и пре тог препознавања није имао прилике никаде да види фотографије ових лица. На том препознавању он није никог препознао, а оно је било крајем фебруара или почетком марта. Месец или месец ипо дана након првог препознавања поново су га звали из полиције да дође на препознавање и у међувремену ни у новинама, ни на телевизији није видео никакве фотографије. Када је том приликом дошао у полицију прво су ставили испред њега 7-8 фотографија и говорили му да покуша да препозна учиниоца са фотографије. На једној од фотографија он је препознао лице које је било у цивилу и рекао да је врло вероватно да би то могло да буде то лице. Након 15-20 минута воде га у просторију за препознавање, мисли да је било поређано 5 мушкирата, али није сигуран. Ово лице које је било у цивилу било је на другом или трећем месту. Када је видео ово лице уживо постао је још сигурнији да је то тај извршилац. Полиција му занета није сугеријала ишта осим што му је показивала две фотографије за које су му рекли да су лица са фотографија признала извршење кривичног дела, а те две фотографије су му показали приликом његовог другог одласка на препознавање и то у периоду између његовог гледања и оних 7-8 фотографија, а пре него што је уживо обавити препознавање преко стакла. Мисли да је свих ових 7-8 фотографија било у колору, а ове две које су издвојили биле су претходно међу 7-8 фотографија. Није сигуран, чини му се да је особа коју је препознао имала малу подлив са десне стране лица, као да је од шамара. Могуће је да је још један од повређених особа имала повреде по лицу.

али није сигуран. Препознавање је вршио преко стакла, на удаљености од око три метра. Ово друго препознавање када је радио била је у току операција "Сабља". Сутрадан, након овог препознавања је на мештјима видео фотографије лица које је препознао. Његов брат је четири месеца пре овог логађаја набавио аутомобил марке "БМВ", не зна од кога и не зна за колико новца и тај аутомобил он сада користи. Његов брат се тренутно налази у Централном затвору у Београду, не зна због ког кривичног дела. Овом приликом ова двојица лица су однела 3.600 ЕУРА, није најсигурији, то отац зна, као и очев мобилни телефон "Нокија 6210". За време операције "Сабља" његов брат је ухапшен и одведен у затвор. Друго препознавање у полицији је вршио након хапшења његовог брата, а његов брат је још увек у Централном затвору. Прилажује се кривичном гоњењу окривљених и истиче имовинско-правни захтев који ће накнадно определити.

На главном претресу овај сведок је остао при свом исказу датом пред истражним судијом, с тим што је навео да је запамтио две особе које су биле у стану. Ово лице које је било у униформи по његовој процени је било високо између 180 и 185 сантиметара, риђе косе, са младежком на лицу, на левом образу, који је више личио на велику бубуљицу. Носио је пластичне наочаре дебелих оквира, деловао је некако суво и мршаво. Имао је опасач са футролом, с тим што није видео да ли се у футроли налази пиштолј. Друга особа која је била у цивилу је била нижег раста, по његовој процени око 180 сантиметара, смеђе косе, овалног лица. Носио је на глави синтетички качкет са ознаком "Полицијска академија" црне боје. Чини му се да је и он имао опасач, мада није сигуран да ли је синтетички, можда је неког другог материјала. Тачније, особа у цивилу је имала синтетички опасач, а за ову другу особу није сигуран, особа у цивилу је имала и пиштолј са пригушивачем. Два пута је одлазио у полицију на препознавање, тачније неколико пута. Сећа се да је четири пута гледао фотографије, од тога три пута у СУП-у у ул. 29. новембар, а тај последњи пут када је гледао фотографије вршио је идентификацију лица. Препознао је особу која је била у цивилу, а на тражење суда препознаје ту особу и у судници. Констатује се да је сведок указао на окр. Драгана Савовића, а на даље питање суда одговара да мисли да је то особа која је била код њега у стану. Што се тиче друге особе која је била код њега у стану, њу није идентификовao ни у полицији, ради се о лицу у униформи, а такође га не препознаје ни у судници међу окривљенима. Додао је да је везан од стране ове двојице лица, након што је дао новац као и показао где се налази остатак новца, а новац је дао из бифеа. Прво су оца везали лисицама, а затим су скинули лисице и везали га селотејпом. Селотејп траке којима су отац и он били везани, они су предали полицији, пудили су им, међутим полиција за те траке није била заинтересована, а након тога су их они бацили, а колико се сећа полиција те траке није фотографисала. Он и отац су рекли полицији да су оба извршиона носила рукавице, так да нису узимани отисци са тих селотејп трака, а такође ни са других предмета у стану. То лице које је препознао имало је крвни подтлив. Објаснио би то као флејку која остаје након шамара, било на образу или на делу јагодице, али не може да определи са које стране. Лица која је препознавао и која су стајала иза стакла за препознавање мисли да су још две особе биле повређене, имале су видис повреде, те повреде им је видео на лицу. Мисли да ова лица која је препознавао нису била везана, али није сигуран. Овом препознавању, сем полиције, не зна да

ли је још ко присуствовао. На питање браниоца адв. Боровића председник већа је затражио да онт. Савовић Драган устане и да се изјасни колико је висок, на шта је исти одговорио да је висок 190 или 198 сантиметара. није баш сигуран, а сведок додатно упитан да ли је то лице које је препознао, изјавио је: "Не знам, веома личи".

[REDACTED] је навео да је дана 03.02.2003. године негде око 08.15 часова зазвонио му фикси телефон у стану у ул. Богдана Жерајића бр. [REDACTED] да се мушки глас на телефону обратио речима да зове полиција и да отворе врата. Нар секунди након тога он је отишао до врата, иста отворио и узгледао двојицу мушкараца. Један од њих је био у позорничкој полицијској униформи, имао је наочаре за вид, а овај други могло би се рећи да је био у цивилној униформи с тим што је имао на глави качket као што носи интервентна полиција. Имао је значку, а обојица су имали рукавице на рукама. Даље са њим ће готово искључиво комуницирати овај у цивилу, док је позорник ћутао. Одмах га је питао за млађег сина [REDACTED] и он је рекао да не зна где се налази, да је у стану са њим старији син који спава, па је тражио његову личну карту, тако да је пробудио сина који му је рекао где му је лична карта, па је он отишао у предсобље и из јакне узео синовљеву личну карту и предао овом мушкару у цивилу. Након тога, овај мушкарару у цивилу вади пиштолj и сведок наводи да слабије види, али мисли да је овај пиштолj био са пригушивачем и примиче му пиштолj уз главу, а за то време позорник му ставља руке изнади и металне лисице му ставља на руке. Након тога наређено му је да легне на кревет, што је он и урадио, легао је на stomak, а преко главе му је навучена нека дуксерица. Није видео када су његовог сина везали, то му је син касније рекао да су га везали селотеји траком. Након тога му је речено за млађег сина да је побегао, а да им дугује паре и овај у цивилу га је питао где су паре, да да паре, да му ово друго дете не страда. Он је потом рекао да се новац налази на телевизору у бифеу и тај новац је његов син према његовим инструкцијама пронашао и дао им. Ту је било око 1.200 ЕВРА. Након тога поново траже где има још новца и онда он даје даље инструкције и говори да се новац налази у вратима лево од регала и одатле је узето још око 2.400 ЕВРА, с тим што је на том месту остало још 200-300 ЕВРА. Овом приликом узели су му његов мобилни телефон марке "Нокија 6210", али не зна вредност овог телефона, био је то поклон од млађег сина са картицом, али се не сећа који је број, а такође узели су и неких 1.200,00 динара. Ова двојица су вршила по стану и претресала стан, вршила преметачину тражећи још новца, а све укупно је то трајало око 10-так минута. Пре него што ће отићи из стана скинули су му металне лисице, а руке му везали селотејном. Није био у полицији на препознавању јер не би могао да препозна извршиоца, обзиром на лицеприју коју има, а не би хтео да греши душу. Његов млађи син је тренутно у притвору, мисли да је у питању крађа кола. Његов старији син, који је био са њим у стану, је вршио препознавање у полицији током операције "Сабља". И њега су звали из полиције да врши препознавање јер су рекли да су ухватили починиоце. Његов старији син има добар вид, колико је њему познато, једине користи цигарете, не пије, не дрогира се. Напомиње да ни један од ових двојица млађића нису ни њега, ни сина ударили. Истакао је имовинско-правни захтев који ће накнадно определити и придружио се кривичном гоњењу према окривљенима. На питање председника

већа да ли препознаје неког од окривљених да су били код њега у стану, сведок је одговорио да никог од окривљених не препознаје као лица која су била код њега у стану. Након одласка ових лица, а закључно је да су отишли када су задупили врата, он је скинуо тај селотејп који је имао на рукама, тачније којим је био везан и тада је видео свог сина како лежи на поду на стомаку окренут лицем на доле. Руке су му биле везане на леђима, ноге су му такође биле везане, а селотејп трака му је била преко уста. Након што се ослободио он је скинуо селотејп траку свом сину, не зна којим је то редом урадио, али га је ослободио. Навео је да је вршио препознавање преко фотографија, мисли два пута у СУП-у, али не може да определи колико је времена прошло од овог догађаја до првог одласка у полицију ради препознавања. У полицију су ишли заједно његов син и он. Он није био у стању никог да препозна на фотографијама. Још се исправио с тим да је први пут ишао у полицију одмах након увиђаја, а увиђај је обављен тог дана, али за овај други пут не може да определи када је ишао. Звао га је инспектор на посао, рекао му да има индикација да су ухваћени починиоци тог дела, гледао је фотографије, међутим он никог није могао да препозна. Његов син је тада гледао фотографије, рекао му је такође да није сигуран, да има индикација да су неки, али да није сигуран. Од полиције је добио 4-5 албума са фотографијама, међутим одмах је рекао да због инвалидитета на очима није сигуран да ће неког препознати. Рекао је да то боље може да уради његов син. У тренутку када су га ова лица везала и одвела до кревета рекавши му да ћути и тражећи му новац, он је схватио да се не ради о органима реда. Сведок је још рекао да су ова лица имала рукавице на рукама, сећа се да је један имао кожне, а други вунене рукавице, а то је закључно зато што су га додиривали по лицу док су му стављали дуксерицу преко главе, а за другог је видео да има рукавице, када му је стављао пиштолј уз главу.

[REDACTED] је навео да Павловић Горана познаје од раније. Задњи пут га је видео пре 5-6 година пре критичног догађаја у Ужицу, а да Стојковић Небојшу и Савовић Драгана не познаје. 06.01.2003. године негде око 18.00 часова излазио је из своје зграде на Новом Београду у ул. Париске комуне и приликом изласка из зграде приметио је једно лице које је имало капу на глави и које је прошло туда, али више није обраћао пажњу на њега. већ је помоћу даљинског управљача откључао возило марке "Голф 3", пришао возилу, отворио возачева врата, бацио торбицу коју је до тада држао испод леве мишке на седиште сувозача и потом сео на место возача. У следећем моменту његовом аутомобилу прилазе двојица мушкараца и они вичу да су полицијни и један од њих извлачи га из аутомобила и баша га на задње седиште, а при томе му је ставио пиштолј на браду, а овај други седа на место возача. Имао је кључеве од аутомобила и "Лављу канџу" код себе и на инсистирање мушкараца који га је бацио на задње седиште и који је викао "Дај кључеве, дај кључеве" исте је предао овом мушкарцу који је сео на место возача. Све време овај други му је држао пиштолј на бради, а другом руком га је држао за јакну. Између осталог питао га је где држи дрогу. Све ово трајало је 10-так секунди, након чега прво бежи са лица места мушкарац који је седео напред и он је пре него што ће побегти узео торбицу и побегао са њом, а одмах након тога почиње да бежи и овај други младић који му је држао уперен пиштолј у браду. Мисли да је мушкарац који је у овом догађају сео на место возача уствари онај мушкарац

кога је приметио да пролази поред зграје пре него што ће изаћи из зграде, али није сигуран и том мушкарцу је видeo очи јер је имао племену капу на глави, а доњи део лица му је био прекривен шалом. Овог другог мушкарца, који му је држао пиштолј на бради, је добро видeo, с обзиром да је њему снао шал са уста и носа и њега је препознао у полицији. Поред визуелног препознавања у полицији, када је по лицу и висини препознао мушкарца који му је држао пиштолј на бради и који је био виши од овог другог мушкарца који је седео на место возача, препознао му је и глас јер је на препознавању тај виши мушкарац изговарао речи које је изговарао и приликом овог догађаја као на пример "Где кријеш другу" и тала је и по гласу препознао тог мушкарца. У торбници која му је одузета било је 68.000 ЕВРА. динара у вредности од око 2.000 ЕУРА. неколико кључева од камиона и стана који су му касније враћени, батерија за мобилни телефон марке "Самсунг" и његова лична карта. Приликом овог догађаја лева рука му је била у завоју, имао је пантљику око врата на коју је ослањао леву руку, али је и пре тога возио сигурно месец дана са тако завијеном руком, а возио је десном руком, с тим што је у вожњи извлачио руку из пантљике за мигавац и придржавање водана када пребацује из брзине у брзину. Једино је [REDACTED] нао када је кренуо са тим новцем. Тог дана једно два сата пре овог догађаја у његовој канцеларији у ул. [REDACTED] њему је овај новац дао [REDACTED] а новац је требао да да [REDACTED] возачу. У канцеларији поред њега и [REDACTED] седио се и [REDACTED]. Не зна колико му је [REDACTED] дао новца, јер је сав новац који му је дао био у замотуљцима и то у два замотуљка који су били обавијени црном траком. Тако да је [REDACTED] јавио шта се догодило, он му је рекао да му је предао 52.000 ЕВРА. Остатак до 68.000 ЕВРА као и новац у динарима је његово власништво. Радовићев део новца је понео да предаје [REDACTED] а не зна тачно разлог због чега је [REDACTED] тај новац давао [REDACTED] мисли да нико од ових лица које је поменуо не познаје [REDACTED], бар он тако мисли. Пре него што је обавио препознавање ингле није имао прилике да види фотографију [REDACTED] Понекада је тај догађај, дакле 06.01.2003. године, истог дана је пријавио полицији 10-15 минута након догађаја. Не зна тачно датум када је први пут препознавао у полицији, али то је било сигурно након увођења ванредног стања током акције "Сабља". Уствари, тада је вршио препознавање. Од догађаја па до препознавања он је два-три пута ишао у полицију где су му показивали албуме са фотографијама, али ни на једној фотографији није запазио лице које је учествовало у овом догађају. Када је вршио препознавање у полицији испред њега је било поређано пет особа. Ни једна од ових особа није имала повреде на глави. И гласовно препознавање је обавио преко стакла тако што су они изговарали речи иза стакла. Не сећа се на којој позицији, гледајући са лева на десно, стајао мушкарац кога је визуелно препознао. Што се тиче гласовног препознавања одређене речи је прво изговарао један мушкарац, а потом други мушкарац и када је њега чуо рекао је да нема више потребе, да је то тај глас. Прво је било визуелно препознавање, а потом гласовно препознавање. У овом случају подударило се лице које је визуелно и гласовно препознао. Када је гласовно препознавао није био окренут леђима према стаклу, већ лицем, али је зажмурио док су они изговарали одређене речи. Сведок је naveо да је изашао око 18.00 часова из своје зграде, да је пошао да превије руку, да је имао заказано превијање у 18.30 часова у приватној клиници "Бел медика" код сајма. Када се

са [REDACTED] негде између 16.00 – 17.00 часова он је рекао да се у том моменту налази код Јинга и да ће у Београду бити између 18.30 и 19.00 часова, а договор је био да се чују када он дође у Београд јер је њихов обичај да тек када стигне у Београд да се чују и није било пренизиног договора ко ће кога да зове, да ли он када стигне у Београд или сведок када заврши са превијањем руке и да је стигао да превије руку он би одмах након тога назвао [REDACTED] јер је током превијања руке искључивао телефон. Након овог догађаја [REDACTED] је звао јер је обавестио ГПУ-у полицију, нити је његов адвокат звао на мобилни телефон, а иначе одмах по доласку у полицију, можда сат времена од догађаја, полиција му је узела мобилни телефон, који му је након што је завршио посао у полицији враћен. У полицији је провео сат времена. Ово лице које је држало пиштоль унериено у његову браду је висине од њега једно 7-8 сантиметара, не зна колико је он висок, тако да не зна колика би била тачна висина овог лица. На себи је имао браон јакну од штапна закопчану до грла, браон панталоне, на глави је имао плетену капу која је била спуштена на чело, али изнад обрва, тако да му је видео очи и обрве. Очи су му прне или браон боје. Обрве су му прне боје, пунијег је лица, лебљи у лицу од њега. Друге појединости на лицу није непито посебно приметио. После препознавања у полицији неколико дана је прошло када је у новинама видео слику и сазнао да се ово лице зове [REDACTED] тада је први пут сазнао да се то лице тако зове. Пиштоль који му је овај мушкарац држао на брдли био је нормалне величине прне боје. Реч је о пиштольу јер није имао буренце. Не зна које је марке, нити ког калибра. Када је у новинама видео фотографију, било је више фотографија, а не само [REDACTED] и на тим фотографијама једино је познао Павловића кога зна од раније. Након свега овога он је Радовићу на његово инсистирање дао овај кампion марке "Вольво" који је проценио на 20.000 ЕВРА, с тим што му је у међувремену радећи вратио новац који му је одузет. Истакао је одштетни захтев чију ће висину накнадно определити и придржио се кривичном гоњењу према окривљенима.

На главном претресу сведок је упитан да ли је међу окривљенима у судници препознао то лице из "Голфа" изјавио је: "Нема га међу окривљенима", а сведок упитан да ли међу окривљенима препознаје лице на које је у СУП-у указао као на извршиоца кривичног дела, изјавио је да не препознаје тако лице, односно рекао је да међу окривљенима нема тог лица кога је препознао у СУП-у као извршиоца кривичног дела. Навео је да је даље да не може да потврди да ли је том приликом у тербеници имао 25.000,00 линара, наиме на то нешто и не обраћа пажњу пошто са тим новицем стално врши нека плаћања. Након критичног догађаја не зна да ли се чују са овим возачем кога је тог дана чекао да би кренуо за Врање, а са [REDACTED] се чује одмах након овог догађаја и обавестио га шта му се десило и он је врло брзо дошао. Полицији је рекао да је новац [REDACTED] који су од њега узели податке, чак је он са њим био у згради Г СУП-а у ул. 29. новембра где су се задржали негде до 23.00 часа.

[REDACTED] је у истражи и на главном претресу навео да не познаје Стојковић Небојшу, Савовић Драгана и Павловић Горана, али да познаје [REDACTED] 06.01.2003. године негде око 14.30 часова он је [REDACTED] у његовој канцеларији у ул. Ташин бунар предао 52.000 ЕВРА, који су били у апсолнима од 50, 100, 200 и 500 ЕУРА и те новчанице су се налазиле у две

коверте. Коверте су биле заједњене и [REDACTED] је рекао да унутра има 52.000 ЕВРА и он пред њим није бројао новац јер је у канцеларију ушао неки возач па је новац одмах ставио у чеп. Овај новац му је дао како би он преко својих возача однео овај новац у Врање неком да преда и тај новац је требало да буде предат једном Грку обзиром да ради на кванташкој пијаци. У канцеларији се задржао 10-так минута и након тога је отишao. Ово није први пут да је слao новац преко [REDACTED] то се дешавало и раније и суме су биле сличне овој или нешто мање, али никада није сума била већа од 52.000 ЕВРА, као овог пута. У том моменту није био прецизан договор када ће новац поћи за Врање, јер је требало тог дана да крене новац. Негде око 18.30 часова звао га је [REDACTED] на телефон и дрхавим и уплашеним гласом му рекао да је опљачкан, па је он у почетку мислио да је шала. У време када му је ово саопштио он се налазио у ул. Димитрија Туцовића. [REDACTED] је објаснио где да дође, где он живи и он је одмах кренуо према њему, а раније није знао где је његова зграда, само је рекао да станује близу канцеларија и сачекао га је на такси станици код Студентског грађа, пошто је био збуњен и није могао да схвати најбоље где живи. Нитао је [REDACTED] да ли је звао полицију, па пошто му је он негативно одговорио, он је телефоном позвао полицију и саопштио им шта се догодило. Тада је од [REDACTED] да је у торбици поред новца од 52.000 ЕВРА које му је он дао имао и свог новца. Помињао је неку цифру између 18 и 20.000 ЕУРА, као и неке динаре. Њему је [REDACTED] један камион марке "Вольво" који вреди негде око 20.000 ЕВРА да би могао да обавља делатност, а својим радом је успео да му надокнади целокупан износ новца који му је критичном приликом од стране непознатих лица одузет. Навед је да приликом давања новца [REDACTED] није рекао име особе којој треба да преда новац, а да је то накнадно требао да му јави, а до момента када му је јавио да је опљачкан, он му није јавио коме треба да да новац, с обзиром да је требало тек да пронађе возача који ће новац возити, па би му том приликом, када га обавести да је пронашао возача, рекао коме новац треба да преда. Новац је требао да буде предат у Врању једном Грку из грчке фирме "Грек" из Пелопонеза. Његове ближе податке не зна и на кванташу са њим сарађује једно 20-30 Грка и 20-30 Турака. Новац није предат у Београду, премда је овај Грк долазио у Београд, али овог пута му је лакше да се то обави у Врању и сав тај новац био је намењен за куповину поморанци и лимуна, а сав новац је био његов. На овај начин је и раније набављао робу преко овог Грка као и преко других добављача. Без обзира што новац није стигао на одредиште, њему је роба стигла и он је морао овом Грку да исплати нових 52.000 ЕВРА. За овај новац је требао да добије седам камиона воћа. То је негде око 140-150 тона. На кванташкој пијаци има своје предузеће [REDACTED] и складиште у површини од 320m², налази се у Земуну на Алтини ул. [REDACTED] је и пре овог догађаја имао завијену руку, а и 06.01.2003. године рука му је такође била у завоју, али није се нешто много распитивао шта му се десило. Након што га је у 18.30 часова обавестио о овом догађају, по његовој процени прошло је 20-25 минута до момента када је позвао полицију. [REDACTED] за овај догађај испричао да када је излазио из зграде и када је намеравао да уђе у аутомобил који је откључао, да је торбицу ставио на место сувозача, да су нашлила лва младића који су се представили као полицији, питали га за дрогу, а потом га гуриули за задње седиште, где му је један прислонио пинтолј на главу, да је његово мишљење да су хтели да му отму аутомобил, али да су видели торбицу,

па су због тога и због лавље канџе на волану одустали и узели само торбицу, да ту на лицу места нису гледали шта има у торбици, да су му овом приликом узели кључеве и мисли да су му тек касније пронађени кључеви враћени. Мисли, заправо рекао је да су му кључеве од кола узели и бацили у траву, али полиција није могла да пронађе на лицу места те кључеве и поред тога за ову двојицу младића рекао је да су имали прие кане на главама, али није поменуо израз "фантомка", као и да је био сав збуњен и уплашен тако да овог испред није успео да види, а за овог који му је држао ишиштњу на глави, рекао му је да изгледа опасно, а да не зна шта је он рекао у полицији, да ли може да препозна извршиоца, јер том разговору није присуствовао. Колико му је познато [REDACTED] је ишао у полицију на препознавање када су ова лица ухапшена. [REDACTED] зна две године и колико му је познато он не носи наочаре, никада га није видeo да носи наочаре за вид. Како је у међувремену [REDACTED] њему вратио целикупан износ од 52.000 ЕУРА и то тако што му је иренео камion марке "Вольво" да би он са тим камionом могао да ради, а затим је и радио за њега и вратио му износ од 52.000 ЕУРА кроз заједнички рад, то он не погражује о [REDACTED] никакав новац по овом основу. Истиче да је [REDACTED] био сав збуњен, да је и он био сав збуњен тј. да за себе не би могао рећи да је био збуњен него да просто није могао да верује шта се догодило, пошто је само три сата пре овога дао новац [REDACTED] и колико се сећа да му је [REDACTED] рекао да тим људима није видео лица, да су имали неке кануљаче, не сећа се тачно шта је све спомињао колико је људи учествовало у томе, причао је мало неповезано. Навео је да је сигуран да он није пријавио полицији случај, већ да је то пријавио [REDACTED] те да ником није обећавао никакву награду за проналазак новца, а да је своје паре наплатио, па не види зашто би расписивао награду.

[REDACTED] је навео да је 05.09.2002. године у 21.10 часова се кретала својим колима марке "Голф 2" Ибарском магистралом према Бановом брду и у ул. Трговачкој после пумне "Југопетрола" на раскрсници упалило се црвено светло на семафору тако да је стала у крајњој десној саобраћајној траки. У средњој траки поред ње зауставило се једно бело возило, а видела је иза тог возила у "мртвом углу" један црни цип. Друга возила или било шта друго није видела и само је зачула пушњаву у једном моменту па је из тих разлога залегла на место сувозача и покушала да отвори сувозачева врата како би побегла, а у чему је успела. Изашла је из кола на сувозачева врата, а пушњава је трајала једно 10 секунди. То је била рафајина пушњава. Видела је у том белом аутомобилу жену која је плакала, а ту је било и неко дете, а када је поново у том правцу погледала, после једно минути-два тог возила више није било на том месту, већ је било удаљено једно 200 метара даље. Њено возило је изрешетано, сва стакла су билла полурупана и полиција је констатовала да је возило ноготићено на 12 места, а четири осетљка од пројектила пронађена су у њеном возилу. Овом приликом од сломљеног стакла задобила је повреде по леђима и поводом овога је била у Ургентном центру. Истакла је одштетни захтев који ће касније определити, а кривичном гоњењу се није придружила.

[REDACTED] је навео да је он власник стана у ул. Опленачкој бр. [REDACTED] Печату [REDACTED] у Београду, те да се стан налази на првом спрату. Негде у октобру 2000. године дао је у новинама оглас да издаје тај стан

и на оглас се јавио Стојковић Небојша, кога раније није познавао и са њим се договорио и дао му овај стан у закуп, а поводом тога је са Стојковићем закључио уговор о закупу стана који је потписан 15.10.2000. године и уговор су потписали он и Стојковић Небојша. Када је долазио у стан како би узимао новац за закупину, увек је сретао двојицу мушкараца који су му се представили као [REDACTED] а касније када је цела ова група похапшена, видео је фотографије у новинама и тек тада је сазнао да су [REDACTED] уствари Савовић Драган и Вујисић Предраг. Кирију му је увек лавао Вујисић Предраг, а када се све сабере, остали су му дужни 2-3 кирије и неке неплаћене рачуне за гас и струју. Овај сведок је доставио у прилог у фотокопији уговор о закупу стана закључен између њега као власника стана – закуподавца и корисника закупа Небојше Стојковића.

[REDACTED] је и у истрази и на главном претресу навео да је са [REDACTED] у истраживачкој кафићу, а који се налази у Жаркову. Изашли су да се мало проведу и да се друже као пријатељи. Током повратка кући [REDACTED] је позвао на мобилни телефон и питао га да ли је приметио "Ауди" без таблица, питао га је да ли је видео лице са шениром. Он му је одговорио да је приметио, [REDACTED] је рекао да обрати пажњу на то возило, јер му је нешто сумњиво. Након што је завршио разговор са ником [REDACTED] са његове леве стране управо је пролазило то возило "Ауди". У њему је приметио возача са тим црним округлим качкетом. Он га је испратио погледом, прошао је поред њега, а у возилу сем овој возача није приметио никог другог. У том тренутку [REDACTED] својим возилом сече траку "Аудију", "Ауди" бежи лево, иде на разделно острво и почине пучњава. Не може прецизно да се изјасни о томе одакле је пущано, али је видео да је из "Аудија" пущано. Дигао се неки бели дим и прашина. У правцу његовог возила том приликом није пущано. Истакао је да наставља даље вожњу, "Ауди" иде први, [REDACTED] је пратио то возило, а он и [REDACTED] ишли иза њега. Навео је да су том приликом код [REDACTED] кафићу када су ишли кући ишли у три аутомобила. Прва у колони је била [REDACTED] супруга са сином у аутомобилу марке "БМВ", иза ње је ишао [REDACTED] ципом "Мерцедес", а иза су ишли он и [REDACTED] аутомобилу "Опел вектра" којим је он управљао. У истрази је овај сведок навео да је видео овог мушкараца који има шенир на глави и да је пролазио поред њега он директно гледао у њега, тако да му је запамтио лице и могао би да га и препозна када би га видео. Иначе, до тада никада пре овог мушкараца није видео. Осим возача никог другог није видео у возилу. Даље је навео да видевши да се пуша из "Аудија", да се дига неки бели дим и прашина, он наставља вожњу, "Ауди" иде први, [REDACTED] је пратио то возило, а они су ишли иза њега. На неких 700 метара до километар [REDACTED] зауставља кола, био је повређен, [REDACTED] он му прилазе, пренели су га у њихово возило и упутили се ка Ургентном центру. Он је возио, [REDACTED] је са њим [REDACTED] био на задњем седишту. Не може тачно да определи колико је трајао пут од места где се ово дододило, па до Ургентног центра, али сматра да су брзо стигли. [REDACTED] је пушао на њега, а није чуо ни да га [REDACTED] Он сам о томе ништа није говорио. Сведок наводи да препричава управе оно што се у аутомобилу причало, зна да је

[REDACTED] испричао да се разочарао и да му такав живот и не треба. По доласку у Ургентни центар [REDACTED] примио [REDACTED] који је иначе и [REDACTED]. Он је и тада био свестан. Сећа се да га је звао у операциону салу да му номери руку. На питање суда да ли би могао да препозна то лице које је возило "Ауди" сведок је одговорио да је прошло доста времена, да је ово што је данас испричао пред судом испричао и полицији, испричао је истражном судији и да овде у судинци међу окривљенима не може да препозна да је неко од њих лице које је том приликом возило тај "Ауди", а не може да каже ни да није. Прошло је доста времена. Тешко се изјаснити о томе да је неко урадио тако тешку ствар. Даље је навео да од тренутка када су изашли из кафића, па до места где се ово дододило, није пропшло пуно времена, не зна тачно, али објашњава да је све то близу. У кафићу је том приликом била породица [REDACTED] његова супруга и леца који су и остали у кафићу. Даље је сведок навео да он том приликом није пушао, као [REDACTED]. Још је додao да када је ово возило "Ауди" скоро прешло његов аутомобил, да је приметио да [REDACTED] својим аутомобилом прелази у леву саобраћајну траку, пресеца пут "Аудију", услед чега "Ауди" бежи лево, налеђе на острво које дели траку из њиховог и супротног смера. Одмах након тога настаје пуцањава из "Аудија" према [REDACTED] аутомобилу, стакло пршти на све стране, диже се прашина, тако да се ништа не види, осим што се чује рафатна паљба и не може да определи прецизније да ли из једног или више оружја. Такође, сведок није могао да определи са којег је тачно места из "Аудија" пушкано, нити колико је људи било у "Аудију". Пуцањава траје релативно кратко и види тај "Ауди" како преко острва прелази и бежи у споредну улицу, а за њим креће и [REDACTED] са својим ципом да га јури, а за њим креће и он својим аутомобилом. Та назовију јурњава трајала је можда километар и у једном тренутку [REDACTED] својим ципом слеће са пута и ту се и они заустављају и прилазе ципу [REDACTED] двозе на Ургентни центар. На путу до болници [REDACTED] је помињао ко су евентуално били нападачи на њега. Сведок је навео да раније никада није чуо за Стојковића зв. "Стојке", нити за било која друга лица из групе. Чуо је тек за њих у време операције "Сабља". [REDACTED] његовом присуству никада није помињао Стојковића. Претпоставља да је у аутомобилу "Ауди" било још неког осим возача, иако никог није видео, јер му није логично да може да се пушта са места возача.

[REDACTED] је навео да што се тиче догађаја од 05.09.2000. године, са пок. [REDACTED] и са својим другом [REDACTED] био је код [REDACTED] кафићу који се налази у Жаркову. Можда су ту били сај-два. По предлогу Р. [REDACTED] кренули су према његовом стану. Ношто је ту била [REDACTED] она је ишла прва у возилу "БМВ", иза ње је ишао Р. [REDACTED] са својим возилом, а онда су ишли [REDACTED]. У једном тренутку пок. Веско је позвао на мобилни Саву и питао га да ли су приметили црни "Ауди" који је био паркиран. Следеће што је видео јесте да је [REDACTED] својим возилом ударно у овај "Ауди" и да онда починje пуцањава. Пушкано је са лесне тране "Аудија" у правцу [REDACTED] возила, док у правцу где су се налазили он и Саво није пушкано. Након тога, настављају кретање у истом правцу, односно скрећу лево јер је "Ауди" скренуо први, онда иде [REDACTED] на они. Пратили су га "Ауди" једно километар до километар ипо, а онда [REDACTED] са својим возилом

стаје, мисли да је уларно у нека кола. Излазе да му пруже помоћ. Возе га у Ургентни центар. Саво је возио, а он је био са [REDACTED] на задњем седишту. Том приликом [REDACTED] је био у бесвесном стању, није никог говорио том приликом. ни једну једину реч није проговорио. На питање суда да ли је нешто питао [REDACTED] сведок је рекао да није, да он није разговарао ни са [REDACTED] нити га је нешто питао. До Ургентног центра су стигли за 15-20 минута. Мисли да је [REDACTED] дошао свести када су стигли у Ургентни центар, када су га унели у операцијону салу. Тог дана је са њим разговарала полиција, а са руку му је склана тзв. "нарафинска рукавица". Још је додао да чим је Саво завршио разговор са пок. [REDACTED] који га је звао телефоном, одмах у том тренутку он са својим возилом удара овaj "Ауди". Након што му је предочен исказ св. [REDACTED] сведок је навео да је тачио то што је рекао [REDACTED] Све [REDACTED] међутим да је то било више бунцање. У том бунцану [REDACTED] рекао док су га возили ка Ургентном центру "Шта се деси, шта је ово", међутим то није био разговор. Када би га нешто питао он не би го констатовао, не би одговарао. Сведоку није познато ко је указао помоћ супружни пок. [REDACTED], они су отишли. Изјавио је да имена [REDACTED]

[REDACTED] Навео је још да није видео да је том приликом било ко пуцао у правцу овог возила "Ауди" из кога је отворена ватра према [REDACTED] колима. Није му познато да ли св. [REDACTED] има нека сазнања у вези са овим догађајем.

[REDACTED] је навео да је 24. августа 2002. године организовао крштење свог детета тако да је цела породица током дана била одсутна из куће где живи у ул. [REDACTED]. Његови родитељи су се око 19.00 часова вратили кући, видели су да је кућа обијена и том приликом они су обавестили СУП, а врло брзо је и он стигао. Видео је да су му дводесета врати куће са довољно стране општећена, па мисли да је неко ушао тако што је највероватније најсером између крила врата одвојио врата и тако ушао у кућу. У кући је све било испретурано. Видео је да недостаје дечији накит, једна торбица где су биле здравствене књижине његове деце, као и лична документа његова и његове супруге, као и 1.500 или 1.600 ЕВРА које су се налазиле на полици између књига у спаваћој соби. Данас не може тачно да определи колико је вредност дечијег накита који је одузет јер је ту било доста мањих наруквица, минђуница и ланчића као и 3-4 дуката које су његова деца добила при рођењу, а један дукат добио је од таста за венчање. Сећа се да су украдени и кључеви који нису били његови, већ од његовог колеге са посла који му је те кључеве дао да му их чува, обзиром да није био у Београду, али су му ти кључеви у полицији враћени. Мисли да је вредност накита који му је одузет из куће негде око 8.000,00 динара. Навео је да не зна ко је ово урадио, није био присустан, али се придружио кривичном гоњењу, није истакао одштетни захтев.

[REDACTED] је почетком лета прошле године, дакле 2002. године, био у породичној кући у [REDACTED]. Сећа се да је онда када је био погређан, али се не може тачно да се сети који је то био датум, тако да је био погређан некада око 18.00 часова увече, да је дошао са мајсторима како би радио у кући. Сећа се да је пре него што је почeo да ради сишао у подрум, у део куће где је са породицом ручao и да је ту оставио своју торбицу у

којој су се налазила његова лична документа, службена легитимација и новчаник са око 100.00 динара. Врати од подрумског дела куће су остала отворена, док су он, отац и мајстори радили. Негде око 21.00 час када је хтео да крене кући вратио се у подрум како би узео своју торбу, међутим тада је видео да торбе нема. Нико од присуствних у ловоришту није видео никог непознатог да је удалио, тако да заиста не зна ко је узео његову торбу. Два дана након што му је торбница несталла, њему је враћена војачка дозвола. То му је вратио неки човек који ју је пронашао на Петловом брду. Нишига друга од докумената му није враћено, као ни службена легитимација, као и новчаник са новцем. Не придржује се кривичном гоњењу и не истиче одитетни захтев према окривљенима.

[REDACTED] је навео да у вези догађаја са [REDACTED] и не зна нешто пуно. Наводи да је пок. [REDACTED] познавао 5-6 година. Тог дана су заједно дошли кући око 17.00 - 18.00 часова и тај дан су провели цео дан заједно. Он је са супругом и сином мотишао код кума, како је њему рекао, а када се све то десило, након неких пола сата до 45 минута он је био обавештен од стране полиције да дође да преузме дете пошто је супруга [REDACTED] била рањена и налазила се у Ургентном центру. Ту на лицу места поред полиције, где се десило убиство, затекао је [REDACTED] био је ту и неки [REDACTED] један таксиста из [REDACTED] лице под именом [REDACTED] кога га суд нита, му је непознато. Не зна да ли је то лице ту било. То име и презиме му ништа не значи. Навео је да ништа не зна у вези са доношењем пинитоља у [REDACTED] ћу након целог догађаја, да не зна ништа друго што би могло користити суду. Такође нема сазнања да је пок. [REDACTED] у завади са било ким. Навео је да је радио код пок. [REDACTED] возач, да је обављао неке друге послове око куће, а што се тиче његових пословних аранжмана, да он о томе ништа не зна јер у томе није учествовао. За време које је провео радећи код пок. [REDACTED] радио је од 1999. године па до дана убиства. [REDACTED] никада није видео. Навео је да зна да је пок. [REDACTED] имао пинитољ, али не зна тачно које марке и модела, али тог дана пиштољ је био у кући и он га није носио са собом. Од [REDACTED] одласка на вечеру, па док полиција није јавила шта се са њим десило, сведок је навео да ни са ким није комуницирао телефоном, да га нико други није звао изузев брата [REDACTED] који се јавио пре доласка полиције и рекао му да се нешто десило на Обреновачком путу. Навео је да лице по имену [REDACTED] не познаје. Тих дана код [REDACTED] долазила су два човека, један је Хрват, а за овог другог не зна. Први је оникши, ћелав, а овај други је имао браду. Код Мирослава су долазили у канцеларију и он разговору није присуствовао, те не зна разлог њиховог доласка.

[REDACTED] која је саслушана у истражном поступку као и на главном претресу је навела да је Небојша Стојковић, кога зна под надимком "Стојке", 200-300 метара од играонице коју је она отворила, имао своју играоницу, а за коју је сазнала да се водила на име његове мајке и два дана након што је отворила играоницу у Раковини у ул. Алије [REDACTED] б. "М-нет", негде у вечерњим сатима 06.10.2002. године, заједно са још једним лицем дошао је Небојша Стојковић и рекао јој да му завлачи руку у цен са отварањем

те играонице, што она није прихватила као тачно јер је структура њених клијената сасвим различита од његових. Свако има право да ради. У њену играоницу су долазила деца школске и предшколског узраста. Он јој је рекао да то могу мирио да реше и да има три дана да затвори играоницу, те да не обавештава полицију, јер јој нико не може помоћи. Запретио јој је да неко може доћи, да ће јој уништити опрему и исте ноћи јој је из играонице, пошто није прихватила да затвори играоницу како јој је он запретио и како јој је саветовао Небојша Стојковић, одузето 9 рачунара и 8 монитора. Од тога јој је од стране полиције враћено 8 рачунара – то су конфигурације "ПС Пентијум 3", а монитори од 17 инча "Самсунг" и њих је враћено 8. Није јој враћен само један рачунар који је старије генерације и преко кога је вршила контролу колико деца проводе времена на рачунару. Ова сведочиња је навела да је Небојша Стојковић дошао критичном приликом у пратњи још једног лица, а упитана од стране суда да ли то лице препознаје у судници, изјавила је да нико од окривљених не оди овако лицу које је са Стојковићем долазило тог дана. Навела је да се не придружује кривичном гоњењу, обзиром да јој је већина ствари враћена од стране полиције, нити истиче имовинско-правни захтев. Сведок је још изјавила да када је Небојша Стојковић тог дана долазио код ње у играоницу, рекао јој је да она нема ништа са ОУП-ом Раковица, нити може добити помоћ од њих, пошто он одржава ред на Пегловом брду, па је она пријавила крађу ОУП-у Раковица, али пошто је видела да се ништа не дешава, отишла је и пријавила случај у Г СУП у ул. 29. новембра. Сведочиња се исправила утолико што је изјавила да је навела да се ради о мониторима марке "Самсунг", него да се ради о мониторима марке "ЛЦ" и да потврду о враћеним предметима има и поседује, те да је исту потписала приликом враћања предмета од стране полиције.

Св. [REDACTED] вео да у вези самог догађаја погибије пок. [REDACTED] не зна пуно. Наме, пок. [REDACTED] његов зет, а [REDACTED] је сестра и тог дана када се све дододило он је са њима кренуо до сајма, где је остао. Они су ишли код кума и том приликом се, након што је остао код сајма, чуо једном телефоном са [REDACTED]. Нитао га је да ли је стигао и да ли је нашао стан. Иначе, тај стан је био у Земуну, не зна тачно где, али на месту где је [REDACTED] имао своју фирму. Ради се о канцеларијама. На даље питање суда да ли је, поред родбинских односа, био у неким пословним односима са [REDACTED] сведок је изјавио да није, једине што је становаша и то кратко, а пошто је тај стан био близу тих његових пословних просторија, он их је чувао, односно требао је да их чува. Наме, тог дана када се то дододило, он је први пут ушао у те просторије. У разговору [REDACTED] је рекао да га је неко звао и спуштао слушалицу и то је било пар пута. Мисли да он ништа није коментарисао у вези тога, а следеће што зна је да је на ТВ "Стубио Б" чуо шта се десило, одмах је узео такси и отишао у Клинички центар. На питање суда да ли је неко претходне вечери долазио код пок. [REDACTED] сведок са сигурношћу није могао да одговори ни да јесте, ни да није, јер су долазили многи људи, дневни боравак је ту, он је ту примао људе, а сведок је углавном био са децом. За конкретно вече не може тачно да се сести. Колико зна [REDACTED] поседовао ништољ марке "Магнум", не зна ништа ближе у вези тог ништоља сем да је имао дозволу и да се тај ништољ и данас налази у кући, односно да је он стајао у кући, а шта је сада са ништољем, сведок тачно не зна. Свеску са дужницима

коју је наводно М. [REDACTED] поседовао, сведок није видео. Сећа се да су критичне вечери кренули негде око 19.00 часова, да је био мрак и да су их на раскреници чекала двојица људи и чини му се да су из Хрватске, а они су претходне ноћи долазили код [REDACTED] на вечеру и он их је тог дана водио код његовог кума [REDACTED] ради куповине неких слика. Причали су о куповини тих слика, па зато зна. Они су са њима се нашли на раскреници управо на оној на којој се све ово и десило. То је раскреница која се налази на укључење овог пута који води из Железника према Обреновачком путу. Управо на том скретању ови људи су их чекали. Мисли да су били у возилу марке "Форд ескорт", мада није сигуран, а боју сигурно не зна која је била. [REDACTED] са њима споразумевао тако што им је показао да руком крену за њим, а можда ове детаље није најбоље приметио зато што вентилација у "Мерцедесу" којим је управљао [REDACTED] није радила па је нео дак задњи део стакла био замагњен. Није му познато да ли су пок. [REDACTED] и његова супруга ишли преко Славије, јер је он возио напустио, као што је рекао, на сајму. Зна да му је пок. [REDACTED] рекао да се у фирмама налази пиштолј, ако му нешто треба, међутим он има свој службени пиштолј, па му оружје на које му је [REDACTED] указао није било потребно. Навео је да он није донео никакав пиштолј код [REDACTED] ћи, а да ли је неко други то учинио, не зна. Сведок је даље навео да када је дошао кући код пок. [REDACTED] он је на месту где је иначе стајао револвер марке "Смит Весон Магнум 357" исти однео са тог шанка у собу, пошто је зnao да ће долазити људи, а жељeo је да објасни да је тај пиштолј увек ту стајао, зна да га [REDACTED] склањао чак и од деце. Те вечери када су кренули за град једине наоружано лице у колима је био он, [REDACTED] је ишао са супругом и децом и сигурно није имао никакво оружје. Не зна шта је [REDACTED] видео, а колико се сећа, он није био ту када су кренули за град [REDACTED], тада на себи имао ролку завучену у панталоне, а за појасом сигурно није имао никакво оружје. Имао је торбицу јер је рекао да мисли да ни у торбиши није имао оружје, а да ли је стварно у торбици имао оружје или не, сведок не зна. Навео је да је на сахрану, по његовој процени, дошло око 200 људи, зна да је Стојковић Небојша дошао да изјави саучешће, а да ли је био на сахрани или не, сведок не зна.

[REDACTED] навео да познаје овде окр. Небојшу Стојковића, јер је са њим био у пословним односима, обзиром да је код њега радио на одржавању и сервисирању рачунара у његовој играоници у ул. Ратка Вујoviћa-Чоче, не зна који је број у питању. Та играоница се звала [REDACTED] имала је око 50 рачунара. Ту је одржавао рачунаре, радио је у једној смени и то у периоду од новембра 2002. године па све до 01.04.2003. године, када је играоница затворена, мада је сведок навео да око лагума затварања играонице није потпуно сигуран. Поред редовног одржавања 12 рачунара извршио је унапређење конфигурације и то је чинио онда када се указивала потреба за тим, периодично управо у овом временском периоду док је радио. Ту су замењене графичке карте. Графичке карте које су мењане биле су "Ц форс 4", а уграђене су квалитетније графичке карте, мењани су процесори – у рачунарима су били процесори 1333 АМ-деови, а урадио је "Пентијум 4 2000–" такође и четири хард диска била су "Максор" капацитета 40 гигабајта, а замењени су са хард дисковима од 80 гигабајта, пошто су сви рачунари у играоници требали да буду те меморије и да буду исти као нова серија која је стигла "Пентијум 4". На

једном од тих компјутера он није заменио матичну плочу. Поред овог унапређења конфигурације као што је објаснио, одржавао је рачунаре у смислу њиховог радовног одржавања, када се год нешто леси и тих интервенција није било често. Углавном их је софтверски подешавао. Сведок је навео да му име [REDACTED] нинита не значи. Иницијатива за унапређења компјутера потекло је од играча који су долазили у играоницу, те је сведок истакао да неке игрице које је инсталирао ови компјутери "Пентијум 3" нису могли да подрже, па су играчи одлазили на "Пентијум 4" и сам власник Небојша Стојковић је био свестан да унапређење треба извршити. Сведок је навео да од Небојше Стојковића није добио налог да унапреди ове компјутере, већ од извесног [REDACTED]. Он је био шеф те играонице, обављао је и послове плаћања. Сведок је навео да је потврду о одузетим предметима он потписао приликом одузимања рачунара. Приликом доласка полиције у играоницу одузета су само кућишта рачунара, монитори нису одузимани, а колико је њему познато, монитори нису одузети ни касније.

[REDACTED] навео да у вези догађаја за који га суд пита, да се случајно затекао са неким друштвом, седео је у кафићу [REDACTED] у Жаркову када је чуо неку пушњаву и да је помислио прво да је неко славље, да је било летње време, било је релативно рано. Придигао се ту у кафићу, видео је шта се дешава, видео је да се људи окупљају у другом кафићу, а објашњава да је тај други кафић на неких 100 метара удаљен од овога и гости у том објекту су устали и гледали. Кренуо је и када је дошао до тог кафића видео је један ауто који је стајао. Нико му није прилазио. Не може да се сети, ради се о некој светлијој боји, а који је молел не зна. Можда је био "Ауди" или "Мерцедес", али се радио о добром аутомобилу. Тај аутомобил је одједном кренуо, међутим кривудао је на путу и ударио је у једно возило. Он му је пришао и ту је била једна жена луже косе, била је повређена, звали су хитну помоћ. Ту је приметио и једно дете. Дете је плакало, а он је у том тренутку кренуо ка ауту. [REDACTED] је сустигао и рекао му да одвезу дете у болницу пошто плаче. У болници су то дете [REDACTED] он и још један човек који је био ту у "Оази", не може да се сети његовог имена, мисли да је био конобар и чинило му се да је познавао то дете. Прво су ишли у Ургентни центар, а затим су ишли у Институт "Мајка и дете". Полиција му је тамо узимала "парафинску рукавицу". Навео је да лица под именом [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] међутим зна да се овај конобар звао [REDACTED] могуће је да је то тај, али тај [REDACTED] је био са њим и [REDACTED] у колима. Навео је да живи у Жаркову, а у овај кафић "Оаза" одлазио је можда неколико пута. Иначе, имена [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] му ништа не значе. Он ту ради на грађевини. Радио је као надзорник па је ту сретао неке људе у овом кафићу "Оаза", али му ова имена нинита не значе. На питање браниоца да ли му је познат тест "парафинске рукавице", а након што му је прелочено да је овај тест позитиван, сведок је изавио да не зна како је то могуће, да он тих дана није пуцао и сећа се да није улазио у унутрашњост овог аутомобила, тачније у возило, можда се само нагињао према унутрашњости, дете је било повређено, имало је посекотину на руши, па ако је узимајући то дете дотакао барутне честице које су се иренеле на њега. Не зна да ли је то уопште преносиво. Не зна одакле трагови барутних честица на његовим рукама, уосталом то је било пре три године и не зна због чега га нико до сада није

обавестио о резултатима "парафинске рукавице".

[REDACTED] навео у вези догађаја који се десио у Жаркову, да је седео у кафићу у Трговачкој улици. Одједном се чула пушњава, сећа се да су сви у кафићу залегли. Кафић се налази некако изнад раскрснице, на неких 50 метара удаљености од места где се догодила пушњава. Као што је рекао сви су залегли, не зна колико је тачно трајала пушњава, можда 10-так секунди, а онда је приметио једно возило марке "БМВ". Возило је било на семафору, ауто је ишао некако без контроле лица које је седео на месту возача. Очигледно није управљао возилом, зато је и обратио пажњу на то возило. Прво је помислио да је на то возило и пучано. Возило је недалеко од кафића завршило у једној руни. Сећа се да су задњи погонски точкови возила остали слободни и вртели су се. У колима је на месту возача била једна жена, на месту сувозача је било дете. Ово дете мисли да није било нешто посебно повређено, имало је само посекотину на руци. Он је инститтивно узео дете из кола и пошто се ту затекао и [REDACTED] замолио га је да дете његовим колима одвезу до болнице. Овој жени није указивао помоћ пошто се ту затекла једна девојка која јој је помогала. Са њима је у болницу кренуо и [REDACTED] њега познаје, али не зна која је његова адреса. Прво су отишли до Ургентног центра, али пошто ту дете нису примили послати су их на Института за мајку и дете на Новом Београду. На Институту за мајку и дете полиција му је узимала "парафинску рукавицу", али му није познат резултат "парафинске рукавице". Не познаје лице под именом [REDACTED]

[REDACTED] Не зна коме је све ту узимана "парафинска рукавица", само је од [REDACTED]ну пред суђење да је и њему узимана "парафинска рукавица". У првом тренутку када је он пришао колима да помогне лицима у возилу, нико није пришао, он је први пришао колима, извукао је дете, повукао се 2-3 метра у неко жбуње, а онда су пришли неки други људи, па и ова девојка коју је спомињао да је указивала помоћ жени возачу. [REDACTED] није прилазио колима јер га је видeo ту када је детe већ узео из возила, рекао му је да крену, да одвезу дете и он је то прихватио, а колико се сећа [REDACTED] није помогао ни у ношењу детета. Он је возио, а дете је носио сведок. Сведок је навео да је у кола ушао преко седишта, тачније преко прозора. Врата су била затворена. Узео је дете, а како су се ови трагови барутних честица нашли на његовим рукама стварно не зна, за то нема објашњење. Даље је навео да у тренутку када је пришао колима и када је узео дете кроз врата на возилу, у једном делићу секунде је приметио и ову жену. Мисли да није била без свести тада, али је била некако изгубљена, уплашена. У том тренутку, када је узео дете оно је скакало по њој, вриштало, плакало, он га је зато узео. Њој није пружио помоћ јер када је узео дете померио се од кола и за 10-так секунди ту се појавило дosta људи. Дете није питао за име и презиме пошто је мали био уплашен. Са Ургентног центра кренули су на Институт за мајку и дете и након што су нека лица у Ургентном центру погледала дете и видели да му није ништа, без икаквог упута су рекли да иду на Институт за мајку и дете. Након што је полиција узела "парафинску рукавицу" и након што је детету указана помоћ, отишао је у полицију у Г СУП у ул. 29. новембра и ни тамо није знао како се дете зове. Не зна где је било паркирано [REDACTED] возило. По његовој процени, око једног минута трајало је преношење детета од возила из којег је узео дете до [REDACTED] возила. Не сећа се да ли су том приликом трчали. Тих дана није

пуцао из ватреног оружја, а иначе и нема регистровано ватreno оружје.

Суд је у целости прихватио исказе св. [REDACTED] св. [REDACTED] јер су се сведоци изјашњавали о чињеницама које су као очевидци догађаја запазили, а који се одиграо у Жаркову у ул. Трговачкој дана 05.09.2002. године, те је суд нашао да су искази ових сведока убедљиви и логични.

[REDACTED] навео да се сећа догађаја за који га суд нита. Наиме, радио је у ОУП-у Раковица и [REDACTED] Небојша му је познат по лицу. Звали су га неколико пута на информативни разговор на који се није одазвао, тачније на неке се није одазвао. Трагали су за њим и пронашли су га у ул. Опленачкој, не зна тачно који број. Ради се о кући са два спрата. Он и колеге су ту дошли, били су униформисани. Сећа се да је Небојша отворио врата од стана, а у стану су затекли укупно шест лица. Ту су седели и картали се колико се сећа. У стану су пронашли ствари које су наведене у службеној белешци од 29.03.2003. године. Наведена лица су привели. За нека су тек тада утврдили идентитет, пошто су код себе имали лажна документа и лица су предали УКИ Другом одељењу, пошто нису имали услова за даље поступање, а и по правилима јер за одређену врсту кривичних дела рад преузима Управа криминалистичке полиције. Даље је сведок навео да сви предмети који су наведени у овој службеној белешци од 29.03.2003. године су пронађени у стану. Мисли да ни код једног лица нису ништа пронашли, иако су њихов претрес обавили. Сећа се само да је Павловић Горан неопажено можда био у суседној просторији 15 секунди, можда и минут и када су ушли унутра затекли су га са торбом у којој је била дрога. Сведок је навео да не зна ко је сачињавао потврду о одузетим предметима, ни на које лице та потврда гласи. Наиме, након проналажења ових лица све су их предали у УКИ Друго одељење. Што се тиче одласка у гаражу у ул. Алије Алијагића то није била истовремена акција са уласком у Опленачку. Мисли да је информација о томе добијена касније. сигурно касније пошто су у гаражу ишли други дан и он у кацији улажења у гаражу у ул. Алије Алијагића није учествовао. Сведок је даље навео да када су Павловић затекли са торбом у којој су се налазиле ствари и дрога, није сачињена никаква посебна белешка, а такође нису тражили да Павловић потпише потврду о тим стварима које су се у торби налазиле. Даље је сведок навео да личним претресом Стојковић Небојши тог дана није ништа одузето, као и од других лица која су затечена тог дана у стану. Навео је да ни једном од лица које су затекли у стану нису издали потврду да су у стану ствари које су пронашли од њих одузете, а то нису учинили јер су приликом уласка у стан затекли више лица, била је угрожена и њихова безбедност, па су позвали УКП и предали ова лица. Навео је да лично није пописивао ствари, али су пописане и на основу тога је сачињена белешка касније. Дрогу је узело Четврто одељење, а остале ствари су предате УКИ-у. У стану у ул. Опленачкој бр. 8 од уласка па све до тренутка када су лица превежена у ОУП Раковица, сведок је све време био у стану, од прилике период од три сата, мала тачно није сигуран, али није видео да су окривљенима издате било какве потврде шта је од ствари у стану пронађено. Док су они били у стану сачињаван је попис ствари и тај попис је окончан, а они су превежени у ОУП Раковица. Сведок је навео да нису имали

налог за претрес лица и стана. Имати су информације да се у том стану врше кривична дела, а сумњали су да је почињено кривично дело из чл. 33 ЗООМ-а РС. Додао је још да лица приликом хапшења нису пружала никакав отпор.

[REDACTED] је навео да у вези догађаја од 29.03.2003. године је био позван од стране колега у Опленачку, јер је тог дана обављао дужност дежурног инспектора. Речено му је да су у Опленачкој пронађена одређена лица и одређене ствари, те да донесе потврде о привремено одузетим предметима које треба да се сачине. Тако је и учинио. Но донаску у Опленачку испред зграде је затекао неколико полицијаша. У стану су већ били полицијци. Ту су били и осумњичени и затекао је већ на столу изважене неке ствари. Било је ствари још на неком дунеку на поду и сачинио је потврду о одузетим предметима тако што је све ствари у потврди навео. Колеге су диктирале ствари, а он је уписивао, а то су управо те ствари које су наведене у службеној белешци од 29.03.2003. године, пошто је добио информацију да је стан изнајмио Стојковић Небојша. Након што је написао ствари у потврди је написао његово име и презиме и понудио му да потпише потврду, што је он одбио, рекао му је само да не жели да потпише и онда су то завршили. Он је констатовао на тој потврди "Одбио да потпише". Ту потврду је даље предао колеги [REDACTED]. Да ли је она даље предата УКП-у са лицима или стварима, он се тога стварно не сећа. Све ствари из стана су преузете колеге из крим. технике и колеге Одељења за сузбијање наркоманије. Он више не зна шта је са тим стварима било. Када је дошао у стан у Опленачкој бр. 8, ту је већ био колега [REDACTED], а он је потврду сачинио и чини му се у три примерка – такво је правило. Све је то достављено даље СУП-у Београд. У вези са гаражом у ул. Атије Алијагића сведок није имао никаквих информација, јер није учествовао у било каквој акцији у вези са том гаражом. Не може да се сести, неко му је од колега рекао да је Стојковић изнајмио стан и то неко од колега који су већ били у стану. У стану је поред колеге [REDACTED] а, затекао и начелника ОУП-а [REDACTED], заменика командира [REDACTED] колегу [REDACTED] сада не зна тачно кога још, али било је ту једно седам полицијаша. Био је ту и извесни [REDACTED] који је радио са [REDACTED] извиђава се што не зна његово име, али он је дошао у ОУП Раковица на испомоћ. Даље је навео да не зна тачно време уласка његових колега у стан у Опленачкој, али је обавештен да је то било негде око 00.45 часова по поноћи. Док је он стигао тамо требало му је 20-так минута и у стану се задржао сат или сат ипо. Не може да се сести да ли су ова лица, која је затекао у стану, била везана, можда и јесу, а можда су и стајала. Није сачињавао потврду о уласку у стан јер је касније дошао, а да ли је она сачињена стварно не зна. У оној потврди о одузетим предметима навео је време, а зашто у службеној белешци није унео време не зна. Службена белешка није служила да показује шта је одузето, него је служила више колегама ради информације. Службену белешку је сачинио колега [REDACTED] из ову службену белешку требала је да буде и потврда о одузетим предметима. Сведок наводи да је и то прелао.

Суд је прихватио исказе св. [REDACTED] св. [REDACTED] као логичне и уверљиве.

[REDACTED] наводи да је запослен као криминалистички

техничар у Г СУП-у и за догађај од 31.03.2003. године за кога га суд пита је изјавио да је био присутан на реци Колубари, пошто је позван као криминалистички техничар. Не сећа се да ли је од стране Другог или Трећег одељења УКП-а и све што зна у вези догађаја је да је након роњења у реци Колубари и то непосредно у близини моста, неких 20 метара са десне стране гледано са стране Обреновца ка Београду, ронилац пронашао торбу плаве боје. У торби је пронашао пушку. Ради се о аутоматској пушци "ЦЗ М-70". Он је поступно фотографисао прво рониоца како је изронио са том торбом, затим ту торбу која је са пушком изнесена, затим пушку. Пушку је фотографисао са бројем, мисли да је била једна фотографија посебно пушке, посебно торбе и не само да мисли, сигуран је то. Претпоставља да га фотографије постоје у списима предмета. То је све што зна у вези наведеног догађаја. Навео је да не познаје колегу [REDACTED]. Том приликом је било дошаљи људи из МУП-а, али не зна да ли је био и [REDACTED]. Навео је да се не може сетити по имениу и презимену ниједног лица, иако их је било дошаљи из МУП-а том приликом. Не зна чак ни лице које је било вођа тима. Тог человека зна, али не може да се сети његовог имениа. Наводи да је на лице места дошао са оперативцима у том предмету. Окривљеног и оштећеног на том месту није било. Навео је да док је био на лицу места на реци Колубари, на овом месту како је већ изјавио, није приметио ниједно лице које је било везано, да би могао да закључи да је био окривљени. Ово се дешавало у преподневним часовима, негде од 11.00 до 12.00 часова, али оставља резерву око тога што није сигуран тачно у време када се то дешавало. Навео је да му није познато ко је био у ронилачкој екипи. Била су два рониоца, а колико се сећа био им је шеф, али он није ронио. Име [REDACTED] у ништа не значи. Навео је да је тамо био 2-3 сата док је чекао да се нађе шта је тражено. Након што је торба нађена иста је предата Управи криминалистичке полиције. Сигуран је да ту није био окривљени, јер су ту били само радници МУП-а. Никог другог сем радника МУП-а није било. Окривљене који се налазе у судиници не зна. Први пуг их види. Никог од њих мисли да није видео на мосту на реци Колубари. Навео је да је по израњању рониоца, фотографисао њега, торбу па пушку, затим да је ту пушку вадио из торбе и фотографисао. Након тога је управо ту пушку коју је фотографисао на мосту Колубаре, фотографисао и однео на вештачење. Жели да објасни да је процедура како се то доставља таква да предмет иде на Треће одељење на спрату и то заједно са картицом код шефа, а предмет лаље иде код веитака, тако је урађено и у овом поступку. Он не потписује никада да је нешто примио – одређен доказ, јер је о томе сачињен извештај, од кога један припада полицији, а један суду. Стварно се не сећа латума када је то било. Констатује се да је сведоку предочена фото-документација, па је исти навео да је фотографију Кт-100 1066 2003 од 31.03.2003. године он фотографисао, док под истим бројем фотографију од 30.03.2003. године он није фотографисао. Претпоставља да је то урадио колега [REDACTED] како је то написано у foto-документацији. Наводи да је уобичајена пракса да приликом показивања лица места, лице показује на ствари и предмете које могу представљати доказ. У његовој пракси дешавало се и то да неко претходног дана идентификује лице, а он лан касније фотографише. Дешавало се да показује и то лице од претходног дана, зависно од временских услова. Дешавало му се и у пракси, може да наведе и пример – била је то пучњава на Новом Београду, лице је показало лице места, падао је

мрак, била је трава и други дан је био увиђај.

[REDACTED] по занимању криминалистички техничар у Г СУП-у је навео да се не сећа наведеног догађаја, да он сваки дан фотографише, да он не зна о чему се ради, па је сведоку предочен датум и изјава, те након што је погледао фотографије сведок је навео да је на захтев Другог одељења УКП-а тог дана – 30.03.2003. године, у поподневним часовима изашао на лице места које се налази на мосту на реци Колубари, да је позван да би фиксирао лице места као и предмете везане за извршење предметног кривичног дела. Не зна тачно у колико је сати дошао, зна да је било поподне, чини му се да је ту био присутан и окривљени. Указао је на неко место са моста, међутим пао је мрак. Колико зна екипа ронилаца није могла да приступи и ово је одложено за сутрадан. Даље није учествовао у овоме. Све што је урадио то је та фото-документација у списима предмета. Колико се сећа, испред Другог одељења УКП био је присутан и [REDACTED]. Поред [REDACTED] било је ту присутно и још двоје-троје оперативаца, али не може да наведе њихова имена. Додао је да је особа која је указивала на место имала лисице на рукама. Навео је да је то уобичајена процедура, да су лица везана из безбедносних разлога. међутим он ни у овом, ни у другим случајевима не одлучује. Долао је да су се на мосту задржали око један сат, чекајући екипу ронилаца, а иначе само фотографисање је кратко трајало. Сам боравак окривљеног на мосту је био 10-15 минута. Окривљени је ту био присутан и сви заједно су чекали ронилачку екипу. Били су у возилима управо на том месту.

[REDACTED] је навео да у вези са убиством пок. [REDACTED] зна толико да је са његовим братом изашао на лице места када је пок. [REDACTED] убијен. Он је стигао када је пок. [REDACTED] одвежен. Ту је била полиција. Нико посебно није приметио. Са братом покојног [REDACTED] је отишао до Ургентног центра да виде у каквом је стању [REDACTED]. [REDACTED] је приметио онитећења на колима. Биле су то рупе. Није стручан и не може да се изјасни из које руке је пуцано. Може само да каже то. Желео је да дода да је на место самог догађаја дошао знатно касније од осталих и да је у први мањ мислио да је реч о саобраћајној несрећи па је прво кренуо ка Ургентном центру, а онда му се јавио [REDACTED] брат и није отишао у Ургентни центар, већ је дошао на лице места. Тек касније је отишао до Ургентног центра. Зна да му је неко из Ургентног центра јавио да се догодила саобраћајна несрећа, а додатно упитан сведок је изјавио да је то јављено зато што је био пријатељ са пок. [REDACTED], па је кренуо у Ургентни центар [REDACTED] је да се догодила саобраћајна несрећа. [REDACTED] је касније га је оповестио о чему се заправо ради. На питање тужиоца сведок је изјавио да на лицу места у разговору са [REDACTED] ни било ким другим није ни у једном тренутку процењивао како се несрећа десила, поготову није говорио о томе којом је руком пуцано, јер се у то не разуме. Била је велика несрећа. Убијен му је брат, ишли су да виде ко је преживео. Навео је да се не разуме у то из које је руке пуцано, то је балистика, те да је он на лицу места дошао саг и нешто након несреће. Није посебно прилагио колима, можда на једно два-три метра, не зна ни да ли је толико било.

[REDACTED] је навео да у вези догађаја када је убијен пок. [REDACTED] може да се изјасни да познаје Небојшу Стојковића, да је познавао и пок. [REDACTED] да ли су они између себе имали неке пословне односе или какве друге, сведок не зна. Зна да је [REDACTED] са Стојковићем био кум, мада ни то није сигуран, а [REDACTED] а можда и не. О томе стварно више ништа не зна. У вези са убиством пок. [REDACTED]

[REDACTED] њему ништа није познато. Навео је да окр. Небојшу Стојковића познаје 7-8 година, а У. [REDACTED] је такође познавао 7-8 година. Пок. [REDACTED] је уназад познавао можда 2-3 године, није никада имао прилику да са њима скупа седи и да се дружи, како са пок. [REDACTED] тако и са пок. [REDACTED] а заједно у друштву са Небојшом Стојковићем. Са окр. Стојковићем такође се срећао можда једном у месец дана или у неколико месеци. Чули су се телефоном евентуално, ако се срећну у неком локалу евентуално понију кафу. Нију се дружили у смислу да су били другови, само су се знали. Није му познато да су [REDACTED] и окр. Стојковић били у завади. Нородицу окр. Стојковића као и породице [REDACTED] пок. [REDACTED] није познавао.

[REDACTED] је знао жену и дете. Знао му је и она и мајку и са [REDACTED] је интензивно дружио. Виђати су се међу сваки дан или сваки други дан и то у задњих годину дана пре његовог убиства. Без обзира на његово интензивно дружење са [REDACTED] нема сазнања о томе да ли је он имао неког сукоба са лицима из Београда, никада му није то говорио, а није сазнао ни на неки други начин. Навео је да се у тренутку убиства [REDACTED] затворио на неком славу иза хотела "Југославија", мисли да је [REDACTED] и сазнао је за то убиство тако што му је неко јавио телефоном да је [REDACTED] убијен. Стварно не зна ко га је звао. Нема никаквих посебних сазнања о томе ко је убио [REDACTED] нити му је то ко икада рекао.

[REDACTED] запослен као полицијаш у Г СУП-у је навео да што се тиче уласка и проналаска лица у стану у Опленачкој у Раковици, да он лично у томе није учествовао и да нема неких посебних сазнања. Од колега зна да је од стране ОУН-а Раковица сачињен испис ствари које су пронађене у стану. Такође му је познато да је колега који је радио са њим у канцеларији [REDACTED] затворио појврду о одузетим предметима од окр. Горана Навловића. Он у сачињавању те појврде није учествовао и не зна њен садржај. Што се тиче гараже у ул. Алије Алијагића, ту није био, не зна чак ни где се улица налази. Од колега је чуо да је ту пронађено неко оружје и дрога и неке таблице и о томе је и поднет извештај, а ко је присуствовао уласку у ту гаражу - зна да је била криминалистичка техника и то је све што зна у вези уласка у ову гаражу и проналаска ствари.

Сведок је навео да су он и један млађи колега, оперативним радом сазнали да је у реци Колубари бачена пушка из које је изцело на [REDACTED]. Отишли су до моста на реци Колубари на Обреновачком путу, да је то било у поподневним сатима, можда два, три или четири сата, да је том приликом са њима био и окр. Савовић који је указао на место где је бачено оружје и то одиритељке колико се људским замахом може бацити. Пошто је већ било касно, а ронилачка екипа није била у могућности да приступи тог дана,

дошли су тог дана ради процене терена и ради доношења одлуке шта се може урадити, па пошто то није могло истог дана да се уради, оставили су то за сутра. Сутрадан су, поред њих који су били првог дана, био присутан и заменик Окружног тужиоца [REDACTED] који је био присутан и првог дана, сведок није сигуран у вези тога, али је присутан и окр. Савовић. Био је и његов колега [REDACTED] који је био присутан и првог дана, али су колеге из криминалистичке технике. У реци је пронађена спортска торба, имала је и неки натпис, не може сада да се сести тог натписа. У торби је пронађена аутоматска пушка калибра 7.62мм. То је све фотографисано. Ако се гледа из правца Београда, та пушка се налазила са леве стране моста. Такође је сведок навео да лице места није обезбеђено у односу на први дан, па други дан када су извалили горбу из реке, јер су сматрали да за тим нема потребе. За наведену околност знало је само неколико њих и то људи који су били ту на мосту. Једино је био упознат његов начелник. Што се тиче проналaska возила у Врчину, сведок је навео да у томе није учествовао, а колико се сећа то возило је пронађено знатно раније него што су овде окривљени лишени слободе. Навео је још да је на мосту на Колубари окр. Савовић био везан из разлога безбедности, те да су га он и колега држали на мосту, тачније придржавали га да не би случајно скочио у реку, па после да испадне да га је полиција турнула или да не почне да бежи, па да мора да користе ватрену оружје. То је управо учињено због његове безбедности. Даље је сведок навео да ви према једном од окривљених није примењена никаква принуда.

[REDACTED] полицијац у Г СУП-у је навео да што се тиче проналaska ствари у ул. Опленачкој и ул. Алије Алијагића, да он о томе нема посредних сазнања, јер ни у једној, ни у другој радњи није учествовао лично. Зна да су те ствари од стране Другог одељења преузете. Ко је тачно учествовао у њиховом преузимању не зна. Сачињене су неке потврде о одузетим предметима. Он је конкретно учествовао у сачињавању неких који се не односе на предмет извршења кривичног дела, него на личне ствари окривљених, које су им касније враћене. Што се тиче потврде коју му суд прелочава од 29.03.2003. године, која је руком сачињена, сигуран је да ту потврду он није сачинио, јер то није његов рукопис, а ни потпис, а потпис колеге који је ту потврду потписао, не препознаје. Што се тиче проналaska пушке у реци Колубари, оперативним радом он и колега [REDACTED] су дошли до сазнања да је бачено оружје – пушка којом је убијен [REDACTED] са плавог моста у реку где стоји натпис "Колубара". Није се тачно знало где је, али је речено да је на мосту био натпис "Колубара", па су из тог разлога отишли према Обреновцу и након доласка на наведени мост, био је присутан и окр. Савовић, који је указао да је то место где је бачена пушка и показао је онако у замаху руке одприлике место где се то могло пронаћи. Позвана је ронилачка екипа ради израња наведеног предмета, међутим ронилац који је приступио тог дана направио је процену да обзиром да се већ радило о поподневним часовима и да није имао довољно опреме да би израњање могло да започне већ тек сутрашњег дана. Такође је навео да му је потребан и чамац за ту операцију. Колико се сећа, то место није обезбеђено. Сутрадан сведок није учествовао у овој акцији, али је сазнао да се ради о пушци која је пронађена и која је касније била код њега у канцеларији. Сви подаци којима су располагали су управо указивали на правац Обреновац и

на овај мост на који су и отишли.

[REDACTED] аносиран као полицијац у Г СУП-у је навео да у вези са пропаласком ствари у ул. Опленачкој као и у ул. Алије Алијагића у гаражи, њему је познато само из прича од колега из ОУП-а Раковица. Преузели су лица и ствари, сведок мисли да је ту била и нека потврда о одузетим предметима коју су сачиниле колеге из ОУП-а Раковица где је назначен Небојша Стојковић као лице које је одбило да потпише потврду о одузетим предметима. Није сигуран да ли је ту потврду видео или је то само сазнао од колега из ОУП-а Раковица из разговора, па зато и не зна каква је судбина те потврде. Наме, он зна да је он сачинио ову потврду коју је [REDACTED] Павловић написао 29.03.2003. године, јер је [REDACTED] рекао да су ствари његове. Павловића су преузели у ОУП-у Раковица и то колега [REDACTED] и он и то само њега. Ствари су донешене накнадно. Не зна где су ове ствари пронађене, није учествовао у њиховом проналаску, нити је у том стану био. На питање председника већа сведок је изјавио да је вероватно постојао списак ствари које су пронађене у овом стану у Опленачкој. Није га видео, било је пуно посла и пуно лица. Потврду о одузетим предметима сачинио је на основу тога што је Павловић рекао да су ствари његове и тог момента када је рекао да су ствари његове потврда је и сачињена, а да ли су ствари одузете од неког другог од окривљених, сведоку није познато.

[REDACTED] је навео да је он члан ронилачке екипе МУП-а РС. Што се тиче догађаја од 31.03.2003. године добили су задатак да на реци Колубари изврше израњање како им је речено аутоматске пушке. Првог дана су изашли на реку Колубару и нису имали потпуне информације, а нису имали и потребну опрему да би истог дана започели за трагањем и зато је одлучено да се сутрадан, након што се комплетира опрема која им је потребна, започне са трагањем. Тог другог дана дошли су око 06.00 часова, у 06.00 су тачно дошли на лице места и онда припремили терен, развијли бове, припремили чамац и започели са трагањем. Неких 10-так минута узводне од места пронашли су једну торбу издаве боје у којој се налазила аутоматска пушка. То је све што зна о догађају и њихов део посла је техничке природе, зависи од информација где је означено да врше трагање, па у односу на ту информацију покривају шири терен него што је речено. Првог дана по изласку на лице места он је био вођа екипе. Са њим су били [REDACTED] и [REDACTED]. Сутрадан су изашле обе екипе да би се посао убрзао. Тај дан је био вођа [REDACTED]. У екипи су били још, поред колега из претходног дана, [REDACTED] који је пронашао пушку и [REDACTED].

[REDACTED] На терену су од службених лица били полицијци Другог одељења УКИ-а, то су иначе колеге које су тражиле њихову асистенцију, био је и криминалистички техничар, а сведок није могао да се сети његовог имена. Првог дана колеге из Другог одељења УКИ-а су довезли лице. Било је црне косе и везано лисницама које је онако орјентационо показао место одакле је бачена и начин на који је бачена пушка. Сведок није могао да се сети да ли је био неко од грађана, али сигурно нико није имао активно учешће у догађају. Даље је сведок навео да је тог првог дана, када су изашли на реку Колубари сазнао од колега из УКИ-а да треба да изроне аутоматску пушку. Када је пронађена торба, она није

отварана. То је иначе стандардна процедура, а торбу је пронашао колега [REDACTED]. Торба је предата одмах оперативцима Другог одељења УКП и криминалистичким техничарима. Сведок није могао да се сети датума. Кућни поседује извештај. Радило се два дана - 30. и 31. марта, али у сваком случају други дан у односу на њихов излазак на реку Колубару је пронађена пушка.

[REDACTED] је навео да је запослен као полицијац у ГСУП-у, да су колеге из ОУП-а Раковица у ул. Опленачкој приликом уласка у стан дишти слободе шест лица, да је он сазнао да су ту у стану пронашли оружје и хероин, не зна тачно шта је било још од ствари, јер није учествовао у том претресу, али пошто они нису имали могућности за даљи рад са тим лицима, иста су пребачена у Одељење за судбијање имовинских деликата. Он је у Одељење за судбијање имовинских деликата долазио око 3-4 поподне. Не може да определи који је то дан и можда након неких сат времена телефоном се јавио један мушки глас за који би рекао да је особа средњих година, можда и старији, који им је рекао да је сазнао да ова група ухапшена и да он има сазнања да они користе неку гаражу на територији Раковице, али да због своје безбедности жели да остане анониман. Он га је тада питао како мисли да то ураде, овај човек му је рекао да ће их он чекати код гараже у ул. Алије Алијагића. Сведок је тамо послао једну екипу. Радило се о три полицијаца - [REDACTED] био вођа екипе, а имена других лица није сигуран, мисли да је један [REDACTED], а за овог трећег не зна. Тада је човек који им је ово јавио је остао анониман. Он је сачекао полицију до доласка у гаражу, показао им и од њега нису узети лични подаци. Није учествовао у претресању гараже, али колико је обавештен иста је била закључана, па је ова екипа развалила улазна врати, унутра је пронађено пет дугих цеви, један аутомат Словеначке производње, једна пушка "пумпарница", килограм ипо пластичног експлозива, један тротилски метак, извесна количина хероина, коканина и парациетамола. Колико има сазнања о претресу гараже је сачињен записник, а претресу су присуствовала два грађанина. Сведок је навео да сала не може да се сети да ли је тај записник и видео, прошло је пуно папира кроз његове руке, али мисли да је он сачињен. Претресу гараже изузев ова три полицијаца и два грађанина није присуствовао нико од окривљених, зато што је та информација коју су тада добили била неизуздана. Иначе, у процедуре није обавезно да окривљени буду присутни, али је важно да буду обезбеђени сведоци. Сала не може да се сеги и одговори да ли је поводом претреса ове гараже сачињена нека потврда о одузетим предметима на име неког од окривљених. Даље су поступили тако што су пронашли власника гараже. Он је објаснио коме је гаражу издао. Прикупљени су трагови који су били ту у гаражи и утврђено је присуство два лица од ове групе која је ухапшена, а мисли да је унутра био и аутомобил власништво [REDACTED] који је покушао довођење ни једног од окривљених на тзв. "радију показивања лица места". Што се тиче проналачења предмета и сачињавања потврде у стану у ул. Опленачкој, сведок је навео да у томе није учествовао, а подробније информације о томе могу се добити од колега из ОУП-а Раковица. Иначе је уобичајено да се о пронађеним предметима сачини потврда, технички може бити сачињена на лицу места, а такође је неуобичајено да се потврда не сачини. Колико се сећа, отисака у гаражи у ул. Алије Алијагића окр. Небојше Стојковића није било. Након што је сведоку

предочен исказ власника гараже [REDACTED] који је на главном претресу од 02.07.2004. године изјавио да је гаражу изнајмио лицу по имену [REDACTED] да у судници није препознао ни једну од особа међу окривљенима. сведок је рекао да нема посебан коментар на исказ сведока, али може да каже да сведочи под разним притисцима и промене свој исказ, да оног тренутка када је саопштавао њима власник је рекао да је гаражу издао Небојши Стојковићу. Сведок је навео да је од овде присутних окривљених само видео Павловића и са њим разговарао, док друге окривљене није видео. Позив који је био упућен од стране непознатог грађанина преко централе на локал није био преко службе 92. Сведок наводи да претпоставља да је позив евидентиран, међутим ти подаци се налазе на тракама и чувају се у периоду од месец-два дана. Та особа која није идентификована, колико је сведок обавештен, показала је само гаражу и то лице је отишло. Гаража је разваљена и сведок мисли да су обезбеђени сведоци.

[REDACTED] саслушан на главном претресу у вези са убиством [REDACTED] и пок. [REDACTED] је навео да има посредна сазнања и то од једног човека, кога не би хтео да именује. Ради се о млађем човеку пореклом из Црне Горе који је био близак групи Небојше Стојковића, и то да му је овај човек рекао да се добро сећа 11 дана пре убиства ошт. Секулића, да "Стојкетова" група планира његову ликвидацију и он је о томе обавестио [REDACTED]. Када су разговарали био је у колима са супругом и мисли да он го упозорење није озбиљно схватио. 11 дана након тог његовог упозорења [REDACTED] је убијен. Рекао је [REDACTED] да му се спрема "сачекуна", да је она била планирана тих 11 дана пре његовог убиства. [REDACTED] је рекао од кога има те информације, рекао је само да хоће да га ликвидира, а није саопштио име човека од кога има информацију, није хтео да "офири" и из истог разлога га и данас не саопштава у суду.

Што се тиче убиства [REDACTED], за њега је информацију такође добио од истог човека и њему је такође рекао 7 дана тачно пре убиства да ће бити ликвидиран и од кога и мисли да је [REDACTED] озбиљно схватио, а такође ни њему није рекао одакле му та информација. Након што је сведоку предочено да се пред овим судом води поступак за два кривична дела убиства из чл. 47 ст. 2 КЗ РС и да је обавезан да суду саопшти све податке са којима располаже, а између остalog и ради провере навода исказа, сведок је изјавио да не жели да наведе име тог човека, да не жели да га "офири и увлачи у нешто". Упитан зашто тај човек обавештава баш њега за ова два убиства, сведок је изјавио да је тај човек управо њега обавестио зато што је и њему претила опасност од те групе да буде ликвидиран. На питање председника већа да ли је тај човек познавао [REDACTED] сведок је изјавио да мисли да их је знао, али они њега нису знали. Упитан од стране председника већа зашто није јавио њима о убиствима и ко им прети, него је јављао њему, сведок изјави "На вероватно због тога што је овај човек боље мене знао". Упитан има ли још нека сазнања у вези овог догађаја, сведок је изјавио да не зна више ништа и да је то све. Из ове групе познаје Небојшу Стојковића и [REDACTED], а да остale момке не познаје. Даље је навео да изузев ове информације коју је саопштио, да није имао ближе податке када тачно треба да буде "сачекуна", колико лица у њој учествује, где се она спрема, зна једино да је један из те групе

целу ноћ чекао па дошао прљав и знојав и рекао је управо овом његовом пријатељу да су чекали да убију ██████████. Није му рекао колико њих је чекало, једино што му је рекао јесте да нико ██████████ да није дошао. Сведок је приликом казивања рекао и да је након убиства ступио у контакт са рођеним братом ██████████ а братом од јака кога зна као ██████████ мисли да се човек зове ██████████. На питање пуномоћника оштећених а ██████████ сведок је изјавио да не жели да спомене име тог човека, да исти не би био "ликвидиран". Даље је изјавио да познаје лице под именом ██████████ је дечко из ██████████ колико му је познато, оженио је рођену сестру ██████████ а са њим је некада био у добрим односима. Такође је био са Стојковићем у добрим односима, међутим разишли су се. Овај сведок је још даље навео да познаје ██████████ да је она такође из ██████████ са њом у вези овој разговору је разговарао бар сто пута, и то баци на овакав начин као што је рекао на суду, а разговарао је и са ██████████ на исти начин. Сведок је навео да се упознао са ██████████ у Београду пре неколико година. Мисли да су се видели једанпут у животу. Сведок је још рекао да приликом упозорења три пута звао ██████████ као и пок ██████████ рекао је да ██████████ није озбиљно схватио ово упозорење, док је ██████████ то озбиљно схватио. Након што је суд предочио сведоку да нико од породице ██████████ ту околност до данас није саопштио суду, сведок је изјавио да то може да објасни тиме да вероватно ██████████ није хтела њега да увлачи у све ово, као што ни он није хтео да увлачи овог човека који му је то рекао. На питање пуномоћника ██████████ сведоку од кога му је дошла претња за долазак на данашњи главни претрес, сведок је изјавио да ише о томе да нагађа. Даље је навео да о овоме никада није обавестио полицију Републике Србије, изјавио је да није сарадник полиције, а долатно упитан од стране браниоца адв. Боровића зашто није јавио за друго убиство, ако је исто могао спречити, сведок је изјавио да је већ на то одговорио, да није сарадник полиције.

██████████ је полицијац Г СУП-а и навео је да је са колегама из Другог одељења био присустан приликом насиљног уласка у гаражу у ул. Алије Алијагића и да се то дододило оног дана као што је наведено у извештају који је сачинио. Гаража је била зидана, обезбеђена катаниjem, а у њу су насиљно ушли. Неко од колега је одвадио тај катанац, потпuno је сигуран да је том приликом сачинио записник о претресу, тачније да је то требало да се уради - мисли на колеге из Другог одељења и том претресу присуствовала су два грађанина -- то су станови из оближњих зграда, а што је навео све у свом извештају, јер је то стандардна процедуре. Сведоку се предочава од стране судије извештај од 29.03.2003. године, те је исти замољен да суду укаже у ком делу извештаја су наведени сведоци, њихово присуство као и њихова имена, па сведок након читања извештаја је констатовао да их он није навео, али да зна да су били присутни. Не зна тачно ко је био испред Другог одељења, било је ту четири-пет колега, такође је било неколико колега из ОУП-а Раковица. У тој гаражи су пронашли једно возило и у њему су пронашли извесну количину оружја, експлозива и наркотика и о томе је сачинио извештај као члан екипе за увиђаје. Није вршио претрес те гараже, то су радиле колеге из Другог одељења. Испред екипе за увиђај био је његов колега ██████████ питање председника већа да ли је видео да је сачинио записник о претресу гараже.

сведок је изјавио да није видео. Даље је навео да је колега Јагличић Драган ове ствари које су пронађене у гаражи преузeo и предао Одељењу криминалистичке технике, а такођe је пре тога сачинio foto-документацију, а постојi и видео запис o претресу и свему онome што је нађено у гаражи. Сведок мисли да приликом претреса нико од окривљених није био присутан, али није сигуран. Навео је да је први у гаражу ушао он и криминалистички техничар, а заједно са њима улазе и ова два сведока – мисли на грађане. Навео је да је узео личне податке од ових сведока – грађана који су присуствовали претресу, а ако их нема у извештају онда су ти подаци остали у његовом нотесу, а њихова имена и остале податке нијe унео у извештај зато што нијe био носилац посла. Навео је да нијe имao налог за претрес гараже, не зна ко су била та два грађанина, да ли су били мушки или жене, не зна њихову старосну доб. Био је позван од стране Другог одељења да фиксира то што је пронађено и пошто је послат да уради само то, нијe сматраo релевантним ове сведоке и њихове податке и збog тога их нема у извештају. Ко је показао и зашто ту гаражу, сведок је навео да је то оперативни податак колега из Другог одељења и да он то не зна. Испред гараже је чекала патрола ОУП-а Раковица која је обезбеђивала лицe места. Одлука о насиљном уласку у гаражу је донета раније, они су били ту да уђу и констатују шта је унутра. Нико ту на лицу места нијe рекао да уђу у гаражу, први је он ушао, а зато што је послат од старешине да управо то уради.

Св. [REDACTED] је навео да што се тиче догађаја од 05.09.2002. године, о убиству пок. [REDACTED] сам догађај убиства нијe видео. Нијe ни излазио тамо где се то десило. Наиме запослен је у ресторану "Оаза" који је од места где се то забило удаљен неких 50 метара. У ресторан су дошла два госта – [REDACTED]. Носили су [REDACTED] дете у рукама. Дете је врискало, плакало, било је узнемирено и крваво и када је њега видело мало се смирило. Наиме, пок. [REDACTED] је долазио у ресторан "Оаза" и доводио је дете, тако да га сведок одатле познаје. [REDACTED] је помогао, заједно су однели дете и он га је носио у наручју, прво на Ургентни центар, а затим на Институт за мајку и дете, јер су им у Ургентном центру рекли да га воде на Институт. Тог дана полиција је од њега узимала "парафинску рукавицу" као и од [REDACTED]. Не зна какав је извештај "парафинске рукавице". Након што му се предочава налаз у коме је констатовано да су на десном длану утврђени трагови нитрата, сведок објашава тиме што је носио дете у рукама. Навео је да пет година ради у ресторану "Оаза", да [REDACTED] познаје од пре годину, годину ипо дана пре овог догађаја. Даље је сведок навео да му нијe познато ко је извршилац убиства [REDACTED].

Св. [REDACTED] запослен као полицијац у Г СУП-у је навео да је он делимично обавио разговор са окр. Павловићем. У претресу гараже у ул. [REDACTED] нијe учествовао. Такођe нијe учествовао ни у претресу стана у ул. [REDACTED]. Навео је да уопште у прикупљању доказа нијe учествовао и да не зна ништа. Могуће је да је био присутан приликом препознавања окривљених, а да се заиста не сећа. Уколико његов потпис стоји на записнику онда је био присутан. Прошло је доста времена. Ради овај посао сваки дан, има разних случајева, тако да се детаља не може сетити. На питање председника већа сведок је изјавио да у вези преузимања предмета у гаражи у

ул. [REDACTED] и стана у [REDACTED] он не зна ништа о томе, није учествовао.

Св. [REDACTED] запослен као припадник Безбедносно-информативне агенције је навео да је критичном приликом радио у Другом одељењу Г СУП-а на сузбијању имовинских деликата на моторним возилима. Не сећа се тачно датума, али мисли да је било крајем марта 2003. године, он и колега [REDACTED] који је био са њим, на основу оперативног рада добили су информације да се у гаражама које се налазе у ул. [REDACTED] на територији општине Раковица налазе неки предмети који могу бити у вези са извршењем кривичних дела. Он и колега су дошли на лице места. Ту је било присуто још грађана који су им отворили гараже. Дошли су до једне гараже и кроз ћошак те гараже видели су регистарске ознаке на једном возилу марке "Рено 21" за које су прровером установили да се на овом возилу налазе украдене регистарске таблице. Он и колега су обили катанац на вратима ове гараже, сада се тачно не сећа да ли су то урадили заједно, или један од њих и ушли су у гаражу. Он и колега [REDACTED] су отворили врата гараже, летимично прегледали и видели да се унутра налази возило и неки компјутери и о томе су обавестили увиђајну екипу Г СУП-а. За то време, док увиђајна екипа није стигла, он и колега су обезбеђивали ову гаражу и лице места. Испред увиђајне екипе дошло је 4-5 колега, а поред њих су били и припадници ОУП-а Раковица. Колико се сећа у овом возилу марке "Рено 21" пронађене су "фантомке", нешто од оружја и друга. Све ове ствари су се налазиле на седишту, између седишта и позади у гепеку. Колико се сећа, ово оружје и друга је била у торбама. Колеге су отвориле торбу и из торбе вадили ове ствари. Сачињена је потврда о одузетим предметима из ове гараже и таксативно је наведено шта је све пронађено у гаражи. Не зна када је сачињен записник о претресу гараже. О томе се не сећа. То су преузеле колеге из увиђајне екипе, које су узеле ове ствари и донели их у службене просторије Г СУП-а. Мисли да нико од окривљених није присуствовао претресању гараже, односно није сигуран у вези са тим. Даље није радио у вези са овим стварима. Након што су ствари донете у зграду Г СУП-а и стављене на сто, оне су преузете од стране других колега. Сведок је даље навео да не зна шта је било са овим возилом "Рено 21" на коме је рекао да су биле таблице неког другог возила, да ли "Заставе 101" или "128", да он даље на томе није радио. Могуће је да је на томе радио неко други од колега јер је више њих учествовало. На питање браниоца адв. [REDACTED] сведоку, блакле људи испред гараже, да ли су ту били сами или су звани од стране сведока и његовог колеге, сведок је изјавио да су неки од грађана били сами ту, а неке су звали и распитивали се чије су гараже, па су ти људи позивали једни друге да отворе гараже ради прегледа. Сами нису отварали никаку гаражу, него су им грађани отварали своје гараже. Неке су гараже већ и биле отворене. Изјавио је да овде има доста гаража - 20-так, а можда и више. Истакао је да је улазећи у ову гаражу само летимично бацио поглед и видио да би ту могли бити неки предмети који су прибављени извршењем кривичног дела и због тога нису ангажовали грађане као сведоке, јер су одмах ангажовали другу екипу која је преузела овај посао. Када се изјашњавао да су уласком у гаражу летимично видели да постоје предмети који су прибављени кривичним делом, сведок је мислио пре свега на ове регистарске ознаке на возилу "Рено", па је постојала могућност да је само

возило украдено, али је то морало да се провери провером броја шасије и мотора. Навео је да су обавестили свог непосредног старешину, а он потом увиђајну екипу Г СУП-а и оперативу и технику који су дошли на лице места. Увиђајна екипа је стигла након 30-так минута од момента када су колега [REDACTED] он отворили гаражу. Колега и он су за време док није стигла увиђајна екипа обезбеђивали лице места, сачекали долазак увиђајне екипе која је након тога вршила отварање аутомобила и преглед. Он и колега [REDACTED] су имали задатак да идентификују гаражу у којој се налазе предмети кривичног дела, јер су оперативним радом имали обавештење да се у некој од гаража налазе ови предмети. Задатак Другог одељења је био да идентификују гаражу са предметима, а увиђај је вршио Осмо одељење Г СУП-а. Мисли да је овај предмет водио Друго одељење Г СУП-а. Носилац овог посла је Друго одељење Г СУП-а. Истиче да је записник о претресу гараже и потврду о евентуално пронађеним предметима у овој гаражи је требало да сачине радници Другог одељења Г СУП-а. Сведок је још изјавио да је отворено неких 15 гаража, неке су већ биле отворене, а неке су отварали сами власници и то на тај начин што су говорили: "Ево, видите, то је моја гараж, погледајте слободно, ако сумњате, утврдите и погледајте". Они су углавном грађанима говорили да ли могу да им покажу гараже, да ли знају чија је гараж и ко исту користи, а грађани су говорили да је то комшијина гараж и слично. Навео је да су он и колега тог дана дошли негде између 17.00 и 18.00 часова поподне на лице места. Изјавио је да грађани нису знали чија је конкретно ова гаража. Колико се сећа неко је рекао да је изнајмљена, али се не сећа да су рекли име власника гараже. Истиче да су Златановић и он обили катанац на овој гаражи, других полицајаца тала није било и они су само са улаза погледали шта има у гаражи. Колико се сећа, аутомобил у гаражи је био откључан, али није сигуран. Сведок је даље навео да су колеге из увиђајне екипе вршиле претрес аутомобила и гараже. Могуће је да су он и колега [REDACTED] асистирали тј. помагали у томе, а даље је изјавио да заиста не може да се сећи ко је [REDACTED], па након што му је бранилац адв. [REDACTED] предочио да је реч о капетану у то време из увиђајне екипе који је сачинио извештај од 29.03.2003. године, сведок је изјавио да не може да се сећи тог колеге, јер је било доста колега на лицу места. Истакао је да је у гаражи иза овог возила видeo неке мониторе и тастатуре које су биле на поду гараже иза возила. Навео је да налоди за обијање ове гараже није постојао, односно да га он и колега [REDACTED] нису имали и да је њихов задатак био да идентификују гаражу, па су ради тога морали овај катанац да обију, да би видели шта се унутра налази. После ове гараже која је била при kraју, отворили су још неке гараже, а из ОУП-а Раковица су дошли колеге и помогли им. Не може да се сећи да ли је било неких гаража које нису могли да отворе или су касније пронађени власници тих гаражака, па су их отворили. Проверавали су таблице на овом возилу "Рено", а пре него што су ушли у гаражу путем радио-везе. Чак су врата гараже морали да повуку да би боље видели ове таблице. Задржали су се на лицу места 40 минута до сат времена прегледајући претходно гараже, док нису отворили ову гаражу. Истиче да су на лицу места стigli око 17.00 или 18.00 часова и задржали су се око сат времена. Том приликом био је дан, још се видело. Возило које је затечено у гаражи са шлен-службом пребачено је у зграду Г СУП-а. Овим је руководио начелник Другог одељења Г СУП-а. Он даље није учествовао у том раду. Не може да се сећи да ли је начелник Другог одељења Г

СУП-а присуствовао на лицу места. Није видео да је направљена потврда о одузимању ствари из гараже и према томе не зна ко је исту направио. Истиче да су испред гараже били присутни грађани који су гледали. Да ли су они баш све видели, не зна. Не сећа се да ли су на исти начин пре овог случаја улазили у неке затворене просторије без налога на претрес. Истиче да су се на лицу места задржали некде до 20.00 часова, не може тачно да каже време, а налог су добили од старешине из Другог одељења да оду и идентификују гаражу где се налазе предмети кривичног дела. Њихове активности нису биле за то да утврђују ко је власник гараже. То су радиле друге колеге из Другог одељења. Не може да се сети на који начин су ову гаражу обили, нити да ли је он обио или колега Златановић.

Св. [REDACTED] је навео да је запослен као полицијац у УКП Друго одељење Г СУП-а, да су он и колега [REDACTED] добили налог од њиховог начелника, пошто су имали оперативних сазнања након хапшења онт. Стојковића да се у близини његове куће у некој од гараже налазе предмети извршења кривичног дела и да провере те гараже. То је било некде крајем марта 2003. године. Дошли су до ул. [REDACTED] у Раковици. Ношто је ту било око 50-так гаража и у једном и у другом делу, он и колега су се распитивали код грађана чија је која гаража. За неке су успели да пронађу власника, за неке нису. У једну гаражу су успели да вирну кроз врата и то тако што врата нису добро дихтовала. Реч је о рол вратима која се дижу на горе па су унутра видели возило. Видели су таблице и провером преко радио-везе су утврдили да ове таблице припадају неком "Заставином" возилу. Међутим унутра је био "Рено 21" тамно плаве или сиве боје. Консултовали су начелника и он им је рекао да ако нема другог начина, да насиљно отворе гаражу, па пошто нису могли да нађу власника ове гараже, он и колега [REDACTED] су насиљно отворили ову гаражу на тај начин што су одвалили катанац и ушли у гаражу. У гаражи су затекли возило "Рено 21" тамне боје, затим са леве стране је било јако много лагера упакованих у оригиналним паковањима, а иза возила налазили су се монитори са тастатурама. Обавестили су начелника из Другог одељења, сачекали долазак увиђајне екипе, дошао је начелник ОУП-а Раковица и њихов криминалистички техничар, њихова увиђајна екипа као и увиђајна екипа СУП-а Београд. Изгурали су возило напоље јер нико од ових људи није хтео да врши преглед возила, па су колега [REDACTED] и он испред гараже изгурали возило и вадили су ствари из возила. Том приликом су из возила извадили аутоматску пушку "М-72 модел 92", затим "хеклер" и "кох" – аутоматске пушке са приушивачем, пиштолј не зна тачно које марке са приушивачем, револвер "пумарица" са припадајућом муницијом, више комада бомби, 5-6 комада Р-75, већу количину муниције за аутоматско оружје и за те пиштолje које су пронашли, вакумирану кесу тежине 500 грама, затим фирмироване гардеробе веће количине и још неке ствари којих се не може сетити. Све је то фотографисано и начињен је и видео запис. Све ове ствари су посебним возилом довезене до велике сале Г СУП-а где су упоређиване и сачињена је документација са оним што су најти на лицу места. Колико се сећа, када је све то било готово, колеге из Другог одељења – Одсека за разбојништво су довеле окр. Стојковић Небојшу и показали му те ствари, али даље шта је било не зна. Не може да се сети да ли је сачињен записник о претресу гараже. То није био део његовог послла и колеге

[REDACTED] Ово је требало да уради увиђајна екипа Г СУП-а, а колико се сећа [REDACTED] колеге из увиђајне екипе су направиле само један уочништев извештај о догађају [REDACTED] са појединостима где је ишта и како нађено. Истакао је да ово оружје које су [REDACTED] [REDACTED] и он вадили из возила није било видљиво на први поглед. То је било у неким торбама, док је гардероба била видљива. Сада се сећа да је том приликом у возилу пронађена и торба и у њој једна јако ретка врста оружја, коју су користили припадници МУП-а Словеније 1991. и 1992. године у рату. Даље је овај сведок истакао да су кренули на лице места поподне негде око 12.00 часова, док су испред гараже дошли око 16.30 или 17.00 часова и то конкретно испред ове гараже коју су обили. Истиче да су на терен где се налази гаража стигли око 15.00 часова. Он и колега [REDACTED] заједно обили су овај катаџац алатом који су имали у службеном возилу. Обзиром на врсту катаџаца који се налазио на вратима ове гараже није било тешко обити ову гаражу. Конкретан његов заједнички задатак је био да нађу гаражу коју је користила група окр. [REDACTED] Небојше Стојковића, да исту идентификују, те ако је нађу да виде шта је унутра, а затим ће даље добити инструкције како даље и шта да раде. Истиче да су утврдили регистарске таблице које нису припадале возилу које се налазило у гаражи, а да је некон што је дошли увиђајна екипа, која није хтела да изврши преглед возила, да су [REDACTED] и он вршили тај преглед управо онако како је напред навео у свом исказу. Он и [REDACTED] су имали задатак да пронађу гаражу, да утврде шта се у њој налази, сачекају ОУП Раковица и Г СУП, а што су и урадили док је даље потврду о стварима које су затечене у гаражи, коме је ту потврду требало издати и записник о претресу гараже је требало да уради екипа Г СУП-а, а они су само сачинили извештај шта је пронађено у гаражи. Даље је сведок навео да је откривање гараже било у делокругу Другог одељења Г СУП-а, а сачињавање записника о претресу гараже и издавање потврде је требало да ради увиђајна екипа ОУП-а Раковица која је линила слободе окр. Стојковића, међутим незванично је сазнао да је ОУП Раковица имала информацију да је ово возило минирano, те да због тога они нису извршили преглед возила, већ су то на своју одговорност урадили сведок и колега [REDACTED], иако то не спада у њихов делокруг посла. На тај начин су угрозили своју безбедност.

Сведок је навео да су он и [REDACTED] урадили преглед овог возила на личну одговорност, из разлога што су знали да је Пето одељење у време акције "Сабља" било доста заузето, да имају само четири екипе, радили су по цео лан и због тога су Раде Стефановић и он ово преузели на личну одговорност. Урадили су ово самоницијативно. Истиче да су проверили аутомобил "Рено 21" који је био у гаражи. Никада није био регистрован на територији Републике Србије. Није био ни предмет потраживања због кривичних дела крађе и исти је предај належној Царинарници Београд. Таблице су враћене јер нису биле предмет потраживања, а истекла је регистрација за ове таблице. Исте су враћене належном ОУП-у на поништај. Истиче да су он и колега добили налог од начелника Другог одељења Г СУП-а у коме раде, а на терену их нико није сачекао, јер је добро познавао овај терен по линији рада. Истиче да нису насиљно обијали ове гараже, доста њих су отворили док су дошли до спорне гараже, а отварали су гараже на тај начин што су у комисију људи сами отварали и говорили чија је која. Колико се сећа, ова

гаража је била једна од последњих и после ове гараже нису друге гараже отварали. Чак су размишљали и да одустану од свега. Сведок је навео да заиста нису сачинили записник о претресу гараже, да то нису ни требали да ураде они, већ ОУП Раковица и Г СУП - увиђајна екипа, а нису била два грађанина, било је присутно 30-так грађанина који су гледали ову акцију, а да ли је неко узео неког за сведока, сведок заиста не зна. Истиче да у том моменту није имао времена да гледа около. Претресао је возило, док су се друге колеге удаљиле на безбедно растојање, што ће се видети на видео запису. Још једном је истакао да су он и колега [REDACTED] били из Другог одељења и нико други из тог одељења није дошао на лице места. Остало је још неколико гаража неотворених – неких три и то због тога што нису успели да обезбеде власнике ових гаража. У некима од ових гаража које нису отворили, кроз врата је евентуално могло да се види шта се налази у гаражи, јер врата добро не дихају, док је на неким гаражама то било немогуће, јер су врата била добро затворена, чак и отвор за луфтирање је био затворен. Навео је да су планирали да гараже које нису отворили да их маркирају и сутрадан наставе посао и отворе их, међутим игром случаја су на овој гаражи приметили оно што је напред навео и исту су отворили. Даље је навео да је у торби на задњем седишту у овој гаражи у возилу нађено нешто што подсећа на дрогу – бели прах, а на задњем седишту торбе било је оружје које је напред навео. Он је преглед возила вршио у рукавицама, а комплетан криминалистичко-технички преглед возила и предмета је вршила криминалистичка техника у СУП-у, а налаз не зна. Истиче да папиларних трагова на лицу места нису узимани ту у гаражи. У односу на непокретне делове гараже – врата, зидове и друге ствари узимани су трагови папиларних линија. Конкретно везано за овај догађај, ове гараже које су маркирали, а нису успели да отворе те вечери, нису суградан отварали. Оне су стицајем околности отворане нешто касније, а за друге предмете који се воде пред специјалним одељењем Окружног суда. Истиче да је [REDACTED] доведен у салу Г СУП-а након што су ове ствари из гараже донете у Г СУП. Не зна шта је он рекао и да ли се изјашњавао, а од њега и колеге Радета Стефановића даље ништа није тражено. Истиче да није звао ОУП Раковица, само је обавестио начелника Другог одељења, а претпоставља да је он обавестио раднике ОУП-а Раковица. Овај бели прах је био упакован у белу прозидну ПВЦ вакумирану кесу. Инесу повели окр. Стојковића да им покаже гаражу, јер колико зна он је рекао да не поседује гаражу и то и није био њихов предмет.

Читањем извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Ку-26716 2001 од 10.11.2001. године СУП-а Београд, је утврђено да је приликом прегледа лица места у Београду на новом Обреновачком путу код скретања за Железник дана 10.11.2001. године, а поводом убиства [REDACTED] прегледом лица места лесне саобраћајне траке према Обреновцу, код скретања за Железник пронађени су и фиксирали трагови и предмети обележени бројевима и то: једно путничко возило марке "Мерцедес" беле боје, регистарски број СУ-280-51 затечено у левој коловозној траки, скретање за Железник, положај возила фотографисан као и положај тела убијеног Секулића затеченог на седишту возила. Кључеви возила затечени у контакт брави, а мотор возила радио на леру. На коловозу иза возила, са његове десне стране затечени су чауре ватреног оружја обележене бројевима и то: чаура са ознаком ППУ-

1961. чаура ИК-84, чаура ИК-84, чаура ИК-84, чаура ППУ-1981, чаура ИК-84, чаура ИК-84. Наведене чауре обележене су бројевима од 2 до 8, изузете су са лица места и достављене оперативно-криминалистичкој технички. Дана 11.11.2001. године, око 00.30 часова на ИСМ са руку [REDACTED] за скинут је тест на присуство барутних честица и достављен ОКТ. Из гардеробе у Ургентном центру преузета је гардероба повређено [REDACTED] и то кожна пелерина црне боје и блејзер црвене боје и достављен ОКТ. Возило СУ-280-51 пребачено је у гаражу ОКТ где ће бити накнадно прегледано на пројектиле као и на оштећења на истом, о чему ће бити сачињена допуна извештаја. Других трагова није било. Прецизне мере о међусобном односу пронађених и обележених трагова биће унете у ситуациони план. Лице места је фотографисано и у прилогу достављена фотодокументација и ситуациони план лица места.

Читањем записника о увиђају дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Миодрага Наумовића Кри-2015-01 од 10.11.2001. године, утврђено је да је увиђај започет у 23.15 часова, да је по добијеном обавештењу Дежурне службе СУИ-а Београд поводом убиства [REDACTED]. Дежурни истражни судија са дежурним замеником Окружног јавног тужиоца у Београду је изашао на лице места догађаја, ради обављеног увиђаја и том приликом је нашао следеће:

У крајњој левој саобраћајној траси, гледано у правцу Обреновца затечено је путничко возило марке "Мерцедес", регистарски број СУ-280-51, а за управљачем леш [REDACTED]. Возило је обележено редним бр. 1 на скици лица места догађаја, а под редним бр. 2 закључно са редним бр. 8 чауре око возила, како је то приказано на скици. Након прегледа путничког возила "Мерцедес" траг бр. 9 - чауре у касети задњих левих врата, траг бр. 10 оштећење у виду отвора настало највероватније дејством пројектила на задњим левим вратима испод прозора, траг бр. 11 - оштећење у виду отвора настало највероватније од пројектила на раму задњих левих и стубу предњих и задњих левих врата, траг бр. 12 - оштећење у виду рупе настало највероватније дејством пројектила на предњим десним вратима са унутрашње стране. На возилу су затечена попомљена стакла прозора предњих и задњих левих и предњих десних врата, а на инструмент табли затечен је мобилини телефон марке "Ериксон" који је узет из возила заједно са трагом бр. 9 - чаура и достављен је у ОКТ на даљу обраду. Сви трагови су фотографисани и налазе се у фото-атбуму обележени од бр. 9 закључно са бр. 12. Приликом обављања увиђаја, супруга покојног - [REDACTED], која није била на месту увиђаја, јер је и она повређена и пребачена је на Ургентни центар, а такође ни њихов син [REDACTED], рођен [REDACTED] године. Истражни судија је дао налог да се са руку пок. [REDACTED] скине "парафинска рукавица", да се леш пребаци на Институт за судску мелишину ради обдукције, а да се путничко возило "Мерцедес" детаљно прегледа. Увиђај је завршен у 23.45 часова.

Читањем обдукционог записника за ошт. [REDACTED] Медицинског факултета - Института за судску медицину С-1151 од 12.11.2001. године, утврђено је да је смрт пок. [REDACTED] насиља и наступила је

услед разорења по живот важних мозганих центара, искрвављења из раскиданих крвних судова, дуж канала устремина нанесених пројектилима испаљеним из ручног ватреног оружја.

Рана у левом потиљачном пределу, описана под тач. 3 обдукционог налаза је улазни отвор прострелине која се каналом наставља кроз ткиво потиљачне, потиљачну кост са леве стране, оба сленоочна потиљачна режња великој мозга и оба режња малог мозга као и мозжано стабло, основицу десне сленоочне кости, све до излазне ране у десном предуином пределу описаном под тач. 4 обдукционог налаза. Правац канала ране је с лева у десно од назад према напред и одоздо лако навише.

Рана у левом предиазуином пределу, описана под тач. 7 обдукционог налаза је улазни отвор устремиле која се каналом наставља кроз поткожно меко ткиво трећег, четвртог и петог ребра са леве стране и околне међуребарне мишиће, у грудну дупљу, настављајући се кроз горњи режањ левог, као и горњи и доњи режањ десног плућног крила, срчану кесу, обе срчане преткоморе и почетни део аорте, седми међуребарни простор са десне стране, где је у околном меком ткиву нађен пројектил. Правац канала ране је с лева у десно, према напред и на доле.

Рана у пределу леве бочне стране грудног коша описана под тач. 8 обдукционог налаза, као предња рана је улазни отвор устремиле, која се каналом наставља кроз поткожно меко ткиво у грбушну дупљу, потом се продужава кроз слезину, четвртасти режањ јетре, желудац и пречагу, са леве стране у грудну дупљу, након тога кроз лук аорте и горњи режањ десног плућног крила, другог ребра са десне стране и поткожно меко ткиво све до десног раменог зглоба унутар којег је пронађен деформисани пројектил. Правац канала ране је косо, с лева у десно, знатно навише и према напред.

Рана у пределу леве бочне стране грудног коша, описана под тачком 8 обдукционог налаза као задња рана је улазни отвор устремиле, која се каналом наставља кроз поткожно меко ткиво у грбушну дупљу, потом се продужава кроз слезину, четвртасти режањ јетре, желудац и пречагу у грудну дупљу, након тога кроз десно плућно крило и трећи међуребарни простор са десне стране, где је у околном меком ткиву нађен деформисани пројектил. Правац канала ране је косо с лева у десно, знатно навише и према напред.

Читањем налаза и мишљења вештака СУП-а Београд УКП - Одељења крим. технике дипл. инг. Стојана Костића ВЕ-1623 03 од 31.03.2003. године, овај суд је утврдио да су предмет вештачења били аутоматска пушка марке "ЦЗ" М-70, калибра 7.62 x 39мм, фабричког бр. 692836, седам чаура пронађених на лицу места калибра 7.62 x 39мм, једна чаура пронађена у возилу марке "Мерцедес" регистарске ознаке СУ-280-51, један пројектил муниције калибра 7.62 x 39мм пронађен у предњим десним вратима возила. Из предметног оружја су након чишћења и подмазивања извршена пробна опаљења којом приликом су добијене пробне чауре и пројектили. Упоређивањем спорних и пробних чаура на компаративном микроскопу марке "Ленца ДМЦ" утврђено је

потпуно поклапање оптичких и идентификационих карактеристика. Упоређивањем спорног и пробних пројектила, утврђено је да услед корозије унутрашњости цеви која је дуго била у води, нема довољно подударних идентификационих карактеристика потребних за поуздану идентификацију. Вештак је дао мишљење да свих 8 спорних чаура из кривичног дела убиства [REDACTED] у Београду дана 10.11.2001. године су испаљене из аутоматске пушке марке "ЦЗ" М-70, калибра 7.62 x 39мм, фабричког броја 692836 и уз овај налаз и мишљење је приложена фотографија спорне аутоматске пушке.

Суд је у целости прихватио налаз и мишљење вештака Г СУП-а дипл. инг. Стојана Костића, јер странке на исти нису имале примедби, а исти је урађен у складу са правилима струке.

Читањем извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места СУП-а Београд КУ-15602 2002 од 06.09.2003. године у вези са догађајем у Београду на углу ул. Трговачке и ул. Солунских бораца дана 06.09.2002. године, утврђено је да је у просторијама Ургентног центра у Београду од особља је преузета гардероба [REDACTED] и то панталоне од тексаса, кожни капши и мајица илаве боје са траговима црвене боје налик на крв и више ситних делова пројектила, а такође и мајица НН особе - највероватније [REDACTED]. Наведени предмети достављени су ОКТ СУП-а Београд. Приликом криминалистичко-техничког прегледа лица места дела коловоза ул. Трговачке испред семафора и ближе ул. Солунских бораца, пронађени су следећи трагови: Број 1. возило марке "Голф 2" регистарске ознаке БГ-251-778 са више оштећења на левој бочној страни, највероватније изазваних дејством пројектила ватреног оружја, затечено у коловозној траци ближе ул. Солунских бораца. Прегледом истог у оквиру предњих левих врата затечен је деформисани пројектил док је на полу испред седишта сувозача затечен део пројектила. Бр. 2 и 4 - чауре ватреног оружја са ознаком ИК-1981, број 3 - чауре ватреног оружја са ознаком ИПУ-1981, бр. 5 - чаура ватреног оружја са ознаком ИК-1974, бр. 6 - чаура ватреног оружја са ознаком ИК-86, бр. 7 - комади поломљеног стакла затечени у коловозној траци ближе ул. Јосипа Дебељака, два лела највероватније ПВЦ бранника путничког возила затечени на средини коловоза ул. Трговачке, бр. 9 - комади поломљеног стакла првено боје затечени на самој раскрсници ул. Трговачке и ул. Солунских бораца као и ул. Јосипа Дебељака, бр. 10 - деформисана регистарска таблича са ознаком ИК-275-45 затечена поред трага бр. 9.

На углу ул. Трговачке и ул. Солунских бораца, на тротоару затечено је возило марке "Школа Октавија" регистарских ознака БГ-431-058 са оштећењима у виду улубљења у пределу задњег десног дела. Исто је означено бр. 8. Даљим криминалистичко-техничким прегледом лица места у ул. Јосипа Дебељака кол бр. 70 пронађени су следећи трагови – бр. 11 – чин марке "Мерцедес ЛМ55" са економским табличама ознака 29-Е-51 и више оштећења изазваних највероватније дејством пројектила ватреног оружја у пределу леве бочне стране. Прегледом истог возила на полу испред седишта сувозача затечен је украсни ланац златне боје који је означен бр. 13, а на месту сувозача мрље

црвене боје налик на крв које су означене бр. 14. Наведено возило је затечено приљубљено предњим делом на десни бочни део. Бр. 12 - путничко возило марке "Застава" регистарских ознака БГ-368-259 са више оштећења на описаним деловима истих изазваних сударом. бр. 16 - локва црвене боје налик на крв затечена испод горе описаног возила означеног бр. 12. Број 15 - локва црвене боје налик на крв затечена иза возила означеног бр. 11.

Даљим криминалистичко-техничким прегледом лица места на тротоару ул. Трговачке, између њеног угла са ул. Шарничком и електричног стуба бр. 52, око 150 метара од проналаска трагова бр. 1 – 9 затечено је путничко возило марке "БМВ" регистарске ознаке НК-275-45, са више оштећења изазваних највероватније дејством пројектила ватреног оружја и оштећењем у виду гребања на левој бочној од пројектила и предњој десној од гребања највероватније притиком судара. Приликом прегледа истог возила у делу кровне конструкције, изнад предњих левих врата затечен је деформисани пројектил док су у унутрашњости возила затечени бр. 18 - испред предњег левог седишта на поду мобилни телефон марке "Самсунг" и две женске папуче, бр. 19 - мрље црвене боје налик на крв на седишту возача, док је између предњих и задњих седишта затечена једна женска торба плаве боје.

Приликом прегледа возила марке "Опел Вектра" регистарске ознаке БГ-515-878 извршеног испред СУП-а Београд и гараже ОКТ, довеженог од стране интервентне патроле СУИ-а Београд, а у вези са овим кривичним делом, испред заљег и између предњих седишта затечен је мобилни телефон марке "Самсунг", док је у пртљажнику истог затечено неколико делова блиндираног стакла и две мете за гађање ватреним оружјем од папира. У вези овог кривичног дела извршено је узимање барутног теста и то у просторијама Ургентног центра Београд са руку [REDACTED] и ИН особе, највероватније [REDACTED]. Испред Клинике за мајку и дете на Новом Београду са руку [REDACTED] узиман је тест "парафинска рукавица", а у просторијама СУП-а Београд са руку [REDACTED] и [REDACTED]. Возила означена бр. 1, 11 и 17 са лица места су пребачена у гаражу ОКТ СУИ-а Београд где ће бити накнадно детаљно прегледана у дневним условима. Лице места, сви наведени трагови, предмети и оштећења фотографисани су у затеченом стању, док су тачне мере проналаска истих уцртане у ситуациони план лица места. ОКТ-у се достављају све пронађене чауре, пројектили и њихови делови, барутни тестови и узорци трагова црвене боје узети на филтер папиру, док су мобилни телефони и метални ланац жуте боје, преузети од стране Осмог одељења УКП СУП-а Београд. ОКТ-у се доставља траг бр. 10 и 2 ИВЦ комада. Притиком КГ прегледа нису пронађени други трагови и предмети од значаја за ово дело.

Читањем извештаја СУИ-а Београд Одељења за увиђајно-оперативне послове Ку-15602 02 од 09.09.2002. године је утврђено да је дана 08.09.2002. године у 21.20 часова на одељењу шока "Б" Ургентног центра у Београду ул. Паслерова бр. 2, преминуо [REDACTED] и отац [REDACTED] 22.02.1966. Гробом [REDACTED] пренесен у гробницу у Београду, а који је ланац 05.09.2002. године око 21.20 часова довежен у поменуту клинику

због повреда заљубљених ватреним оружјем. Смрт је констатована дежурни лекар др Вуканиновић. О смрти [REDACTED] је обавештен дежурни истражни судија Окружног суда у Београду Драган Џакшић, по чијем налозу је пеш превезен на Институт за судску медицину, ради обукије.

Читањем потврде о примљеним предметима СУП-а Београд – Управе криминалистичке полиције - Одељења за увиђајно-оперативне послове КУ-15602 02 од 06.09.2002. године, овај суд је утврдио да су дана 06.09.2002. године у просторијама ове службе радници УКИ Осмо одељења предали радницима УКИ Трећег одељења предмете пронађене приликом вршења увиђаја и то у путничком возилу марке "Мерцедес" регистарски бр. БГ-29-М-51 и то следеће предмете: један лебдан тапан од жутог метала, лична карта, возачка дозвола и саобраћајна дозвола за наведено путничко возило, све на име [REDACTED] отаца [REDACTED]

[REDACTED] путничком возилу марке "БМВ 525" сиве боје, регистарски бр. НК-275-45 пронађени су следећи предмети: једна женска тапка плаве боје, женски новчаник љубичасте боје, 30 ЕУРА и 700,00 динара, два кључка од стана, један мобилни телефон марке "Самсунг" светлије боје, лична карта и возачка дозвола на име [REDACTED]

[REDACTED] разни лекови, једна начета пакла цигарета. У путничком возилу марке "Опел Вектра" трула вишња боје, регистарски бр. БГ-268-935 пронађен је један телефон марке "Самсунг" боје труле вишње.

Читањем извештаја МУП-а, СУП-а Београд УКИ Осмо одељење Д-2987-02 од 11.09.2002. године и читањем извештаја СУП-а Београд УКИ Пето одељење Д-2987 2002 од 11.09.2002. године, утврђено је да је дана 11.09.2002. године око 01.30 часова у Београду у месту Врчин у ул. Београдска наспрам бр. 83 у њиви, 30 метара од пута затечено у потпуности и поредо путничко возило марке "Ауди 200" регистарски бр. ОКВФ-343, број шасије WAUZZZ-44ZLNO90264. Материјална штета во слободној процени је око 200.000,00 динара. Излаком на лице места установљено је да је аутомобил у потпуности изгорео, тако да се није могао утврдити тачан узрок пожара због великих општења насталих тјевом пламена, као ни боја возила, али се претпоставља да је црна. Прегледом аутомобила од стране радника ОКИ СУП-а Београд потврђено је да су у истом пронађене три аутоматске пушке које су потпуно уништене пожаром, као и пет чаура калибра 7,62мм. На задњем десном седишту затечена је аутоматска пушка "Црвена застава" фабричком бр. 10312, а на задњем левом седишту затечена је аутоматска пушка "Црвена застава" фабричког бр. 18270, док је на поду поред места сувозача затечена аутоматска пушка "Црвена застава" фабрички бр. 650772. Извршене су провере кроз евиденцију СУП-а за крадена возила по броју шасије, те је установљено да поменуто возило није било регистровано на територији Републике Србије. Досадашњим оперативним радом није се дошло до података ближих о власнику возила као и о НН лицима која су се налазила у овом возилу непосредно пре пожара.

Читањем извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места СУП-а Београд КУ-2987 02 од 11.09.2002. године, утврђено је да су

овлашћена службена лица прегледала и фотографисала лице места проналаска запаљеног возила у Београду у Врчину у ул. Београдска бб. Изласком на лице места у Врчину у ул. Београдској, идући у правцу "Траншиједа" са леве стране у њиви затечено је популарно изгорело возило марке "Ауди" са регистарском табличом ОФВФ-343 које су нагореле и преузете су од патроле ОУП-а Гроцке и достављене су ОКТ-у. Возилу није било могуће утврдити боју, а у истом су затечени следећи трагови: бр. 1 аутоматска нагорела пушка фабрички бр. 10312 затечена на десној страни у пределу задњег седишта, бр. 2 аутоматска пушка нагорела фабрички бр. 18270 затечена на левој страни у пределу задњег седишта, бр. 3 аутоматска пушка нагорела фабрички бр. 650772 поред које је затечен оквир, а затечена испред предњег десног седишта. У пределу задњег седишта пронађено је пет нагорелих највероватније испаљених чаура, нечитких ознака. Сви пронађени трагови су достављени ОКТ, а возило ће бити детаљно прегледано након пребацивања испред гараже ОКТ.

Читањем обдукционог записника Института за судску медицину ВМА С-37 02 за пок. [REDACTED] а, коју обдукцију је радио генерал-мајор, доцент, др специјалиста судске медицине Зоран Станковић и у свом мишљењу је навео да је смрт пок. [REDACTED] насиљна, да је наступила услед поремећаја лисања због развоја тзв. "акутног респираторног дистрес синдрома и обостране глојне упаде плућа", а као компликација задобијених стрељних повреда у пределу грудног коша и трбуха.

Рана на задњој страни левог рамена описана под тачком 3, спољашњег налаза представља улазни отвор прострелине, нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја из даљине чије се дно у виду канала наставља кроз кожу, поткожно ткиво мишића и левог рамена и наткључног предела, поткожног ткива и кожу у левом наткључном пределу и на левој бочној страни врата, где се налази хирушки изменеана излазна рана описана под истом тачком спољашњег налаза. Правац пружања канала ране је пут напред навише и у десну страну.

Рана на задњој страни леве половине грудног коша описана под тачком 4 спољашњег налаза представља улазни отвор прострелине, нанешене дејством пројектила, испаљеног из ручног ватреног оружја из даљине, чије се дно у виду канала наставља кроз кожу, поткожно ткиво четврто до шестог ребра са леве стране у висини лопатичне линије, где је лева половина грудне дупље отворена у промеру 40 x 30 mm, унутрашњу половину леве лопатице која је вишеструком преомљена, док су ситни делтини поломљених ребара и лопатице утиснути у околно меко ткиво које је нагњечено крвљу подливено, тамно мрко пребојено, поткожно ткиво и кожу у левом лопатичном пределу, где се налази хирушки обрађена излазна рана, описана под истом тачком спољашњег налаза. Правац пружања канала ране је пут напред навише и у десну страну.

Рана у левој половини предње стране трбуха описана под тачком 4 спољашњег налаза представља улазни отвор устрелине, нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја из даљине, чије се дно у виду канала наставља кроз кожу, поткожно ткиво и масно ткиво предње трбушне

зида, до врха трупне кости, где се у масном ткиву канал ране завршава. Правац пружања канала ране је нут назад, навине и у десну страну.

Повреде описане под тач. б спољашњеје налаза представљају разорне нагњечене ране, нанешене дејством тупине замахнутог механичког оруђа, у конкретном случају може су да настану деловима распушнутог пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја или так деловима материјала од препреке кроз коју је пројектил прошао.

Повреде описане под тач. 7 спољашњег налаза представљају гуводнице које наинешеи дејством тупине генког и замахнутог механичког оруђа.

Повреде описане под тач. 8 спољашњег налаза представљају крвне полимве коже нанешене дејством гулине тешког и замахнутог механичког оруђа.

Ране описане под тачком 9 спољашњег налаза начињене су од стручњака у циљу лечења.

Смрт је убилишког порекла.

Уз овај обдукциони записник су достављене и фотографије са повредама на лешу пок. [REDACTED]

Суд је у целости прихватио наведени налаз и мишљење др Светлане Башић-Петровић јер странке на исти нису имале примедби, а исти је урађен у складу са правилнима струкре.

Читањем налаза и миниљења вештака дипломираног машинског инжењера Милутина Вишњића Секретаријата у Београду КП одељења крим.-технике ВЕ 2631 02 од 12.9.2002. године овај суд је утврдио да је вештак навео у свом налазу и миниљењу да је пет спорних чаура калибра 7.62 x 39 mm, обележених у КТ, извештају бројевима 2, 3, 4, 5 и 6 једна чаура пронађена у изгорелом возилу марке «Ауди» са ознаком на дну чауре ИК1981 су испаљене из

автоматске пушке марке «ЦВ» модел М-70 АБ2, калибра 7,62 x 39 mm, фабричког броја 18270.

Једна спорна чаура калибра 7,62 x 39 mm пронађена је у изгорелом возилу марке «Ауди» са ознаком на лицу чауре ИКУ 1981 је испаљена из аутоматске пушке марке «ЦВ» калибра 7,62 x 39 mm, фабричког броја 10315.

Пет спорних чаура калибра 7,62 x 39 mm пронађених у изгорелом возилу марке «Ауди» са ознаком на лицу чауре ИК 1974, ИК 84 два комада и ИК 1981 два комада су испаљени из аутоматске пушке марке «ЦВ» модел М-70 АБ 2 калибра 7,62 x 39 mm, фабричког броја 650772.

Читањем налаза и мишљења вештака др Светлане Башић-Петровић - Секретаријата унутрашњих послова у Београду Управе криминалистичке полиције Одељења крим.-технике ВЕ 2580 02 од 6.9.2002. године утврђено је да на одећи [REDACTED] и [REDACTED] [REDACTED] нису нађени трагови инрага, осим једне крупне чесице на задњој страни мајице оштећење описано под бројем 1., рец је о мајини оштећеног Е[REDACTED]

Суд је прихватио наведене налазе и мишљења вештака Г СУП-а Београд, јер су исти урађени у складу са правилним струкама, а странке на наведене налазе нису имале примедбн.

Читањем извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Секретаријата у Београду Д 2987 2002 од 11.9.2002. године је утврђено да је извршен криминалистичко-технички преглед и фотографисано возило марке «Ауди» регистарског броја OFV1343 број мотора WAUZZZZ44ZL N090264 те да трагови папиларних линија нису тражени, а да је криминалистичко-техничким прегледом горе наведеног возила у дневним условима испред гараже ОКТ СУИ-а Београд пронађени су и идентификовани следећи трагови и предмети 15 муницијских чаура затечених код предњег десног седишта, један муницијски оквир са аутоматском пушком затечен испред предњег десног седишта, оштећен највероватније дејством високе температуре, три пројектила затечена код предњег десног седишта, један муницијски оквир са аутоматском пушком затечен испред предњег десног седишта, оштећен највероватније дејством високе температуре, две муницијске чауре затечене на задњем левом седишту возила оштећене дејством високе температуре. Други трагови и предмети нису пронађени. Горе наведено возило и трагови фиксирани су фотографирањем у затеченом стању. Напомена наведено возило је у потпуности изгорело.

Читањем службене белешке СУИ-а Београд Одељења ОУП-а Раковица Одсека криминалистичке полиције од 29.3.2003. године је утврђено да је службена белешка сачињена 29.3.2003. године у просторијама ОУИ-а Раковица, а поводом привођења лица у вези акције «Сабља» и то [REDACTED]

[REDACTED]. Наиме, након добијене оперативне информације да се у улици Опленачкој бр.8-а, у изнајмљеном стану налази Стојковић Небојша звани «Стојке», а за којим су интензивно трагали разни ОУИ-а Раковица формирана

је екипа која је отишла на лице места и устану пронашла горе наведена лица. Приликом претреса стана и лица пронађени су следећи предмети:

- пиштолј «ЦЗ» модел М 88, калибра 9 mm para, фабрички број 62634 никлован са браон рукохватом, два оквира и 9 комада метака калибра 9 mm para.

- мањи никловани пиштолј са црним рукохватом Чешке производње НН марке, са оквиром и 6 комада метака калибра 6,35 mm.

- пиштолј «ЦЗ» М-57 калибра 7,62 mm, фабричког броја Ц са оквиром и 9 метака.

- пиштолј «ЦЗ 99» са оштећеним фабричким бројем са три оквира и 45 комада метака.

- две кутије са пиштољском муницијом укупно 100 метака калибра 9 mm para, 25 комада ловачких метака калибра 12,70, десет мобилиних телефона и то три марке «Siemens» А35, једна «Nokia», једна »Motorola«, једна »Motorola – timopond«, један »Panasonic« са фотоапаратом, два »Ericsson« и један »Siemens« C45 и седам батерија за мобилне телефоне, три ротациона светла плаве боје, један фотоапарат »Canon«, осам пуњача за мобилне телефоне, две ручне радиостанице Там макси 3000 фабричког броја 5811609 и 582373, једна вага за прецизно мерење до 120 грама марке »Танита«, једна црна капа плетена такозвана »фантомка«, три пластична гасна пиштоља реплике непознате марке, девет паковања у фолији праха светлобраон боје за који се претпоставља да је опојна дрога херонин, три паковања у мањим фолијама праха беле боје за које се претпоставља да је дрога коканин, 100 УСА долара у апоенима 1 x 100 серијски број AB47178720F, 60 евра у апоенима 4 x 10 и 1 x 20, једна нова свечана полицијска униформа припадника МУП-а РС комплет, један полицијски опасач, једна дигитална вага за мерење која мери од 100 граа до 15 килограма непознате марке, једна кеса са кључевима од возила и станове, пет ломилица за отварање моторних возила које се налазе у првој кожној футроли, две плочице за ауторадио касетофоне марке »Pioneer« и »Sony«, један мобилин марке »Ericsson« GF768, шест картица са допуном 063 и 064, 3.750 бонова у апоенима 70 x 50 Беопетрол, 6.500 бонова у апоенима 5 x 100 и 3 x 500 Југопетрол, једна кугија са накијом у њој један брони од бакра, два женска прстена беле боје, једна игла за кравату од жутог метала, један пар женских минђуша жуте боје са пет плавих и три бела камена, две женске огрглине жуте боје, четири паре плетених рукавица, три црне и једне тетет, један бриф за моторно возило Опел омега регистарски број ОAWR17, 3.500,00 динара, лажна лична карта на име [REDACTED] Радован Станојевић, лажна лична карта на име [REDACTED] Драган Јовановић, лажна вожачка дозвола на име [REDACTED] Јован Јовановић, један нож на расклапање са браон дрником, лажна лична карта на име [REDACTED] Драган Јовановић, лажна лична карта на име [REDACTED] Јован Јовановић, једна вожачка дозвола лажна на име [REDACTED] једанаест комплета свећница марке »Супер Босна«, једна актеташна »Samsonite« црне боје са разним документима и ало картицама. Ову белешку су сачинили радници ОУП-а Раковица, [REDACTED]

[REDACTED]

Читањем извештаја Секретаријата у Београду Полицијске бригаде Друг одељење чета за ИД заштиту од 29.3.2003. године, а која је упућена Управи криминалистичке полиције Другог одељења је утврђено да је дана 29.3.2003. године у 20.30 часова Интервентина екипа за против-диверзиону заштиту Полицијске бригаде СУП-а Београд изашла на интервенцију по налогу дежурне службе СУП-а Београд и Другог одељења Управе криминалистичке полиције СУП-а Београд. Од радијика Другог одељења капетана [REDACTED] [REDACTED] екипа је преузела следећа средства једну бојеву ручну бомбу М 75 серијског броја на упаљачу 9802 са ознаком на телу бомбе бр.М-759803 и иста је комплетна са експлозивним пуњењем и упаљачем, четири вежбовне детонаторске каписле број 8, две детонаторске каписле бр.8 са алюминијском кошуљицом, око шест метара спорогорућег штапина, једну електричну детонаторску капислу број 8. Наведена експлозивна средстава су пронађена у гаражи на углу улице Алије Алијагића и Гочке у Раковници. Бојева ручна бомба М 75 спада у групу распракавајућих одбрамбених бомби чији је полуиречник убитачног дејства до 12 метара а рањавајућег до 30 метара. Детонаторске и електролетонаторске каписле намењене су за паљење и активирање свих врста експлозивних пуњења изузимајући ливени тротил. Вежбовна детонаторска каписла намењена је за обуку људства. Спорогорући штапин служи за паљење детонаторских каписли и пиротехничких смеша барута и друго. Наведена средства су депонована у складишту Полицијске бригаде и заведена под редним бројем 131-2003.

Читањем потврде о привремено одузетим предметима Секретаријата у Београду УКП Друго одељење од 29.3.2003. године који је потписао оптужени Павловић Горан овај суд је утврдио да су овлашћена службена лица Секретаријата у Београду привремено одузела од [REDACTED] [REDACTED] следеће предмете: једну личну карту са именом [REDACTED] Маринца о доношењу [REDACTED] регистарски број [REDACTED] [REDACTED] а, једну личну карту са именом [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] једну саобраћајну дозволу са именом [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] а, један пиштолј марке «ЦЗ 99» са оштећеним фабричким бројем са три оквира и 45 комада муниције за исти, један пиштолј марке ТТ М-57-ЦЗ фабрички број С936 прие боје и оквиром са 9 метака калибра 7,65 mm, а за исти један мањи никловани пиштолј са црним рукохватом Чешке производње са 6 комада метака калибра 6,35 mm, за исти, три полицијска ротациона светла плаве боје, један фотоапарат марке «Canon», једну црну плетену капу такозвану «фантомку», девет паковања у фолији праха светлобраон боје за које се претпоставља да је опојна дрога хероин, три паковања у мањим фолијама праха беле боје за које се претпоставља да је опојна дрога кокани, 3.750 бонова Беопетрола у апсенима од 75 x 50, 6.500 бонова у апсенима 5 x 3 x 50 Југопетрола, једну кутију са накитом а у њој један броц од бакра, два женска прстена беле боје, једна игла за кравату

од жутог метала, један пар женских минђуша жуте боје са пет плавих и три бела камена, две женске огрилице жуте боје, једну полицијску униформу свечану МУП-а један комад са опасачем, једну вагу за прецизно мерење до 120 грама Танина, једну кесу са више свежељва кључева од станови и возила, једну плочицу за аутокасетофон марке »Sony», шест допуна за мобилне телефоне 063 и 064, три паре плетених црних рукавица и један пар тегет рукавица, један бриф за моторно возило Опел омега, једна акт-ташна црне боје марке «Samsonite» са разним папирима и Хало картицама.

Читањем налаза и мишљења Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП одељења крим.-технике ВЕ 1918/03 од 12.4.2003. године коју је урадно дипломирани инжењер Стојан Костић и који је извршио пробна опаљења којом приликом је дошло до испаљивања пројектила из пиштола марке ЦЗ М-88 калибра 9 mm para фаб.бр.626354 те је вештак дао мишљење да овај пиштол његово представља ватreno оружје у смислу члана 2 став 2 тачка 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП одељења крим.-технике ВЕ 1919/03 од 11.4.2003. године утврђено је да је предмет вештачења био пиштол марке ЦЗ М-57 калибра 7.62 mm фаб.бр.С936 из ког оружја су извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаљивања пројектила те да наведени пиштол његово представља ватreno оружје у смислу члана 2 став 2 тачка 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП одељења крим.-технике ВЕ 1920/03 од 11.4.2003. године утврђено је да је предмет вештачења био пиштол марке ЦЗ 99 калибра 9 mm para са оштећеним фабричким бројем из ког оружја су извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаљивања пројектила и да наведени пиштол његово представља ватreno оружје у смислу члана 2 став 2 тачка 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП одељења крим.-технике ВЕ 1921/03 од 11.4.2003. године утврђено је да је предмет вештачења био пиштол марке Чешка збројевка калибра 6.35 mm, никлован са црним рукохватом кога су извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаљивања пројектила те да наведени пиштол његово представља ватreno оружје у смислу члана 2 став 2 тачка 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП одељења крим.-технике ВЕ 1922/03 од 11.4.2003. године утврђено је да је предмет вештачења био пиштол марке Берета, калибра 5.6 mm фабричког броја М41643 да су из предметног оружја извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаљивања пројектила те је вештак дао мишљење да наведени пиштол

представља ватрено оружје у смислу члана 2 став 2 тачка 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП одељења крим.-технике ВЕ 1923/03 од 11.4.2003. године утврђено је да је предмет вештачења био пиштолј марке Стар калибра 5,6 mm фабричког броја 1215455 да су из предметног оружја извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаљивања пројектила те је вештак дао мишљење да наведени пиштолј представља ватрено оружје у смислу члана 2 став 2 тачка 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП одељења крим.-технике ВЕ 1924/03 од 11.4.2003. године утврђено је да је предмет вештачења био пиштолј непознате марке, калибра 6,35 mm са отвореним фабричким бројем. Из предметног оружја су извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаљивања пројектила те наведени пиштолј представља ватрено оружје у смислу члана 2 став 2 тачка 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП одељења крим.-технике ВЕ 1925/03 од 11.4.2003. године утврђено је да је предмет вештачења био револвер марке ЦЗ калибра 357 магнум отвореног фабричког броја да су из предметног оружја извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаљивања пројектила те је вештак дао мишљење да наведени пиштолј представља ватрено оружје у смислу члана 2 став 2 тачка 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП одељења крим.-технике ВЕ 1926/03 од 11.4.2003. године утврђено је да је предмет вештачења био аутомат марке Хеклер и Кох калибра 9 mm para фабричког броја 00681 да су из предметног оружја извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаљивања пројектила те да наведено оружје представља ватрено оружје у смислу члана 2 став 2 тачка 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и мишљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП одељења крим.-технике ВЕ 1927/03 од 11.4.2003. године је утврђено да је предмет вештачења био аутомат марке НГВ калибра 5,6 mm фабричког броја 3669 да су из предметног оружја извршена пробна опаљења којом приликом је дошло до испаљивања пројектила и да наведени аутомат марке НГВ представља ватрено оружје у смислу члана 2 став 2 тачка 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и миниљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП одељења крим.-технике ВЕ 1928/03 од 11.4.2003. године је утврђено да је предмет вештачења била пушка марке ЦЗ М-92 калибра 7,62 x 39 mm фабричког броја 10311 да су из предметног оружја су извршена пробна снајења којом приликом је дошло до испаљивања пројектила те да наведена пушка представља ватreno оружје у смислу члана 2 став 2 тачка 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и миниљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП одељења крим.-технике ВЕ 1929/03 од 11.4.2003. године утврђено је да је предмет вештачења била пушка марке ЦЗ М-70 калибра 7,62 x 39 mm фабричког броја В40731 да су из предметног оружја извршена пробна снајења којом приликом је дошло до испаљивања пројектила те да наведена пушка представља ватreno оружје у смислу члана 2 став 2 тачка 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и миниљења вештака дипломираног инжењера Стојана Костића Секретаријата унутрашњих послова у Београду УКП одељења крим.-технике ВЕ 1930/03 од 11.4.2003. године утврђено је да је предмет вештачења била пушка марке "Мастер маг" калибра 12 фабричког броја К223033 да су из предметног оружја извршена пробна снајења којом приликом је дошло до испаљивања пројектила те да наведена пушка Мастер маг представља ватreno оружје у смислу члана 2 став 2 тачка 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Читањем налаза и миниљења вештака Зорана Ђорђевића дипломираног физичара хемије Секретаријата у Београду Управе криминалистичке полиције Одељења крим.-технике ВЕ 1565/03 од 29.3.2003. године је утврђено да је Одељењу криминалистичке технике достављена на вештачење материја светложуте боје налик на тесто упакована у натрон папир са ознаком ИНГ 500 или 8708 укупне бруто тежине 1.515,16 грама у три паковања сваки тежине 505,16, 505,17 и 504,83 грама, затим светложуте боје налик на тесто бруто тежине 200,10 грама и светлије жуте прљавобеле боје у металној кутији облика квадра са ознаком ГНГ 1 постоји бруто тежине 493,16 грама које су пронађене приликом прстросања просторија које припадају Стојковић Небојши. Вештак је на основу извршеног вештачења утврдио да супстанца у укупној количини од 1.515,16 грама је пластични експлозив Нентрит, супстанца у количини од 200,10 грама је пластични експлозив Нентрит, а супстанца у количини од 493,16 грама експлозив ГНГ.

Читањем налаза и миниљења вештака Зорана Ђорђевића дипломираног физичара хемије Секретаријата у Београду УКП Одељења крим.-технике ВЕ 1566/03 од 29.3.2003. године је утврђено да су Одељењу криминалистичке технике достављене следеће супстанце на вештачење - 1. тамниобраон боје у укупној количини од 1.634,47 грама, 2. светлобраон боје у укупној количини од 1.568,31 грам, 3. светлије браон боје у укупној количини од

301,79 грама и 4. беле боје у количини од 327,35 грама, па је вештак након спроведеног вештачења утврдио да се ради о количини од 1.634,47 грама да је реч о опојној дроги хероину, а суштине означене под редним бројем 2, 3 и 4, под бројем 2 је смеша парацетамола и кофенина у количини од 1.568,31 грам под 3 прокани у количини од 301,79 грама и под бројем 4 бензокайн у количини од 327,35 грама не спадају у опојне дроге.

Читањем налаза и мишљења вештака Зорана Ђорђевића дипломираног физичара хемије Секретаријата у Београду УКП Одељења крим.-технике ВЕ 1567/03 од 29.3.2003. године је утврђено да је Одељењу криминалистичке технике на вештачење достављена непозната суштанска бела боје у количини од 174,51 грам која је пронађена приликом претресања просторија које припадају Стојковић Небојшић те је вештачењем утврђено да достављена суштанска је опојна дрога коканин.

Суд је у целости прихватио изведене налазе и мишљења вештака Г СУН-а, јер на исте странке нису имале примедби, а налази су у складу са правилима струке.

Читањем извештаја о дактилоскопској идентификацији отисака папиларних линија Секретаријата у Београду Управе криминалистичке полиције Одељења крим.-технике Кт.1052/03 од 30.3.2003. године, утврђено је да је дана 29.3.2003. године криминалистички техничар Грађеков Г СУН-а [REDACTED] извршио криминалистично-технички преглед лица места поводом криминалистично-техничког прегледа возила «Рено 21» БГ 247-347 које је пронађено у Београду у улици Алије Алијагића и Гочке бр.3, фиксирао је трагове папиларних линија на котуру траке браон боје траг број 2., па су на основу утврђених принципа дактилоскопије овлашћени радници Одељења крим.-технике дали налаз да траг отиска папиларних линија прета фиксиран на месту извршења кривичног дела је идентичан са отиском палца десне руке дактилоскопираног [REDACTED]

Читањем дактилоскопске идентификације отисака папиларних линија Управе криминалистичке полиције Одељења крим.-технике Кт.100-1053/03 од 30.3.2003. године, реч је о прегледу возила «Рено 21» БГ 247-347 које се налазио у гаражи у улици Алије Алијагића и Гочке бр.3, криминалистички техничар [REDACTED] је фиксирао трагове папиларних линија на пластичној боци од газираног сока «Фанте» на основу утврђених принципа дактилоскопије овлашћени радници Грађеков Г СУН-а су дали налаз да је траг отисак папиларних линија прета фиксиран на месту извршења кривичног дела идентичан са отиском палца десне руке дактилоскопираног Павловић Горана [REDACTED]

Суд је у целости прихватио извештај о дактилоскопској идентификацији отисака папиларних линија за окр. Савовић Драгана и окр. Павловић Горана, јер на исти извештај странке нису имале примедби, а исти је

урађен у складу са правилима струке.

Читањем извештаја Управе криминалистичке полиције Секретаријата у Београду Одељења за увиђајно-оперативне послове од 29.3.2003. године, а који је потписао капетан Г СУП-а [REDACTED] је утврђено да је дана 29.3.2003. године у 17.30 часова на углу улица Гочке и Алије Алијагића, Петлово брдо, СО Раковица на гаражном простору трећи ред, четврта гаража, гледано са десно ол стране полицијаца УКП Другог и полицијаца ОУП-а Раковица у циљу проналачења предмета кривичног дела насиљно је отворена зидана гаража са металним клизећим вратима са тегом за сад непознатог власника у гаражи је затечен путнички аутомобил марке «Рено 21 инексион» сиве металик боје са бројем шасије VF1K48KO5683314 и регистарског броја БГ 247-347 које не припадају овом возилу, а провером је утврђено да за наведеним регистарским табличама постоји потрага, припадају путничком возилу марке «Застава 101» беле боје. У задњем делу возила на задњем седишту и тегеку затечено 8 путних торби у којима се од садржаја налазе разни одевни предмети, на поду испред седишта возача затечен је црни ранац са ремницама у коме се налазило 31 паковање различите тежине највероватније дроге, коканна и хероина. У истом ранцу затечено је ватreno оружје калибра 22 лр и то један «хеклер» фабричког броја 00681, један пиштољ са пригушивачем марке «берега» фабричког броја М41643, један пиштољ марке «стар» Шпанске производње фабричког броја 1215455, један пиштољ непознате марке и калибра 6,35 mm оштећеног фабричког броја на коме се назиру борјеви ознаке 3027, једно паковање експлозива ТНТ, три паковања пластичног експлозива по 500 грама, једно мање паковање пластичног експлозива неутврђене тежине. У овом ранцу пронађена је службена легитимација припадника полиције Савезног МУП-а број 141044 издата 7.5.2002. године на име [REDACTED]. У путној торби на поду код седишта сувозача пронађено је ватreno оружје и то малокалибарски аутомат Словеначке производње фабричког броја 3669, једна аутоматска пушка модел 92 фабричког броја 10311, аутоматска пушка модел 70 а фабричког броја Б40731, пумпарница марке «мозберг» фабричког броја К223033, два пригушивача од којих један за аутомат марке МГВ Словеначке производње, један котур спорогорђег штапина неутврђене дужине, једно парче спорогорђег штапина дужине око 50 cm, осам пушних оквира за аутоматску пушку калибра 7,62 mm, два празна оквира за пушку «МГВ», 50 комада патрона калибра 12 mm, девет кутија од по 70 метака калибра 7,62 mm пиштолских, 1 x 50 комада малокалибарске муниције калибра 22 лр, једно паковање од 25 комада пиштолске муниције типа берега, укупно пет оквира пиштолске муниције и муниције за хеклер, пет метака калибра 7,62 mm пиштолских и седам метака револверских 357 у ринфузи, две фантомке, два пара илетених рукавица црне боје, једна дефанзивна бомба кашикара црне боје, са бројом ознаком на кашици са торње стране 9802, три упакована предмета у широку селотејп траку, највероватније кашикаре, један револвер «Колт магнум 357» марке ЦЗ са избрзеним фабричким бројем, једна путна торба са неутврђеном количином усаљача беле боје, три различите перике две браде и једна за косу. У задњем делу гараже на бетону затечено је седам монитора марке «LG» са шест тастатуре, миневима и кабловима лево уз зид гараже на поду затечена је већа количина упакованих кутијничких лежајева различих профилат

унакованих у кутије. Кутнини лежајеви су обезбеђени од стране полиције ОУП-а Раковица, а оружје, муниција, експлозив, дрога одевни предмети, упаљачи, монитори фотографисани на лицу места и снимљени видеокамером а затим од стране Јагличић Драгана преузети и достављени ОКТ.

Читањем потврде о враћеним предметима Секретаријата у Београду УКП Друго одељење је утврђено да су овлашћена службена лица Градског СУП-а оштећеном [REDACTED] вратили један кључ за BMW »Тиро« један кључ за камион «Волво» један кључ за камион марке «мерцедес», кључ са привеском на коме се налазе кључеви од стана за оштећеног. Оштећени је навео да су му наведени кључеви одузети дана 6.1.2003. године кад је над њим извршено кривично дело разбојништва а нападачи су са собом однели 68.000 евра у линарску противвредност 4.000 евра те је [REDACTED] донео кључеве ради упоређивања и овом приликом је утврђено да су идентично нарезани.

Читањем записника о препозијавању лица сачињеном у Секретаријату у Београду УКП- Друго одељење од 31.3.2003. године је утврђено да је овај записник састављен у просторијама Секретаријата унутрашњих послова у Београду да је вршено препозијавање од стране лица [REDACTED] да је препозијавање обављено у посебно намењеној просторији у којој су уведена лица осумњичена за ово кривично дело и поређана следећим редом гледано с лева на десно под бројем 1. Навловић Горан, под бројем 2. Дунђерски Даљибор, под бројем 3. Стојковић Небојша, под бројем 4. Савовић Драган и под бројем 5. Ристић Ненад, те да је оштећени [REDACTED] са несумњивом сигурношћу указао на лице које се налази на позицији број 4. односно на Савовић Драгана, кога је препознао као извршиоца наведеног кривичног дела разбојништва над њим. Оштећени [REDACTED] је потписао овај записник у присуству заменика Окружног јавног тужиоца Александра Милосављевића.

Читањем извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Секретаријата у Београду Кт.100 55/2003 од 6.1.2003. године је утврђено да је извршен криминалистичко-технички преглед возила марке «голф» БГ 208-092 у гаражи ОКТ СУП-а у Београду и да су пронађена два трага папиларних линија и оба су пронађена на предњим левим вратима возила са спољашње стране. Оба наведена трага папиларних линија изазвана су физичком методом првим магнетним прахом а фиксирана су транспарентном фолијом, а ради се о возилу које је припадало оштећеном [REDACTED] у вези са кривичним делом разбојништва у Београду у улици Париске комуне код броја 67.

Криминалистичко-техничким прегледом лица места и горе наведених возила нису пронађени други трагови или предмети који би указивали на НИ извршиоце наведеног дела. Лине места и наведено возило фиксирано су фотографирањем у затеченом стању.

Читањем записника о препозијавању лица сачињеном у Секретаријату у Београду УКП- Друго одељење од 31.3.2003. године је утврђено да је препозијавање лица извршено у просторијама Секретаријата

унутрашњих послова у Београду у вези са кривичним делом разбојништва извршеног од стране НН лица дана 3.2.2003. године у Београду у улици Богдана Жерајића бр.34, те да је препознавање обавио онтећени [REDACTED], да је препознавање обављено у посебно намењеној просторији у којој су уведена лица осумњичена за ово кривично дело и поређана следећим редом гледано с лева на десно под бројем 1. Ристић Ненад, под бројем 2. Павловић Гран, под бројем 3. Савовић Драган, под бројем 4. Стојковић Небојша и под бројем 5. Дунђерски Далибор. [REDACTED] је са несумњивом сигурношћу указао на лице које се налази на позицији број 3. односно на Савовић Драгана, кога је препознао као извршиоца наведеног кривичног дела разбојништва препознавање је започето 31.3.2003. године у 14.40 часова, а завршено истог дана у 14.50 часова, када је и сачињен овај записник. Онтећени [REDACTED] је потписао записник о препознавању, а присуствовао је препознавању и заменик Окружног јавног тужиоца Александар Милосављевић који је такође потписао записник.

Увидом у личну карту на име Небојшић Десовског л.бр.1209965710264 и регистарски број П 15211 од 25.5.1998. године издате од стране СУП-а Београд, овај суд је утврдио да је ова лична карта фалсификована, а упоређујући картон о издајот личној карти који се води код Градског СУП-а на име Ђесовски Небојше са фотографијом на овом картону, те да се на наведеној личној карти налази фотографија онтуженог Павловић Горана. Увидом у личну карту СУП-а Ужице на име Момчила Лукића л.бр.0901971791854 рег.бр.150634 датум издавања 21.10.1999. године овај суд је утврдио да је реч о фалсификованој личној карти а упоређујући картон о издавању личне карте СУП-а Ужице на којој се налази фотографија Лукић Момчила лок се на наведеној личној карти Момчила Лукића налази фотографија Павловић Горана.

Увидом у возачку дозволу на име Лукић Момчила издату од стране СУП-а Ужице 12.1.2001. године са роком важења до 12.1.2010. године број 25696 за возила «А» и «Б» категорије те упоређивањем са картоном за издату возачу дозволу и фотографијом је утврђено да је реч о фалсификованој возачкој дозволи, јер се на овој возачкој дозволи издајот на име Лукић Момчила налази фотографија Павловић Горана.

Увидом у личну карту на име Милана Ђорђевића матични број 170997548033 регистарски број 3522 98 издату 20.9.1998. године у Републици Српској Општина Добој на име Милана Ђорђевића овај суд је на основу увида у личну карту на којој се налази фотографија Савовић Драгана те на основу налаза и мишљења вештака Зорана Ђорђевића дипломираног физичара хемије Секретаријата у Београду УКП Одељење крим.-технике ВЕ 1562 03 од 30.3.2003. године утврдио да је достављена лична карта која је била предмет вештачења Републике Српске серијски број РС 00701245 издата на име Ђорђевић Милана фалсификована тако што јој је образац фалсификован.

Увидом у личну карту на име Ђорђевић Дејана издајот од СУП-а Краљево лични број 21197178002 регистарски број 191088 издајот 20.1.1997. године те упоређивањем са картоном о издајот личној карти на име

Ђорђевић Дејана и фотографијом која се налази на овој личној карти овај суд је утврдио да је лична карта на име Дејан Ђорђевића фалсификована из разлога то је на наведеној личној карти стављена фотографија Савовић Драгана.

Увидом у возачку дозволу на име Ђорђевић Дејана СУП-а Краљево издату 10.5.1997. године са роком важења до 10.5.2007. године, број 5268 за моторна возила «б» категорије те уноређивањем са картоном возача СУП-а Краљево за наведену возачку дозволу и фотографијом која се налази на картону возача Ђорђевић Дејана те фотографијом која се налази на возачкој дозволи утврђено је да је наведена возачка дозвола фалсификована јер је скинута фотографија власника возачке дозволе Ђорђевић Дејана и стављена фотографија оптуженог Савовић Драгана.

Увидом у личну карту на име Е. [REDACTED]
 [REDACTED] 2. [REDACTED] године регистарски број 142-95 овај суд је утврдио да је иста лична карта фалсификована јер се на њој налази фотографија оптуженог Вујисић Предрага.

Читањем записника о увиђају састављеног од стране лежурног истражног судије Окружног суда у Београду Младена Анђелковића Кри.бр.819 03 од 5.9.2002. године на лицу места у Београду у улици Трговачкој који је започет у 21.30 часова овај суд је утврдио да је на позив лежурне службе ГСП Београд лежурни истражни судија изашао на лице места ради увиђаја, а то је коловоз Трговачке улице на Чукарици у Београду, а пре саме раскренице са улицом Солунских бораца у улици Јосипа Дебељака у смеру према центру Београда. Када је истражни судија дошао на лице места обавештен је од самосталног инспектора Џунана Стефановића да је дана 5.2.2002. године око 21.07 часова из једног, а можда и из више моторних возила испаљено више пројектила из ватреног оружја највероватније аутоматског и то у возило марке «Мерцедес МЛ 55» регистарске ознаке број 29-Е-51 које је стајало пред црвеним семафором, а којим је управљао [REDACTED] рођен 1966. године у Ђелом Польу, а такође и у возило «BMW» регистарски број ИК 27-45 којим је управљала [REDACTED] супруга [REDACTED] Бранка, рођена 1973. године без адресе у Београду, а са њом у возилу било је њихово дете [REDACTED] које је стар око 4 године. Када је започела пушњава из оружја [REDACTED] је својим возилом које је било већ оштећено побегао у улици Јосипа Дебељака где је код броја 70 налетeo на паркирана возила да би одатле возилом «Опел вектра» регистарске ознаке БГ 268-935 побегао лок је [REDACTED] скренула возилом «BMW» у смеру према Бановом брду и на раскреници улице Солунских бораца ударила у путничко возило «Шкода октавија» БГ 431-058 којим је управљао власник [REDACTED] да би [REDACTED] потом код броја 64 скренула лесно преко тротоара на банкину где је возило стапло. Након тога [REDACTED] је колима хитне помоћи одвежена у Ургентни центар. Мајолетни [REDACTED] је са лица места пребачен у Институт за мајку и дете на Новом Београду. Према информацијама самосталног инспектора Џунана Стефановића тешке телесне повреде задобили су [REDACTED] и његова супруга [REDACTED]. Због обиља расутих трагова овог догађаја у поименутим улицама и чињеница да су оштећена возила

након поменуте пушњаве остала на лицу места како је напред наведено истражни судија је дао налог да се сачини детаљни фотоалбум о сваком погодном детаљу за решење овог случаја те да се оптешена возила пребаце у Г СУП Београд, како би криминалистичко-техничка служба извршила одговарајуће вештачење па ће све то бити саставни део овог записника о увиђају. Увиђај је ловрен у 22.30 часова.

Читањем налаза и мишљења судског вештака балистичара Милана Куњалића од 22.9.2003. године овај суд је утврдио да је вештак у односу за убиство покојног [] дао мишљење у којем је навео да идентификацијом чаура које су пронађене на месту логађаја и јелне чауре из возила мерцедес утврђено да су исте испаљене из аутоматске пушке ЦЗ М70 калибра 7.62 x 39 mm број пушке 692836. Испаљивање аутоматском пушком у возило мерцедес и према оптешењима која су се налазила у њему највероватније извршено рафанином пальбом и то са леве возачеве стране према десној страни. Како је утврђено прегледом возила пројектили су наели оптешења возилу на задњим левим вратима а највероватније су прошли и кроз стакла предњих и задњих левих врата која су разбијена. Иравни путање пројектила кроз возило су са десне на леву страну као и са леве у десно и унапред. Растојање са којег је извршено испаљивање у возило и оптешење је блиско, а у прилог томе говори чињеница да су поред аутомобила марке мерцедес нађене чауре обележене бројевима 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 као и чаура која је пронађена у самом возилу мерцедес СУ 280-51 и то у касети залијних левих врата. Како се види из судско-медицинског вештачења сада покојни [] је затобно прострелину и устредине у телу директним дејством пројектила док је оптешењена [] потођена фрагментима највероватније распалнуте конуљине пројектила.

Вештак балистичар Милан Куњалић је у односу за убиство [] дао следеће мишљење да идентификацијом чаура које су пронађене на месту логађаја а које су обележене бројевима 2, 3, 4, 5 и 6 и јелне чауре која је пронађена у изгоредом возилу марке "Ауди" утврђено да су исте испаљене из аутоматске пушке марке ЦЗ М-70 АБ2 калибра 7.62 x 39 mm број 18270. Како се види из фотодокументације о прегледу возила марке Мерцедес ML 50 регистарског броја 29Е51 извршено је обележавање оптешења и провлачење сонда од леве према десној страни возила из чега се види да су пројектили улазили у возило правцем са лева у десно и правцем са лева улесно и уназад, то говори да је у току испаљивања долазило до промене односа оружја из којег су испаљивани пројектили и возила односно оптешењеног у њему. Испаљивање из аутоматске пушке у возилу у којем се налазио сада покојни [] извршено је из близине о чему може да говори податак и да је на мајици [] пронађена једна крупна барутна честица. Она је могла да доспе на мајицу покојног [] након разбијања стакла на његовом возилу и испаљивањем са растојања које је било око 1.5 метара од уста новог оружја по његовог тела. На месту логађаја је пронађено 5 чаура калибра 7.62 x 39 mm које су распоређене на релативно близком растојању, могле су бити испаљене са јединог места или са мањом променом положаја или вагреног оружја или возила у којем се налазио оптешењени.

Суд је у свему прихватио налаз и мишљење судског вештака балистичара Милана Куњадића које је исто образложио на главном претресу када је навео да у целости остаје при налазима и мишљењима које је дао 22.9.2003. године у писменом облику. Вештак је навео да се у својим налазима у вези са убиством покојног [REDACTED] и оштећеног покојног [REDACTED] бавио механизмом и настанком повреда, правцем пушња као и догађајем у вези са учесницима који су учествовали у критичном догађају. Иначе, сам преглед оружја као и чаура давао је вештак Г СУП-а балистичар Стојан Костић. Како странке нису имале примедби на налаз и мишљење вештака балистичара Милана Куњадића то је суд исти у целости прихватио налазећи да је дат потпуно стручно и у складу са правилнима струкре, а вештак је свој налаз детаљно образложио на главном претресу.

Читањем налаза и мишљења судског вештака специјалисте судске медицине доцента др специјалисте медицине Зорана Станковића за покојног [REDACTED] је утврђено да је на основу обдукционог записника Института за судску медицину ВМА С.бр.37-02 од 9.9.2002. године оштећени [REDACTED] оруженом нападу задобио повреде у виду прострелне ране на задњој страни левог рамена и леве половине врата прострелне ране на задњој страни леве половине грудног коша устрелне ране у пределу предње стране трбуха, раздерно-нагњечених рана у пределу леве стране лица и врата, унутрашње стране средње трећине лесне надлактице и надланине стране леве шаке, отуњотине коже на предњој спољашњој страни средње трећине леве бутине, крвне подливе на задњој страни леве слабине и на задњој страни леве бутине, те да све описане повреде у време настајања у свом скупном дејству представљају су тенку телесну повреду опасну по живот због развоја трауматског шока.

Трауматски шок се може схватити као комплексни патофизиолошки процес у коме је губитак крви или плазме главни узрочни фактор. У механизму развоја шока проузрокованом механичким повредама учествују главни и допунски узрочни фактори. Главни фактори су губитак крви рефлексни утицај из ране и њене околине и дејство бактеријских и других токсина. Допунски фактор чине организам мање отпорним на повреде и у њих се могу убројати физичка исцрпљеност, потхрањеност, психичко стање, старост, тешка оболења и друго. У конкретном случају до развоја трауматског шока дошло је због наглог губитка веће количине крви јер из раскидних крвних судова дуж канала стрелних рана рефлексног утицаја из регистрованих рана и њихове околине и психичког стања оштећеног након задобијених повреда. Док се налазио у путничком чипу марке «мерцедес» [REDACTED] је задобио повреде у виду прострелне нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја чија се улазна рана налази на задњој страни левог рамена описано под тачком 3 обдукционог налаза, слика 7, 8. и 9 фотодокументација дно ране су у виду канала наставља кроз кожу, поткојно ткиво мишиће левог рамена и наткњучног предела, поткојно ткиво и кожу у левом наткњучном пределу на левој бочној страни врата где се налази хируршки изменењена излазна рана описана под истом тачком спољашњег налаза. Правац пружања канала

ране је пут напред на више и у десну страну. Приликом испаљења пројектила нападач се налазио у лево иза и на нижем нивоу ослонца у односу на жртву. у конкретном случају жртва се налазила у путничком филу марке «Мерцедес», а пројектил је испалио лице из другог путничког аутомобила које се кретало у истом правцу и заобилазио је чип са његове леве стране. Нападач је у време испаљења пројектила седео на месту сувозача или на задњем седишту иза сувозача.

Прострелине нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја чија се улазна рана налази на задњој страни леве половине грудног коша описано под тачком 4 обдукционог налаза слика 7, 8, и 9 фотодокументације а дно ране се у виду канала наставља кроз кожу поткојно ткиво 4-6 ребро са леве стране у висини лопатичне линије где је лева половина грудне дупље отворена у промеру 40 x 30 mm у унутрашњој половини леве лопатице која је вишеструко преломљена док су ситни делићи преломљеног ребра и лопатице утиснути у околно меко ткиво које је нагњечено. крвљу подливено, тамномрко пребојено, поткојно ткиво и кожу у левом лопатичном пределу где се налази хируршки измењена излазна рана описана под истом тачком спољашњег налаза. Правац пружања канала ране је пут напред на више и у десну страну. Приликом испаљења пројектила нападач се налазио у лево иза и на нижем нивоу ослонца у односу на жртву у конкретном случају жртва се налазила у путничком цину марке «мерцедес» а пројектил је испалио лице из другог путничког аутомобила који се кретао у истом правцу и заобилазио је чип са његове леве стране. Нападач је у време испаљења пројектила седео на месту сувозача или на задњем седишту иза сувозача. Устрелине нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја чија се улазна рана налази на левој половини предње стране трбуха описана под тачком 5 обдукционог налаза, а дно ране се у виду канала наставља кроз кожу, поткојно миншићно и масно ткиво прелњег трбушног зида до врха грудне кости где се у масном ткиву канал ране завршава. Правац пружања канала ране је пут назад на више и у десну страну. Приликом испаљења пројектила нападач се налазио у лево испод и на нижем нивоу ослонца у односу на жртву у конкретном случају жртва се налазила у путничком цину марке «мерцедес» а пројектил је испалио лице из другог путничког аутомобила који се кретао у истом правцу и заобилазио је чип са његове леве стране. Нападач је у време испаљења пројектила седео на месту сувозача или на задњем седишту иза возача или сувозача.

Раздерину нагњечних рана у пределу леве стране лица и врата унутрашње стране средње трећине десне надтактице и надлане стране леве шаке које су нанете дејством тупине замахнутог механичког оруђа, а у конкретном случају деловима распснутих пројектила испаљених из ручног ватреног оружја из даљине који су претходно пролетели кроз чврсту препреку или пак деловима сломљеног стакла пластике и метала након проласка пројектила кроз каросерију чипа. Огузотине коже на предњој спољашњој страни средње трећине леве бутине и крвића подлива на задњој страни леве слабине и на задњој страни леве бутине који су нанети дејством тупине тешког и замахнутог механичког оруђа у конкретном случају ударцима повређених делова тела о туну тврде делове унутрашњости цина у коме су повређени налазио у време предметног дугађаја.

Имајући у виду место улазних и излазних рана и правац пружања стрељних канала кроз тело покојног [REDACTED] вештак је навео да се сасвим поуздано може тврдити да су стрељне повреде описане под тачком 3 и 4 у обдукционом налазу то јест под тачком За и З б овог мишљења нанете пројектилима које је испалила иста особа. Смрт [REDACTED] је насиљна и наступила је услед поремећаја дисања због развоја такозваног акутног респираторног дистрес синдрома и обостране гнојне упале плућа, а као компликација задобијених стрељних повреда у пределу грудног коша и трбуха.

Уз правилно лечење 60 до 70% болесника преживи овај дистрес синдром иначе смртност износи више од 50%. У конкретном случају до појаве дистрес синдрома код сада покојног [REDACTED] вештак је да дође због развоја трауматског шока, упале и контузије плућа, хематолошки поремећај условљених вишеструким трансфузијама или пак из неког другог напред наведеног узрока. За време лечења праћење здравственог стања повређеног било је отежано имајући у виду да гасне анализе нису могле да буду урађене из техничких разлога то јест због квара апаратца како стоји у анестезиолошком декурзусу од 8.9.2002. године. Ранс на задњој страни леве половине леђа испод средишњег дела леве кључне кости на десној половини предње стране трбуха у десном лакатном прегибу описане под тачком 9 обдукционог налаза начињене су од стручњака у циљу лечења.

Из историје болести Клинике за неурохирургију ВМА број 214843/001 од 12.9.2002. године на име [REDACTED] вештак је утврдио да произилази да је иста "премештена из Ургентног центра Клиничког центра Србије након склопетарне промене кранијума" и да је у предметном догађају задобила повреде у виду стрељне ране у десном потиљачном пределу главе која је хируршки обрађена са одстрањивањем размекијале масе ткива великог мозга и утиснутих делића преломљене кости. Ова повреда нанешена је дејством пројектила испљеног из ручног ватреног оружја и у време настајања представљана је тешку телесну повреду због разорења и оштећења ткива великог мозга.

Судски вештак др Зоран Станковић специјалиста судске медицине у свом налазу и мишљењу за покојног [REDACTED] је на основу обдукционог записника Института за судску медицину Медицинског факултета у Београду С.бр.1151/01 од 12.11.2001. године утврдио да је покојни [REDACTED] критичном приликом у предметном догађају задобио повреду у виду пристрелие ране главе са разорењем и оштећењем ткива великог и малог мозга и можданог стабла дуж канала стрељне ране, устрелие ране са улазним отвором у левом предиазушном пределу и раскидом крвних судова меких ткива органа грудне дупље оба плућна крила, срчане кесе и обе преткоморе срца и аорте дуж канала стрељне ране, устрелие ране са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушне слезине четвртасти режањ јетре, желудац и грудне десно плућно крило дупље као и лука аорте дуж канала стрељне ране, устрелие ране са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушне слезине, четвртасти режањ јетре желудац и грудне десно плућно крило

дупље дуж канала стрелне ране.

Све описане повреде у време настајања у свом скупном дејству представљале су безусловно смртоносну повреду имајући у виду интензитет разорења и оштећења можданог ткива, органа грудне и трбушне дупље и аорте. Док се наалзно у путничком возилу марке мерцедес [REDACTED] је задобио повреду у виду прострелине нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја чија се улазна рана налази у левом потиљачном пределу главе, а дно ране се у виду канала наставља кроз ткиво поглавине потиљачну кост са леве стране оба слепоочна потиљачна режња великог мозга оба режња малог мозга, мождано стабло основицу лесне слепоочне кости и мека ткива у десном предушином пределу где се налази излазна рана. Правац пружања канала ране је пут напред, лако на више и у десну страну. Приликом испаљења пројектила нападач се налазио у лево иза у односу на жртву у конкретном случају жртва се налазила у путничком аутомобилу марке мерцедес, а пројектил је испалио лице из другог путничког аутомобила који се кретао у истом правцу, а и заобилазио је мерцедес са његове леве стране. Нападач је у време испаљења пројектила седео на месту сувозача или на задњем седишту иза сувозача. Устрелине нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја чија се улазна рана налази у левом предпазуином предлу а дно ране се у виду канала наставља кроз кожу поткојно ткиво треће, четврто и пето ребро са леве стране и околне међуребарне мишиће горњи режањ лево као и горњи и доњи режањ десног плућног крила срчану кесу, обе срчане преткоморе, почетни део аорте седми међуребарни простор са десне стране, где је у околном меком ткиву пронађен пројектил. Правац пружања канала ране је пут напред на доле и у десну страну. Устрелине нанешене дејством пријектила испаљеног из ручног ватреног оружја чија се улазна рана налази у пределу леве бочне стране грудног коша, а дно ране се у виду канала наставља кроз кожу, поткојно меко ткиво слезину, четвртасти режањ јетре, желудац пречагу са леве стране лук аорте, горњи режањ десног плућног крила, друго ребро са десне стране и поткојно меко ткиво до десног раменог зглоба унутар којег је пронађен деформисани пројектил. Правац пружања канала ране је пут напред знатно навише и у десну страну. Устрелине нанешене дејством пријектила испаљеног из ручног ватреног оружја чија се улазна рана налази у пределу леве бочне стране грудног коша, а дно ране се у виду канала наставља кроз кужу поткојно меко ткиво слезину четвртасти режањ јетре, желудац пречагу са леве стране десно плућно крило и трећи међуребарни простор ребро са десне стране где је у околном меком ткиву пронађен деформисани пројектил. Правац пружања канала ране је пут напред знатно навише и у десну страну. Приликом испаљења пројектила напад се налазио улево и иза у односу на жртву. У конкретном случају жртва се налазила у путничком аутомобилу марке «Мерцедес» а пријектил је испалио лице из другог путничког аутомобила које се кретало у истом правцу и заобилазило је мерцедес са његове леве стране. Нападач је у време испаљење пројектила седео на месту сувозача или на задњем седишту иза сувозача. Имајући у виду места улазних и излазних рана и правац пружања стрелних канала кроз тело покојног [REDACTED] може се иоуздано тврдити да су описане стрелне повреде нанете пројектилом које је испалила иста осећба. Смрт је насиљна и наступила је услед разорења и оштећења за живот

важних межданих центара искривављења из раскиданих крвних судова меких ткива и органа грудне и трбушне дуње дуж канала стрелних рана и у директиви је узрочно-последичној вези са стрелним повредама задобијеним у предметном догађају.

Вештак је у односу на оштећену [REDACTED] навео да је на основу отпусне листе Центра за ургентну хирургију Клиничког центра Србије број 118919/11728 од 10.11.2001. године утврдио да је [REDACTED] примљена као хитан случај због повреда ватреним оружјем од стране познате особе и да је том приликом задобила повреде у виду простирине нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја чија се улазна рана налази на задњој и спољашњој страни леве половине грудног коша у висини седмог грудног кичменог пршиљена, а дно ране се у виду канала са правцима пружања пут напред на више и у десну страну наставља кроз кожу, поткојно меко ткиво и мишиће леђа, поткојно меко ткиво и кожу на задњој страни врата у висини другог кичменог пршиљена где се налази излазна рана. За простирине нанешене дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја која се налазе у корену горње стране десне дојке. Описане повреде код оштећене [REDACTED] нанешене су дејством два пројектила – деловима пројектила испаљеним из ручног ватреног оружја и у време настајања у свом скупном дејству представљале су лаку телесну повреду с обзиром да није дошло до повреде штетног паренхима коштаних структура великих крвних судова и нерава а није регистровано ни разорење и оштећење веће масе мишића.

Судски вештак специјалиста судске медицине др Зоран Станковић је саслушан на главном претресу и изјавио је да у целости остаје при налазима и мишљењима која је дао у писменом облику за оштећеног [REDACTED] и оштећену [REDACTED] те да остаје у целоти при налазу и мишљењу у односу на оштећеног [REDACTED] и оштећену [REDACTED]. За оштећеног [REDACTED] судски вештак је изјавио да је имао две простирине ране и једну уструну рану у пределу пршиље стране трбуха, да су све описане повреде представљале тешку телесну повреду опасну по живот. Правац пружања простирилних рана канала ране је пут унапред навише и у десну страну, а правац устрилине пружања канала ране је пут назад навише и у десну страну. Истакао је да је смрт [REDACTED] насиљна, да је наступила услед поремећаја дисања због развоја такозваног акутног респираторног дистрес синдрома и обостране гнојне упадле пуња, а као компликација задобијених рана грудног коша и трбуха. Оштећена [REDACTED] је критичном приликом задобила рану у пределу главе и у време настанка ове повреде је представљала тешку телесну повреду. У вези са повредама оштећеног [REDACTED] судски вештак је истакао да је исти имао простируну рану главе са разорењем и оштећењем ткива великог и малог мозга те да је имао три устрилне ране и једну у предпазушном пределу, једну на левој бочној страни грудног коша и још једну са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша. Све описане повреде у време настајања представљале су безусловну смртоносну повреду, а имајући у виду интензитет оштећења можданог ткива органа грудне и трбушне дуње.

У вези са оштећеном [REDACTED] судски вештак је навео да

је иста имала пристрелну рану чији се улаз налази на задњој спољашњој страни леве половине грудног коша и имала је застрелину која се налазила у корену горње стране десне дојке. У време настајања ове повреде су представљале лаку телесну повреду.

На питање пуномоћника оштећених адвоката Зорана Кнежевића судском вештаку др Зорану Станковићу да ли с обзиром на исказ оштећене [REDACTED] која је рекла да је након рафалне паљбе потом чула још три пуцња да ли то значи да је повреде које је задобио [REDACTED] практично са ова три метка био оверен судски вештак је навео да се на основу медицинске документације и писмених доказа у списима не може тврдити да је [REDACTED] жаргонски речено «оверен» већ да су ове повреде последица испаљења једног рафала. А на даље питање пуномоћника оштећених адв. Зорана Кнежевића судском вештаку др Зорану Станковићу да ли се може изјаснити да је лице које је пуцало леворуко судски вештак Станковић је изјавио да он није вршио увид у фотодокументацију па да се о томе не може изјаснити на шта се јавио судски вештак балистичар Милан Куњадић који је дао одговор да не постоје карактеристике на возилу које би указивале којом руком је извршено испаљивање нити таква метода постоји уопште. Са друге стране испаљивање је могуће вршити и са једном и са другом руком мислећи на потезање окидача. На даље питање пуномоћника оштећених адв. Зорана Кнежевића судском вештаку Станковићу да ли је у односу на оштећеног [REDACTED] а имао комплетну документацију, да ли је то било довољно да да свој налаз и мишљење судски вештак Станковић је изјавио да је налаз дао на основу документације коју је имао у списима да није имао комплетну документацију у вези са лечењем [REDACTED] а на даље питање пуномоћника оштећених судском вештаку [REDACTED] да ли је смрт покојног [REDACTED] наступила као последица повређивања или је можда наступила и као последица услед неадекватног лечења судски вештак [REDACTED] је изјавио да је на основу расположиве документације поуздано утврдио да је смрт код оштећеног [REDACTED] а наступила као последица повређивања, а да није имао комплетну медицинску документацију у вези са лечењем оштећеног [REDACTED] Р[REDACTED] а даље питање пуномоћника оштећених судском вештаку [REDACTED] да ли би покојни [REDACTED] обзиром на повреде које је задобио преживео да је имао адекватно лечење у потпуности вештак је изјавио да ово спада у ломен претпоставки да он није спреман да се упушта у претпоставке, међутим да је у свом налазу и мишљењу под тачком 5. навео да повреде које је задобио оштећени [REDACTED] мислећи нагакву природу повреду уз правилно лечење преживи 60 до 70% болесника, а иначе смртност за овакве повреде износи више од 50 %.

Суд је у целости прихватио налазе и мишљења судских вештака балистичара Милана Куњадића и судског вештака медицинске струке специјалисте судске медицине др Зорана Станковића обзиром да странке на исте нису имале примедби, а да су налази дати стручно и у складу са правилима струке.

Читањем уговора о закупу стана закљученог између [REDACTED]

као закуподавца и [REDACTED] као закупница од 15.10.2000.године који је сведок [REDACTED] доставио суду у фотокопији утврђено је да је закуподавац [REDACTED] Стојковић Небојши из Београда улица 11 крајините дивизије бр.50 л.к.бр.И 116320 као закуницу издао стан двособан на првом спрату који се састоји од кухиње са трпезаријом купатилом дневним боравком и спаваћом собом у згради у улици Оplenачка бр.8-а. Чланом 2 овог уговора је предвиђено да закуподавац даје у закуп стан намештен са исправним апаратима за домаћинство по цени од 250 ДЕМ месечно. Овај уговор су потписали као закуподавац [REDACTED] и као закупац [REDACTED]

Читањем потврде о враћеним предметима Секретаријата у Београду УКИ Другог одељење од 1.4.2003. године оштећеном [REDACTED] у овај суд је утврђено да су овлашћена службена лица СУП-а Београд дана 1.4.2003. године [REDACTED]

Ваљориба бр 25 [REDACTED] имала спомене предмете: један кључ замоторно возило са ознаком W, један кључ са «X» браву, један колирани кључ абус, један кључ Silca, један кључ Key и један аутоаларм GT те да је ову појврду потписао оштећени [REDACTED]

Читањем потврде о улажењу у стан и друге просторије ОУП-а Раковина од 30.3.2003. године овај суд је утврдио да су овлашћена службена лица уласком у просторије РС играонице «Хакер» власништво Стојковић Небојша у Раковини.

20 [REDACTED] за компјутере марке Хипомедија серијски број
[REDACTED] 456789 и 4626745654 те да је ову потврду почишао.

Читањем потврде о улажењу у стан ОУП-а Раковица од 01.04.2003. године овај суд је утврдио да су овлашћена службена лица уласком у просторије **Стојковић Небојша** у Београду у [REDACTED] општини Београд, узимајући у обзир да привремено одузели 6 компјутерских кућишта са серијским бројевима и свим елементима за компјутере како су ближе наведени у овој потврди те 6 каблова за напајање истих кућишта.

Читањем потврде о враћеним предметима од 01.04.2003. године овај суд је утврдио да су овлашћен службена лица ОУП-а Раковица општећеној [REDACTED] вратили два кућишта за компјутер серијског броја Н ОГВ 0207150337 и Н ОГВ 0207150654 и три продужна кабла марке «макел» и осам оптичких мишева са ознакама како је то ближе наведено у потврди.

Читањем потврде о враћеним предметима ОУП-а Раковица од 1.4.2003. године овај суд је утврдио да су овлашћена службена лица ОУП-а Раковица [REDACTED] вратили 6 компјутерских кућишта са свим елементима за компјутер са серијским бројевима како је то ближе наведено у овој потврди и 6 каблова за напајање истих кућишта.

Читањем потврде о враћеним предметима Секретаријата у

Београду УКИИ Другог одељење од 31.3.2003. године овај суд је утврдио да су овлашћена службена лица Секретаријата у Београду оштећеној [REDACTED] вратили осам монитора марке »I.G« са серијским бројевима како је то ближе наведено у овој потврди и шест гастратура за рачунаре са серијским бројевима како је то ближе наведено у овој потврди те а је исте предмете преузела [REDACTED] која је потврди и потписала.

Читањем записника о увиђају Секретаријата у Београду од 24.8.2002.године овај суд је утврдио да се лице места налази у Београду у улици Војводе Влаховића бр.35 да је кућа вишеспратна дворишнина капија незакључана у приземљу куће отворена лвокрилна дрвена врата и језичак браве у закључаном положају на првом закључавању на вратима нема трагова оштећења унутар куће на спрату у спаваћим собама су отворене странице ормана и регала, да се на поду налази гардероба, ствари папирн., књиге и садржина из ормана такође у дневној соби су отворене странице на орману у приземљу куће у дневном боравку где живе родитељи оштећеног [REDACTED] такође су поотваране странице регала са делимично преметачином која је извршена.

Читањем извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места Г СУИ-а од 24.8.2002.године је утврђено да је у Београду у улици Војводе Влаховића бр.35 дана 24.8.2002.године на штету оштећеног [REDACTED] да су пронађени трагови папирних линија и то прстију трагови број 1 и 2 пронађени су на страници плакара у дечијој соби трагови број 3, 4 пронађени су на разним папирним кутијама на поду спаваће собе траг број 5 пронађен је на страни регата траг број 6 пронађен је на пластифицираној фолији на поду спаваће собе, нађени трагови фиксирали су архенторатом и црном фолијом.

Читањем извештаја из казнене евиденције Г СУИ-а Београд од 08.12.2003. године за окривљеног Стојковић Небојшу овај суд је утврдио да исти до сада није осуђиван.

Читањем извештаја из казнене евиденције Г СУИ-а Београд од 8.12.2003. године за окривљеног Нерић Ненада овај суд је утврдио да је исти осуђен пресудом Другог општинског суда у Београду због кривичног дела из члана 33 став 1 Закона о оружју и муницији К.бр.566/02 која је преиначена пресудом Окружног суда у Београду К.ж.бр.2839/03 наказну затвора у трајању од 3 месеца.

Читањем извештаја из казене евиденције за окривљеног Павловић
Горана СУП-а Ужице од 8.12.2003.године овај суд је утврдио да је Павловић
Горан осуђиван [REDACTED] U-227-95-04

[REDACTED]

Извештај КЕ 234.00 од 1.12.2000 о утврђеном окривљеног злодјеја из [REDACTED] и утврђеној месецама [REDACTED]

Приговором Руководио суприм Савоје [REDACTED]

[REDACTED]

Читањем извештаја из казнене евиденције Г СУП-а Београд за окривљеног Плавшић Синишу од 10.12.2003. године овај суд је утврдио да окривљени Плавшић Синиша до сада није осуђиван.

Читањем извештаја из КЕ СУП-а Приштина број 876 03 од 4.12.2003. године за окривљеног Савовић Драгана оај суд је утврдио да исти до сада није осуђиван.

Читањем извештаја из КЕ за окривљеног Вујисић Предрага СУП-а Приштина број 875 03 од 8.12.2003. године овај суд је утврдио да исти до сада није осуђиван.

Читањем извештаја лекара Окружног затвора у Београду Фјодоров Дарка од 22.7.2004. године овај суд је утврдио да је обављен преглед над оптуженим Стојковић Небојшом у амбуланти притвора 2.4.2003. године те да је тада окривљени изјавио да је тучен при хапшењу од стране припадника СУП-а у улици 20.новембра у Грађском СУП-у и приликом прегледа код њега су констатоване следеће повреде хематом у пределу десног глутеуса величине 15 x 15 сантиметара, хематом у пределу левог глутеуса величине 15 x 15 сантиметара, хематом у пределу леве натколенице величине 12 x 10 сантиметара, хематом у пределу десне натколенице величине 15 x 20 сантиметара, хематом у пределу леве ногколенице величине 10 x 10 сантиметара, отекнуће и модрице по табанима ногу обострано, лекар је констатовао да се ради о лакшим телесним повредама. У односу на оптуженог Савовић Драгана који је први пут прегледан у амбуланти притвора 2.4.2003. године и који је том приликом изјавио да је тучен од стране радника Грађског СУП-а. Приликом објективног прегледа код Савовић Драгана није било видљивих повреда. За окривљеног Перић Ненада који је такође прегледан у притвору 2.4.2003. године и који је изјавио да је био тучен приликом хапшења објективно нису утврђене видљиве повреде. Оптужени Навловић Горан обављен је преглед у амбуланти притвора 2.4.2003. године када је окривљени изјавио да је тучен при хапшењу од стране припадника Г СУП-а међутим прегледом код њега нису констатоване видљиве повреде. Оптужени Вујисић Предраг је први пут прегледан у амбуланти притвора 2.4.2003. године када је изјавио да је тучен од стране радника Г СУП-а при прегледу су констатоване следеће повреде: хематом у пределу десног рамена величине 4 x 5 сантиметара, хематом у пределу левог рамена величине 5 x 5 сантиметара обострано плави табани и отеклина оба глежња ногу ради се о лакшим телесним повредама.

Окривљени Плавшић Синиша је први пут прегледан у амбуланти

приговора 2.4.2003. године тада је изјавио да је тучен при ханшењу од стране припадника Г СУП-а при прегледу нису констатоване видљиве повреде.

Читањем доисца Секретаријата у Београду УКП Одељење криминалистичке-технике КУ.24399/97 од 10.1.2005. године овај суд је утврдио да трагови папиларних линија пронађени приликом криминалистичко-техничког увиђаја у вези са кривичним делом заведеним под бројем Ку.24399/97, Ку.17169/02, Ку.385/03 и Ку.20158/02 нису подесни за идентификацију. Трагови папиларних линија пронађени приликом криминалистичко-техничког увиђаја у вези са кривичним делом заведеним под Ку.21619/02 не потичу од лица наведених у захтеву суда, а приликом криминалистичко-техничког увиђаја у вези са кривичним делом заведеним под Ку.19214/02 нису пронађени трагови папиларних линија.

Читањем налаза и мишљања комисије судских вештака др Бранка Мандића психијатра и Ане Најман специјалисте клиничке психологије од 3.7.2005. године о душевном здрављу оптуженог Савовић Драгана је утврђено да

Комисија вештака састављена од др Бранка Мандића психијатра и Ане Најман специјалисте клиничке психологије у свом налазу и мишљењу од 3.7.2005. године о душевном здрављу откривљеног Стојковић Небојше је наведела да су реченични изрази и мисли који је користио у експресији [redacted] и [redacted] доказни.

У відповідь на це питання відповідає відповідь на попереднє питання

Читањем налаза и мишљења комисије вештака др. Бранка Мандића психијатра и Ане Најман специјалисте клиничке психологије од 3.7.2005. године за окривљеног Перећ Ненада суд је утврдно да

Како су се странке сагласиле на главном претресу да нема потребе звати судске вештаке др. Бранка Мандића психијатра и Ану Најман специјалисту клиничке психологије, ради саслушања, те су у целости прихватили налаз и мишљење комисије вештака за оптуженог Стојковић Небојшу, Савовић Драгана и Перић Ненада, то је суд у целости прихватио овај налаз и мишљење, налазећи да странке на исти нису имале примедби и да су налаз и мишљења дати у складу са правилним струкре.

Читањем дониса Секретаријата у Београду УКИ II оделење број 02 2-1090 05 од 28.6.2005. године овај сут је утврдио да је дана 29.3.2003.

године преглед гараже која се налази у улици Алијагина присуствовали су радници Граској СУП-а II одељења Драган Златановић и радник Раде Стефановић радник СП Аеродром. Након извршеног претреса гараже сачињен је извештај од стране Одељења за увиђајно оперативне послове СУП-а Београд који извештај о криминалистичко техничком прегледу лине места је суду достављен, док записник о претресу гараже није сачињен.

Анализирајући сваки доказ посебно и све доказе заједно, те ценећи чињеницу да се сви општежени током истраге као и главног претреса бране ћутањем, судско веће је утврдило чињенично стање како је то ближе наведено у изреци ове пресуде.

Да су окривљени Стојковић Небојша, Савовић Драган, Перећ Ненад, Павловић Горан, Вујићић Предраг и Јлавчић Синиша извршили кривично дело неовлашћеног стављања у промет и држаша онојних дрога из члана 245 ст. 1 Кривичног законика СРЈ у стицају са крив. делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из члана 348 ст.3 у вези ст. 1 Кривичног законика, а све у саизвршаштву у вези са чланом 33 Кривичног законика, суд је утврдио из следећег:

Сва шесторица окривљених - Стојковић Небојша, Савовић Драган, Перећ Ненад, Павловић Горан, Вујићић Предраг и Јлавчић Синиша су дана 29.03.2003. године приведена у ОУП-а Раковица, након што су затечени у изнајмљеном стану у улици Опленачка бр. 8 у Раковици. Ово је суд утврдио из службене белешке ОУП-а Раковица од 29.3.2003. године, те саслушањем сведока [REDACTED] и [REDACTED] радника ОУП-а Раковица, која су ову службену белешку и сачинила. Стан у улици Опленачкој бр. 8-а је изнајмљен на име Стојковић Небојше који је исти узео у закуп, а то је суд утврдио на основу исказа сведока [REDACTED] а власника стана кога је саслушао и коме је судско веће у целости поклонило веру, јер је овај сведок навео да је на основу уговора о закупу стана стана, стан у ул. Опленачкој бр. 8 у Београду издао у закуп окривљеном Стојковић Небојши 15.10.2000. године, о чему је суду доставио на увид уговор о закупу стана закључен између њега као закуподавца и као корисника закупа Стојковић Небојше. Овај сведок је такође навео да када је долазио да узима закупину, да није никада затицал у стану Стојковић Небојшу, већ је затицал двојицу мундираца који су му се представљали као Драган и Рајко, а да је касније када је овај група ухапшена у акцији Сабља, видео њихове фотографије у новинама и тек тада је сазнао да су овај Драган и Рајко уствари окривљени Савовић Драган и окривљени Вујићић Предраг. Овај сведок је такође навео да му је кријују увек давао окривљени Вујићић Предраг.

Такође, из службене белешке ОУП-а Раковица од 29.3.2003. године овај суд је утврдио да су приликом претреса стана у Раковици у улици Опленачкој бр. 8-а, пронађени предмети и то шинско марке ЦЗ модел 88, калибра 9мм, фабричкој броја 626354 никлован са браон рукохватом, два оквира и 9 комада метака калибра 9мм ПАРА, мање никлован шинској са црним рукохватом чепике произвође НН марке са оквиром и шест комада метака калибра 6.35мм, шинској марке ЦЗ М57 калибра 7.62мм фабричкој броја Ц 936

калибра 6.35мм, пиштоль марке ЦЗ М57 калибра 7.62мм фабричкој броја Ц 936 са оквиром и 9 метака, пиштоль ЦЗ 99 са оштећеним фабричким бројем са 3 оквира и 45 комада метака, две кутије са пиштолском муницијом укупно 100 метака калибра 9мм НАРА, 25 комада ловачких метака калибра 1270, затим три паковања у мањим фолијама праха беле боје, за које се претпоставља да је дрога кокани, једна нова свечана полицијска униформа припадника МУП-а Републике Србије комплет, вагина за мерења која мери од 100 грама до 15 килограма непознате марке, затим лажне личне карте на име [REDACTED] Јанко Јовановић [REDACTED] лажна возачка дозвола на име [REDACTED] Јован Јовановић, лажна лична карта на име [REDACTED] [REDACTED] лажна лична карта на име [REDACTED] Јован Јовановић, једна возачка дозвола на име [REDACTED] као и друге ствари које су наведене у овој службеној беленици од 29.3.2003. године.

Из извенитая Полицијске бригаде II батаљона Чете за ПД заштиту од 29.3.2003. године је утврђено да је радицк II одељења Градског СУП-а Капетан Николић Милан, који је такође саслушан у својству сведока и који је то и навео у свом исказу предао експлозивна средстава која су пронађена у гаражи у улици Алије Алијагића на углу улица Алије Алијагића и Гочке у Раковици и то једну ручну бомбу М75 серијског броја на упаљачу 9802 са ознакама на телу бомбе бр.М-759803 и иста је комплетна са експлозивним пуњењем и упаљачем, 4 вежбовне детонаторске каписле број 8, две детонаторске каписле број 8 са алюминијумским конзуљицама око 6 метара споро горућег штапина, 1 електричну детонаторску капислу бр.8, а из потврде о привремено одузетим предметима Секретаријата у Београду УКИ II одељење од 29.3.2003. године који је потписао окривљени Навловић Горан је утврђено да су службена лица Секретаријата у Београду од Навловић Горана одузели личне карте на име Јукић Момчила, личну карту на име Ђесовски Небојша, све са фотографијама Навловић Горана, те саобраћајну дозволу на име Јукић Момчила са фотографијом Навловић Горана, пиштоль марке ЦЗ 99 са оштећених фабричким бројем са 3 оквира и 45 комада муниције за исти, 1 пиштоль марке ТТ М-57 ЦЗ фабричког броја Ц936 црне боје са оквиром са 9 метака, калибра 7.62мм, један мањи никловани пиштоль са црним рукохватом чешке производње са 6 комада метака калибра 7.63мм за исти, једну ирицу и летену капу фантомку, 9 паковања у фолији праха светло браон боје за које се претпоставља да је онојна дрога кокани, 3 паковања у мањим фолијама праха беле боје за које се претпоставља да је опојна дрога кокани, једну кутију са иакитом, а у њој иакит како је то ближе наведено у овој потврди, једну полицијску униформу свечану МУП-а и друге ствари које су наведене у потврди закључно са бројем 23. Наведено оружје, муниција и експлозивне материје које су пронађене у стану у улици Оplenачкој бр.8-а у Раковици, који је изнајмио окривљени Стојковић Небојша, а који су заједно користили сва ишторица окривљених - Стојковић Небојша, Савовић Драган, Нерић Ненад, Навловић Горан, Вујићић Предраг и Плавшић Синиша, који су критичном приликом 29.3.2003. године за време акције "Сабља" затечени у стану и приведени у ОУП Раковица а затим у градски СУП. Оружје, муниција и експлозивне материје вештачени су од стране полицијске бригаде II батаљона градског СУП-а чете за ПД заштиту као и од стране вештака балистичара Стојана Костића. Секретаријата унутрашњих послова у Београду, Одјељења крим. технике и на основу ових налаза које је суд у целости

прихватио је утврђено да се ради о ватреном оружју у смислу члана 2 став 2 тачка 1 Закона о оружју и муницији Републике Србије, и то о врсти и типу оружја, а како је то ближе наведено у најазима вештака Г СУП-а Стојана Костића, почев од Ве-1918 03 до Ве-1930 03.

У односу на ручну бомбу М-75 серијски број на упаљачу 9802 и ознаком на телу бомбе број M759803 која је иста комплетна са експлозивним пуњењем и упаљачем, затим четири вежбовне детонаторске каписле бр.8, две детонаторске каписле број 8 са алатнијумском кошуљицом, 6 метара споро горућег штапина и једна електрична детонаторска каписла број 8, итврђено је да се ради о експлозивним средствима која су пронађена у гаражи на углу улице Алије Алијагића и Гочке у Раковици.

Бојева ручна бомба М75 спада у групу расирскавајућих одбрамбених бомби чији је полупрецик убитачног дејства до 12m а рањавајући до 30. а детонаторске електротратеске каписле намењене су за паљење и активирање свих врста експлозивних пуњења изузимајући ливени тронтил вежбом детонарска каписла намењена је за обуку људства.

Из исказа сведока [] а и [] полицијаца II Одјељења Грађког СУП-а, је утврђено да су сведоци отворили гаражу у ул. Алије Алијагића на територији Општине Раковица. Св. [] је навео да је заједно са колегом [] м обио катанац на вратима ове гараже, те да су летимично погледали шта се налази у гаражи и да су затекли једно возило «Рено 21» на коме су биле табанице неког другог возила мисли да је реч о возилу «Застава 128» за које се утврдило да табанице са регистарским бројем не одговарају овом возилу «Рено 21» те да су у гаражи затекли много лагера упакованих у оригинална паковања а иза возила најавили су се монитори са таслагурама да су он и колега [] извршили преглед возила које су изгурати из гараже и вадили ствари из возила и том приликом из возила су извадили аутоматску пушку М-72 модел 92, затим хеклер и кок аутоматску пушку са пригушивачем, пиштољ који тачно не зна марке са пригушивачем, револвер пумпарину са припадајућом муницијом више комада бомби пет до шест комада М-75, већу количину муниције за аутоматско оружје и за те пиштоље односно револвере који су пронашли вакумирану кесу са белим прахом тежине негде до 500 грама, затим фирмаријану гардеребу веће количине и још неке ствари којих не може да се смети.

На основу увида у фото-документацију и виdeo записа који је достављен од стране Грађког СУП-а у погледу претреса гараже на углу улице Гочке и Алије Алијагића и стана у ул. Оplenачкој бр.8-а те прихватијући исказ сведока [] као и његов извештај Одјељења за увиђајно оперативне послове Секретаријата у Београду од 29.03.2003. године, веће овога суда је утврдило да је дана 29.03.2003. године негде око 17.30 часова од стране полиције УКП II Одјељење и полиције ОУП-а Раковица у циљу проналажења предмета кривично делат насиљно отворена зидана гаража са металним клизеним вратима, да је у овој гаражи затечено возило марке «Рено 21» сиво металним боје, са регистарским таблинама БГ 247-347 које не припадају овом

возилу, а провером је утврђено да наведене речи стареке габлине постоји потрага припадају путничком возилу марке «Застава 101» беле боје, да су у задњем делу возила на задњем седишту и генеку затечено осам пуних торби којима се од садржаја налазе разни одевни предмети. На поду испред седишта возача затечен је први ранец са ременицима у коме се налазило 31 паковање различитих тежина највероватније дроге кокаина и хероина, да је затечено ватreno оружје и то један хеклер фабричког броја 09681, један пиштољ марке пригушивачем марке «берета» фабричког броја М-41643, један пиштољ марке стар испанске производње фабричког броја 1215455, један пиштољ непознате марке калибра 6.35 mm оштећеног фабричког броја на коме се назиру бројне ознаке 3020, једно паковање експлозива ТНТ, три паковања пластичног склозива по 500 грама и једно мање паковање пластичног експлозива неутврђене тежине. Да је у ранцу пронађена службена легитимација припадника Савезног МУП-а на име ██████████ у путној торби на поду код седишта сувозача пронађено је ватreno оружје и то малокалибарски аутомат словеначке производње фабричког броја 3669, затим једна аутоматска пушка модел 92 фабричког броја 10311, аутоматска пушка модел 70А фабричког броја Б40731 пумпарница марке Мозбері фабричког броја К223033, два пригушивача од којих је један за аутомат марке МГВ словеначке производње, један који спору горућег штапика неутврђене дужине, парче спорогорућег штапика дужине око 50mm, 8 пуних оквира за аутоматску пушку калибра 7.62mm, два празна оквира за пушку МГВ 50 комада патрона калибра 12mm, 9 кутија од по 70 метака калибра 7.62mm пиштољских, 1x50 комада малокалибарске муниције калибра 22R, једно паковање 25 комада пиштољске муниције типа Берета, укупно 5 оквира пиштољске муниције и муниције за хеклер, 5 метака калибра 7.62mm, пиштољских 7 метака револверских 357 у рифузи, две фантомке, два пара илјетних рукавица црне боје, једна дефанзивна бомба кашикара прве боје са бројном ознаком на кашиши са горње стране 9802, 3 упаковала предмета у широку селотејп трајку највероватније кашикаре, 1 револвер калибра магнум 357 марке ЏЗ са избрисаним фабричким бројем, један путна торба са неутврђеном количином упаљача беле боје, три различите перике, две брзле и једна за косу, у задњем делу гараже на бетону затечено је 7 монитора марке HP са 6 гасгатура, мишевима и кабловима, лево уз вид гараже на поду затечена већа количина упакованих кутличних лежајева разних профилла упакованих у кутије.

Такође, суд је из лописа Секретаријата у Београду УКИ II одељење 28.6.2005. године, број 02-2-1090-05 утврдио да записник о претресању гараже критичном приликом 29.3.2003. године на улу улица Алије Алијагића и Гочке у Раковици није сачињен.

Наводи сведока ██████████ као и његов извештај о претресу гараже поткрепљени су и видео записом које је судско веће одгледало на главном претресу, као и увидом у фотодокументацију која се налази у списима предмета у вези са стварима пронађеним у стану у Раковици у улици Оplenачкој бр.8-а који је користио окривљени Стојковић Небојша заједно са осталим окривљеним - Савовић Драганом, Нерић Ненадом, Навловић Гораном, Плавићић Синишом и Вусићић Предрагом као и стварима које су пронађене у гаражи на улу улица Алије Алијагића и Гочке ██████████ у Раковици, а коју су такође

окривљени користили.

Из налаза дактилоскопске идентификације отисака папиларних линија од 30.3.2003. године овај суд је утврдио да су на возилу марке "Рено 21" БГ 247-347 који је критичном приликом затечен у гаражи у улици Алије Алијагића и Гочке на котуру лепљиве траке браон боје пронађени отисци прста палца десне руке дактилоскопираног окривљеног Савовић Драгана, а из извештаја о идентификацији отисака папиларних линија да су у наведеној гаражи на пластичној боци од газираног сока фанте, пронађени отисци палца десне руке дактилоскопираног окривљеног Павловић Горана.

Све наведено оружје и експлозивне материје које су пронађене како у стану, тако и у гаражи су вештачени од стране вештака градског СУП-а дипломирани инжењера Стојана Костића чије је суд налазе у целости прихватио, као и од стране Полицијске бригаде II батаљона Чете за ИД заштиту од 29.3.2003. године, чији је налаз суд прихватио у вези са експлозивним материјама, налазећи да су исти налази дати стручно и у складу са правилима струке.

У гаражи у улици Алије Алијагића, на углу улице Гочке и Алије Алијагића пронађен је пластични експлозив који је вештачно вештак дипломирани физичар хемије Зоран Ђорђевић, одељења крим. технике градског СУП-а и утврдио је да пластични експлозив пенитрит укупне количине 1.515,16 грама, да је супстанца од 200,10 грама пластични експлозив пенитрит, а супстанца од 493,16 грама експлозив ТНТ, а који налаз је суд у целости прихватио као стручан и на који странке нису имале примедбе.

У просторијама које је користила ова група, лакле у стану у улици Опленачкој бр.8 као и у гаражи на углу улице Гочке и Алије Алијагића пронађене су и опојне супстанце и то хероин у количини од 1.634,47 грама, смеша парацетамола и кофеина у количини од 1.568,31 грам, прокайн у количини од 301,79 грама и бензоакани у количини од 327,35 грама и вештак Зоран Ђорђевић дипломирани физичар хемије који је вештачно ове супстанце навео да супстанца у количини од 1.634,47 грама је опојна дрога хероин док супстанце означене под редним бројем 2, 3 и 4 не спадају у опојне дроге.

Такође је извенитачена и супстанца које ја пронађена у стану у улици Опленачкој бр.8, а која је одузета према потврди о одузетим предметима од 29.3.2003. године од окривљеног Павловић Горана у количини од 174,51 грам, где је утврђено да се ради о опојној дроги коканину, а на основу налаза и мишљења вештака градског СУП-а Одељења крим. технике Зорана Ђорђевића дипломираног физичара хемије.

На основу напред утврђеног чињеничног стања суд налази да су се у разњама окривљеног Стојковић Небојшић, Савовић Драгана, Перић Ненада, Павловић Горана, Вујисић Предрага и Илавишић Синише стекла сва субјективна и објективна обележја кривичног дела – неовлашћеног стављања у промет и држава опојних дрога из члана 245 ст. 1 КЗСРЈ у стицају са кривичним делом

недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из члана 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика, а све то у саизвршилаштву у вези са чланом 33 Кривичног законика. Ово из разлога што се ради о великој количини оружја и експлозивних материја које је пронађено и у стану у улици Опленачкој бр.8, икоји је изнајмио Стојковић Небојша, и у гаражи у ул. Алије Алијагића, а које просторије су користила сва шесторица оптужених који су 29.3.2003. године од стране овлашћених службених лица тадеског СУП-а у стану у ул. Опленачка бр. 8-а заточени и лишени слободе, затим на основу отисака папиларних линија, као и на основу потврде о привремено одузетим предметима од окривљеног Павловић Горана од 29.3.2003. године коју је потписао окривљени, те идентификацијом отисака папиларних линија окр. Савовић Драгана и окр. Павловић Горана и прихватајући неказе саслушаних сведока [REDACTED]

[REDACTED] те [REDACTED] као и писмену документацију у списима, суд је утврдио несумњиво да су окривљени у неутврђеном временском периоду између 2002 и 29.3.2003. године у Београду и то у изнајмљеним просторијама у стану у улици Опленачкој бр.8 и у изнајмљеној гаражи у улици Алије Алијагића неовлашћено држали ради даље пролаје супстанцу која је проглашена за онојну дрогу и то 1.634,47 грама хероина и 174,51 грам коканина, које су набавили ради очигледне даље продаје, обзиром да је у гаражи у улици Алије Алијагића пронађена смеса парacetамола и кофеина у количини од 1.568,31 грам као и смеша проканина и безоканина, док је у стану у улици Опленачкој бр.8, пронађена вагица за прецизно мерење истог тако у обе ове изнајмљене просторије окривљени су неовлашћено држали ватрену оружје муницију, као и експлозивне материје чије држање грађанима иначе није дозвољено и то по врсти и количини како је то наведено у изреци пресуде и то на тај начин што су наведену онојну дрогу и наведено ватрену оружје, муницију и експлозив набавили од НН лица у намери вршења кривичних дела, да би дана 29.3.2003. године од стране полиције сви окривљени били заточени у стану у Београду у улици Опленачка бр.8-а.

Суд је ценио наводе одбране браниона окр. Плавшић Синише и окр. Перећић Ненада који су у завршној речи истакли да су се окр. Перећић Ненад и Плавшић Синиша случајно затекли у стану у улици Опленачкој бр.8-а приликом лишења слободе, те да од њих није одузето ништа од оружја, да нису нађени њихови отисци папиларних линија, да Перећић Ненад чак не зна ни где се налази гаража у Раковици, те да су предложили да се окр. Перећић Ненад и окр. Плавшић Синиша ослободе од оптужбе за кривично дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја. Суд је напао да су наводи браниона окр. Плавшић Синише и окр. Перећић Ненада неосновани, код чињенице да се сви окривљени у вези са свим кривичним делима која им се оптужницама стављају на терет бране ћутањем, те код чињенице да је окривљенима стављено да су извршили кривично дело неовлашћеног стављања у промет и држање опојних дрога из члана 246 ст. 1 Кривичног законика у спајају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из члана 348 ст.3 у вези ст. 1 Кривичног законика, а све то у саизвршилаштву у вези члана 33 Кривичног законика, јер судско веће налази да се овде ради о саизвршилаштву и јединственом умишљају окривљених, јер су сви окривљени били свесни дела и хтели његово извршење, па су кривично дело неовлашћено стављања у промет и држања опојних дрога у спајају са кривичним делом недозвољеног држања

оружја и експлозивних материја из члана 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичној законику извршили са директним умишљајем.

Нелогични су наводи бранноца окр. Перић Ненада и окр. Илавшић Синише да су окр. Илавшић Синиша и окр. Перић Ненад се случајно затекли у спорном стану у време акције "Сабља", код чињенице да је у стану затечено оружје, дрога, капа "фантомка", полицијска униформа, фалсификована документа, што све указује да су окр. Илавшић и окр. Перић, а заједно са окр. Стојковић Небојшом, окр. Савовић Драганом и окр. Вујићем Предрагом, користили овај стан дужи временски период, те да су наведену опојну дрогу, ватreno оружје, муницију и експлозиве набавили од НИ лица, а у намери вршења кривичних дела, да би дана 29.03.2003. године, од стране полиције, сви окривљени били затечени у спорном стану и лишени слободе.

Прецизираном оптужницом заменик Окружног јавног тужиоца окривљенима је стављено да су као извршиоци извршили кривично дело неовлашћеног стављања у промет и држања опојних дрога из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из члана 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичној законику, све то у вези са чланом 33 Кривичног законика, али је веће овога суда имајући у виду време извршења кривичног дела неовлашћеног стављања у промет и држања опојних дрога, да им се ставља период између 2002 до 29.3.2003. године, применило закон који је новољнији по окривљене, а у смислу члана 5 став 2 Кривичног законика, па је ово кривично дело квалификовао као кривично дело неовлашћеног стављања у промет и држања опојних дрога из члана 245 ст. 1 КЗСРЈ у стицају са кривичним делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из члана 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичној законику а све то у саизвршилаштву у вези са чланом 33 Кривичног законика.

У односу на кривично дело недозвољеног држања ватреног оружја и експлозивних материја из члана 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичној законику суд је ценио и тезу бранноца окривљених који су истакли у завршној речи да окривљени треба да буду амнистирани за ово кривично дело, обзиром да је у време извршења кривичног дела 29.3.2003. године важила Наредба о легализацији и предаји оружја која је објављена у "Службеном гласнику Републике Србије" број 31 од 25. марта 2003. године, а која је ступила на снагу даном објављивања у Службеном гласнику РС.

По налажењу судског већа ова Наредба се односи само на власнике оружја, па је чланом 3 ове Наредбе предвиђено да власници који држе или носе оружје чије је набављање држање и ношење забрањено могу док траје ванредно стање, а најкасније у року од 15 дана од дана ступања на снагу ове наредбе, а овај рок је и изменjen Наредбом о измени Наредбе о легализацији и предаји оружја, па је рок од 15 дана замењен роком од 30 дана, предати оружје надлежном органу, полицијском станици односно гарнизону Војске Србије и Црне Горе у складу са њиховим актом у месту пребивалишта власника оружја, а чланом 4 ове Наредбе је предвиђено да власници који оружје из тачке 3 ове Наредбе предају у прописаном року неће одоварати за неовлашћено држање и

ношење оружја. Међутим, код чињенице да се окривљени у овом поступку бране ћутањем, дакле они се нису ни декларисали као власници оружја које је пронађено у стану у улици Опленачкој бр.8-а и у гаражи на углу улице Алије Алијагића и Гочке, то се по налажењу овог већа на окривљене не могу применити одредбе Наредбе о легализацији и предаји оружја, па је позивање браниоца окривљених на одредбе Наредбе о легализацији и предаји оружја неосновано.

У односу на кривично дело изнуде у покушају из члана 180 ст. 1 Кривичног законика у вези са чланом 19 Кривичног законика СРЈ, суд је несумњиво утврдио да је окривљени Стојковић Небојша извршио ово кривично дело, а пре свега поклањајући веру исказу сведока оштећене [REDACTED] [REDACTED] ја је била доследна и током истраге и током саслушања два пута на главном претресу наводећи да је окр. Стојковић Небојша 06.10.2002. године у вечерњим сатима у Раковици, улица Алије Алијагића, бр. 28, заједно са ИИ лицем дошао у њену играоницу «М Нет» и да ју је озбиљном претњом покушао да принуди да затвори своју играоницу, тако што јој је критичне вечери дошави у просторије играонице унутри претњу и објаснио је да му је «завукла руку у цеп тиме што је отворила играоницу», затим је објаснио да је он чувени «Стојке», те да уколико у року од 3 дана не затвори играоницу може свашта да јој се леси, «да неко дође и уништи опрему, да у току ноћи може да нестане комплетна опрема и да јој обраћање полицији неће бити од користи», што је оштећена одбила да учини, а током исте ноћи обијена јој је просторија у којој је била играоница и из ње изнета сва опрема.

Оштећена [REDACTED] је била доследна у свом исказу, убедљива и изузетно уверљиво је деловала пред судом, показујући да је окр. Стојковић Небојша лице које је претходне вечери пре него што јој је из играонице однела опрема долазио код ње, заједно са ИИ лицем и упутио јој претњу, објаснивши јој да му је завукла руку у цеп тиме што је отворила играоницу, а затим јој је објаснио да је он чувени «Стојке», те да уколико у року од 3 дана не затвори играоницу да може свашта да јој се леси, да неко дође и уништи опрему, да у току ноћи може да нестане комплетна опрема и да јој обраћање полицији неће бити од користи, па након што је она то одбила да је то заместа и учињено.

Из потврде о враћеним предметима ОУП-а Раковица од 01.04.2003. године, суд је утврдио да су овлашћена службена лица ОУП-а Раковица оштећеној [REDACTED] вратила два кућишта за компјутере, серијских бројева како је то наведено у овој потврди, три продужена кабла марке «Макел» и осам оптичких мишева, са бројевима како је то наведено у потврди, те да јој је враћено шест компјутерских кућишта и шест каблова за напајање истих кућишта, а из потврде о враћеним предметима Секретаријата у Београду УКП II оделење од 31.03.2003. године је утврђено да су овлашћена службена лица Градског СУП-а оштећеној [REDACTED] вратили осам монитора марке LG са бројевима како је то наведено у овој потврди и шест тастатура за рачунаре са бројевима како је то наведено у овој потврди.

Општукном Окружног јавног тужиоца у Београду Кт.бр.500 03 од 21.1.2004. године, ово кривично дело је било најпре квалифицирано као кривично дело тешке крађе из члана 166 ст. 1 тачка 1 КЗРС и стављено на терет општукним заменик ОЈГ-а у Београду стављено на терет Небојши Стојковићу и Горану Павловићу, да би прецизираним општукном заменик ОЈГ-а у Београду стављено на терет Небојши Стојковићу извршење кривичној дела изнуде у покушају из члана 180 ст. 1 КЗРС у вези са чланом 19 КЗРС, док је заменик Окружног јавног тужиоца у односу на Горана Павловића одустао од даљег кривичног гоњења за кривично дело тешке крађе из чл. 166 ст. 1 тачка 1 КЗРС.

Суд налази да је окривљени Стојковић Небојша заједно са НН лицем у намери да себи прибави противправну имовинску корист озбиљном претњом покушао да принуди оштећену [REDACTED] да на штету своје имовине затвори своју играчницу [REDACTED] тако што јој је критичне вечери 6.10.2002. године у вечерњим сатима дошао у просторије играчнице оштећене, те јој упутио озбиљне претње, како је то ближе наведено у изрени првостепене пресуде, па када је оштећена одбила да затвори играчницу, током исте ноћи обијена је просторија у којој је била играчница и из ње је изнета сва опрема.

Суд налази да је окривљени Небојша Стојковић поступао у односу на ово кривично дело са директним уминишћајем да је био свестан свог дела и хтео његово извршење.

У вези са кривичним делом убиства оштећеног [REDACTED] основу записника о увиђају, скине лица места, те приложене фото документације, овај суд је утврдио да је дана 10.11.2001. године у 23.15 часова у Београду на Новом обрановачком путу у близини раскрснице са путем за Железник, и то у крајњој левој саобраћајној грани гледано у правцу Обреновца, затечено путничко возило марке Мерцедес регистарског броја СУ 280-51, а за управљачем лепи [REDACTED]. На скини лица места која је саставни део записника о увиђају и фото документацији затечено је 8 чаура око возила како је то приказано на скини. Након прегледа путничког возила марке Мерцедес, траг број 9 чаура у касети задњих левих врата је затечена, што је констатовано истражни судија и траг број 10, оштећење у виду отвора настало највероватније дејством пројектила на задњим левим вратима испред прозора. Траг бр. 11 оштећење у виду отвора настало највероватније од пројектила на раму задњих левих и стубу предњих и задњих левих врата, а траг број 12 су оштећења у виду рупе настале највероватније дејством пројектила на предњим десним вратима са унутрашње стране. Критичном признаком на возилу су затечена поломљена стакла прозора предњих и задњих левих и предњих десних врата, а на инструмент габли је затечен мобилни телефон марке «Ериксон» који је узет из возила заједно са трагом број 9 чауром. Истражни судија је констатовао да признаком обављеног увиђаја супруга покојног [REDACTED]а. [REDACTED] У [REDACTED] није била на месту увиђаја, те да је и она повређена и да је преођена у Ургентни центар, а такође није био ни њихов син [REDACTED], рођен 1994. године.

Из извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места

Ку-2676/01 од 10.11.2001. године овај суд је утврдио да је возило марке «Мерцес» регистарски број СУ 280-51 затечено у левој коловозној траци скретања за Железник. На коловозу иза возила са његове десне стране затечене су обележене бројем 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 чауре. Са руку [REDACTED] скинут је тест на барутне частине, а из Ургентног центра је преузета гардероба повређене [REDACTED] кожна панелина црне боје и блејзвер црвене боје. Из дониune извештаја о прегледу возила марке «Мерцедес Е 220» регистарски број СУ 280-51 од 11.11.2001. године криминалистичке технике градског СУП-а је утврђено да траг број 9 мунцијска чаура са ознаком ИК 1975 је затечена у касети задњих левих врата, траг број 10, оштећење у виду отвора на задњим левим вратима испод прозора, траг број 11, је оштећење у виду отвора на раму задњих левих и стубу предњих и задњих левих врата и траг број 12 су оштећења у виду рупе настале од дејства пројектила на предњим десним вратима са унутрашње стране. На возилу су затечена поломљена стакла прозора предњих и задњих левих и предњих десних врата. Приликом скидања тапацирунга предњих десних врата извађен је пројектил из кадице врата, а који је нанео оштећење на тапацирунгу и лиму врата споља означеним бројем 12.

Окр. Савовић Драган се током целог поступка како истражниог, тако и на главном претресу у вези са овим кривичним делом, као и осталим кривичним целима која му се стављају на терет оптужницима јавног тужиоца и оптужницима оштећених као тужиоца, бранно чувањем.

Из исказа саслушаних сведока радника градског СУП-а полицијаца и то Срећка Џубљевића и криминалистичког техничара Бранислава Ускоковића, овај суд је утврдио да су радници градског СУП-а оперативним радом дошли до сазнања да је пушка из које је пущано на покојног Мирослава Секулића бачена са плавог моста на реци Колубари код Обреновица и иста је занесла и пронађена у реци Колубари.

О томе је суд извршио увид у фото-документацију, која се налази у списима предмета, а сведок [REDACTED] који је радио као криминалистички техничар и чији је исказ суд прихватио као логичан и искрнитрасан, је навео да је на захтев II одељења УКП-а градског СУП-а тог дана - 30.03.2003. године, у поподневним часовима изашао на лице места на реку Колубару и имао је задатак да фиксира лице места, као и предмете везане за извршење предметног кривичног дела. Не знатично у колико је сага дошао, зна да је било поподне, да је ту био присутан и окривљени, међутим, како је падао мрак екина ронилаца није могао да приступи, па је проналажење пушке из реке одложено за сутрадан.

Из исказа св. [REDACTED], чији исказ је овај суд прихватио, иначе полицијаца градског СУП-а је утврђено да су оперативним радом радници градског СУП-а дошли до сазнања да се пушка из које је пущано на покојног М. [REDACTED] налази бачена поред једног моста где је био натпис "Колубара", па су из тог разлога радници градског СУП-а отишли према Обреновицу и након долaska на наведени мост, а где је био присутан и окривљени Савовић Драган, што се види на фотографијама које се налазе у foto

документацији позвана је ронилачка екипа ради израњања наведеног предмета. Међутим, ронилац који је приступио тог дана направио је процену, па обзиром да се већ радио о поподневним часовима није имао довољно опреме да би израњање могло да започне, већ је израњање пушке настављено сутрадан, јер је рониоцу био потребан и чамац.

Суд је прихватио исказ сведока [REDACTED] као убедљив и логичан, по занимању полицијаца који је био члан ронилачке екипе МУП-а Републике Србије, који је 31.3.2003. године добио задатак да на реци Колубари изврши израњање како му је речено аутоматске пушке. Првог дана када су изашли на реку Колубару 30.3.2003. године, овај сведок је навео да нису имали потпуно информација, а нису имали ни потребну опрему да би истог дана започели са трагањем, па је то одложено за сутрадан, неко што се комплетирала опрема која је потребна да се започне са трагањем. Тог другог дана су дошли око 06.00 часова, односно око 06.00 часова су изашли на лице места, припремили терен, развукали бове, припремили чамац и започели са трагањем, након десетак метара узведно од моста испред које је писало Колубара, пронашли су једну торбу плаве боје у којој се налазила аутоматска пушка. На терену су од службених лица били полицијани II одељења УКП-а грађског СУП-а који су иначе колеге и који су тражили њихову асистенцију и био је криминалистички техничар. Овај сведок је навео да када је пронађена торба, она није отварана, то је иначе стандардна процедура, а торбу је пронашао колега [REDACTED] торбу су одмах предали оперативцима II одељења УКП и криминалистичким техничарима.

Суд је у целости прихватио исказ сведока Е[REDACTED] полицијаца запосленог као криминалистички техничар у грађском СУП-у који је навео да је дана 31.3.2003. године био присустан на реци Колубари, пошто је позван као криминалистички техничар, не сећа се тачно да ли је од стране II или III одељења УКП-а, те да је након роњења у реци Колубари, и то непосредно у близини моста, неких 20 метара са лесне стране гледано са стране Обреновца ка Београду, ронилац пронашао торбу плаве боје и у торби је пронашао пушку, ради се о аутоматској пушци ЦЗ М-70. Он је поступио фотографисао прво рониоца како је изронио са том торбом, затим ту торбу са пушком, која је са пушком изнега, затим саму пушку, фотографисао је пушку са бројем и све те фотографије се налазе у списима предмета у фото документацији. Све се то дешавало у преподневним часовима тог дана негде између 11.00 – 12.00 часова.

Наведена аутоматска пушка марке ЦЗ М-70, калибра 7,62 x 39мм, фабричкој броја 692836 како је то утврђено на фотографији из фото документације која је изроњена из реке Колубаре је дата на вештачење Одјељењу крим. технике УКП одељења, као и свих 7 чаура пронађених на лицу места калибра 7,62 x 39мм, приликом убиства пок. [REDACTED], те једна чаура пронађена у возилу марке Мерцедес регистарске ознаке СУ [REDACTED] и један пројектил муниције калибра 7,61 x 39мм пронађен у предњим лесним вратима возила, којим је управљао пок. [REDACTED]

Након обављеног вештачења од стране вештачака инжењера Стојана

Костића из Одељења крим. технике градског СУИ-а, утврђено је да је свих 8 спорних чаура у односу на кривично дело убиства С. [REDACTED] у Београду дана 10.11.2001. године испаљено из аутоматске пушке марке ЦЗ М-70 калибра 7.62 x 39мм, фабричког броја 692836. Надаље је суд утврдио на основу записника о обдукцији за покојног С. [REDACTED] те на основу налаза и мишљења судског вештака медицинске струке др. Зорана Станковића да је [REDACTED] критичном приликом задобио повреде у виду прострелне ране главе, правац канала је с лева у десно од назад према напред и одоздо лако на више, устрељне ране са улазом у лево предлаздушном пределу, правац канала с лева у десно према напред и на доле, устрељне ране са улазом у левој бочној страни грудног коша пронађен деформисани пројектил десни рамени зглоб, правац канала ране косо с лева у десно знатно навише и према напред, улазне ране са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша пронађен пројектил трећи међуребарни простор са десне стране, правац канала је косо с лева у десно знатно навише и према напред. Према налазима и мишљењима судских вештака балистичара Милана Куњадића и судског вештака медицинске струке др. Зорана Станковића, приликом испаљења пројектила нападач се налазио у лево и иза у односу на жртву. У конкретном случају жртва се налазила у путничком аутомобилу марке Мерцедес, а пројектил је испалио лице из другог путничког аутомобила који се кретао у истом правцу и заобилазио је мерцедес са његове леве стране. Нападач је у време испаљења пројектила седео на месту сувозача. Имајући у виду место улазних и излазних рана и правац пружања стрељних канала кроз тело пок. [REDACTED] суд је прихватио налазе и мишљење судског вештака др. Зорана Станковића, те имајући у виду обдукциони записник и налаз и мишљење вештака балистичара Милана Куњадића утврдио да су описане стрељне повреде нанете пројектилима које је испалила иста особа.

Критичном приликом у возилу [REDACTED] налазила се његова супруга [REDACTED] која је седела на месту сувозача која је задобила прострелну рану чији је улаз на задњој спољашњој страни леве половине грудног коша, а дно ране у виду канала са правцем пружања пут напред на више и у десну страну наставља у висини другог вратног пршиљена, где се налази излазна рана, затим је задобила застрелну која се налази у корену горње стране десне дојке, у време настајања у свом скунном дејству, ове повреде су представиле лаку телесну повреду.

Суд је у целости прихватио налазе и мишљења вештака балистичара Милана Куњадића и вештака медицинске струке др. Зорана Станковића, где је вештак балистичар идентификацијом чаура које су пронађене на месту догађаја и једне чауре из возила Мерцедес утврдио да су исте испаљене из аутоматске пушке марке ЦЗ М-70 калибра 7.62 x 39мм, број 692836, а која је пронађена у реци Колубари од стране радника градског СУИ-а који су оперативним радом дошли до сазнања где је ова пушка бачена и исту изронили из реке Колубаре, а затим иста вештачена, те упоређивана са чаурама које су пронађене на месту догађаја и једна чауре која је пронађена у возилу Мерцедес, а у вези са убиством покојног [REDACTED]

По налажењу суда испаљивање аутоматском пушком у возилу мишелес и према оштећенима, никојном С. [REDACTED], његовој супрузи [REDACTED] и њиховом сину [REDACTED] је извршено рафалном паљбом и то са леве возачеве стране према десној страни. Прегледом возила је утвђено да су пројектили нанети оштећења на возилу на задњим левим вратима, а највероватније су прошли кроз стакла предњих и задњих левих врата која су разбијена. Правци путање пројектила кроз возило су са десне на леву страну, као и са лева у десно и у наридан. Растројање са којег је извршено испаљивање у возилу и оштећење блиско, а у прилог томе говори и чињеница да су поред аутомобила марке Мерцедес нађене чауре обележене бројевима 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8, као и чаура која је пронађена у самом возилу марке Мерцедес СУ 280-51 и то у касети задњих левих врата. Из медицинске налаза вештака др. Зорана Станковића који је суд у целости прихватио је неспорно утвђено да је пок. С. [REDACTED] задобио прострелну и устрелну у тело директним дејством пројектила, док је оштећена С. [REDACTED] поточијена фрагментима највероватније распаднуте кошуљине пројектила.

Из налаза и мишљења судског вештака др. Зорана Станковића овај суд је утврдио да је оштећени [REDACTED] критичном приликом задобио прострелне ране главе са разорењем и оштећењем ткива великог и малог мозга и можданог стабла дуж канала стрељне ране, устрелне ране са улазним отвором у левом предлазишном прејелу и раскидом крвних судова метких ткива и органа грудне дупље оба плућна крила срчане кесе и обе предкоморе срна и аорту дуж канала стрељне ране. Устрелне ране са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушне, слезина четвртасти режањ јегре, желудац и грудне десно плућно крило дупље као и лука аорте и дуж канала стрељне ране, те устрелне ране са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушне, слезина четвртасти режањ јегре и грудне десно плућно крило дупље и дуж канала стрељне ране, те да све описане повреде у време настајања у свом скупном дејством представљале су безусловно смртоносну повреду, имајући у виду интензитет разорења и оштећења можданог ткива органа грудне и трбушне дупље и аорте, те да је приликом изласка на лице места истражни судија затекао на лицу места лепи никојног [REDACTED]. Такође из налаза судског вештака др. Зорана Станковића овај суд је утврдио а имајући у виду места улазних и излазних рана и праваш пружања стрељних канала кроз тело никојног [REDACTED] да су описане стрељне повреде код оштећеног нанетеје пројектилима које је испалила иста особа.

Оштећена [REDACTED] је седела на месту сувозача критичном приликом је задобила прострелну и застрелну и то како су ближе описане у налазу и мишљењу судског вештака, а исте су нанесене дејством два пројектила односно делова пројектила испаљеним из ручног ватреног оружја и у време настајања у свом скупном дејству представљале су лаку телесну повреду.

На основу овако утврђеног чињеничног става, обзиром да је оперативним радом полицијаца грађевине СУИ-а пронађена пушка из које је

пуцано аутоматска пушка марке ЦЗ М-70 АБ2, калибра 7,622мм фабричког броја 692836, а имајући у виду фотодокументацију која се налази у списима, те имајући у виду налаз и мишљење судских вештаčких балистичара и судског вештака медицинске струке да је упоређивањем чаура које су пронађене на лицу места као и једне чауре која је пронађена у вратима возила марке Мерцедес сиво металик боје регистарских ознака [REDACTED] суд налази да је кривично дело тешког убиства из члана 114 ст. 1 тачка 3 Кривичног законика извршио окривљени [REDACTED] који је дана 10.11.2001. године око 22.35 часова у Београду на Новом обреновачком путу у близини раскрснице са путем за Железник, са умишљајем линије живота [REDACTED] а и довео у опасност још нека лица на тај начин што је другим возилом којим је управљао НИ лице, сустигао путничко возило марке "Мерцедес" сиве металик боје [REDACTED] којим је управљао општећени [REDACTED] при чему су се унутар возила налазили супруга [REDACTED] и њени син, пришао му са леве стране и са места сувозача кроз прозор врата окривљени Савовић Драган је из пушке марке ЦЗ М-70 АБ 2, калибра 7,62мм, фабричког броја 692836 испалио више хитаца који пролазе кроз возачева врата од возила којим је управљао општећени [REDACTED] [REDACTED] у правцу његовог тела и главе, наневши му више повреда и то прострелне ране главе са разорењем и општећењем ткива великог и малог мозга и можданог стабла, дуж канала стрељне ране, устрељне ране са улазним отвором у левом предпазушном пределу и раскидом крвних судова меких ткива органа грудне дупље, оба плућна крила, срчане кесе и обе предкоморе срца и аорте дуж канала стрељне ране, устрељне ране са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушне, слезина четвртасти режањ јетре, жељулац и грудне десно плућно крило дупље као и лука аорте и дуж канала стрељне ране, устрељне ране са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушне, слезина четвртасти режањ јетре жељулаца и грудне десно плућно крило дупље и дуж канала стрељне ране, по грудима и глави, услед којих је он на лицу места преминуо, док је [REDACTED] која је седења на сувозачевом месту задобила прострелну рану минија изнад леве плећке, прострелну рану кроз ткиво изнад лесне дојке и две прострелне ране у меком ткиву задњег дела врата.

Окривљени Савовић Драган је критичном приликом поступао са директним умишљајем, јер је био свестан свог дела и хтео његово извршење, јер је испалио више хитаца из пушке кроз врата од возила којим је управљао [REDACTED] у правцу његове главе и тела, свесно доводећи у опасност живот супруге и сина пок. [REDACTED] који су се налазили са њим у возилу.

Оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.500 03 од 16.10.2003. године, најпре је за ово кривично дело поред [REDACTED] био оптужен и окривљени Стојковић Небојша, међутим, од започињања па до завршетка главног претреса заменик Окружног јавног тужиоца у Београду је одустао од кривичног тоњења Стојковић Небојше, али је кривично тоњење Стојковић Небојше преузeo пуномоћник породице општећеног [REDACTED] адвокат Кнежевић Зоран, подизањем оптужнице општећеног

као тужиоца од 13.2.2006. године, где је ставио на терет Стојковић Небојши и Савовић Драгану извршење кривичног дела тешког убиства из члана 114 ст. 1 тачка 1 и 3 КЗРС у вези са чланом 33 КЗРС.

Суд је оптуженог Стојковић Небојшу на основу одредби из члана 355 ст. 1 тачка 3 ЗКП-а, ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело тешког убиства из члана 114 ст. 1 тачка 1 и 3 КЗРС у саизвршилаштву у вези са чланом 33 КЗРС у односу на оштећеној [REDACTED], а по оптужници оштећене породице [REDACTED] као тужиоца преко пуномоћника адвоката Кнежевића Зорана. Ово из разлога што је по налажењу овога већа нелогично да је окр. Савовић Драган који је извршио кривично дело тешког убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 3 Кривичној законику, на штету [REDACTED] истовремено и возио аутомобил, а који је сустигао путничко возило марке "Мерцедес" сиво металик боје СУ 250-81 којим је управљао оштећени [REDACTED]. По налажењу овог већа, поред окр. Савовић Драгана, у возилу из кога је пущано у правцу возила оштећеног [REDACTED] и како је суд неспорно утврдио да је Савовић Драган испалио више пројектила у правцу возила ошт. [REDACTED] морало је бити најмање још једно лице које је управљало возилом у коме се налазио окр. Савовић Драган, а које се приближавало возилу марке "Мерцедес" сиво металик боје које је возио [REDACTED] јер је прости немогуће и нелогично да окр. Савовић Драган истовремено испаљује више хитаца у правцу [REDACTED] возила и да истовремено вози. Међутим, по налажењу овога суда обзиром да ни једним доказом судско веће није могло утврдити које је то друго лице које је возило возило, док је окр. Савовић Драган испалио више пројектила у правцу возила [REDACTED], па је суд прихватио наводе заменика ОЈТ-а у Београду који је у прецизирају оптужници навео да је овим другим возилом из кога је пущано управљало ИН лице, а које је сустигло путничко возило марке "Мерцедес" сиво металик боје СУ 250-81, а чак се није могло утврдити ни које је марке то возило које је сустигло возило којим је управљао [REDACTED].

Са тих разлога, суд је на основу члана 355 ст.1 тачка 3 ЗКП-а, ослободио од оптужбе Стојковић Небојшу, а по оптужници оштећених као тужиоца од 13.2.2006. године да је извршио кривично дело тешког убиства из члана 114 ст. 1 тачка 1 и 3 Кривичној законику у вези са чланом 33 Кривичној законику на штету [REDACTED], јер ни једним доказом није утврђено да је постојао претходни договор за уминавајуће лишење живота [REDACTED] између Савовић Драгана и Стојковић Небојше. Тим пре што су супруга пок. [REDACTED] која је била очевица критичног догађаја, а која је у свом исказу саслушана у својству сведока пред овим судом и чији је неказ суд у целости прихватио, навела да није видела ни аутомобил који је био са њене леве стране, нити је видела извршиоца дела, због квара вентилатора у аутомобилу у којем се налазила са супругом, те да су стакла била замагљена, а даље је навела да је окр. Стојковић Небојша пос洛вао са њеним супругом и то десетак година, да су годину дана пре критичног догађаја се разнили и престали са постовањем, али су остали у добрим односима, те да је њен супруг пенио окр. Стојковић Небојшу.

Суд је имао у виду да је оптужницом оштећених као тужиоца стављено на терет извршење овој кривичног дела поред Стојковић Небојши и Савовић Драгану, међутим, како је суд нашао да је Савовић Драган извршио кривично дело тешког убиства из члана 114 ст. 1 тачка 3 Кривичног законика на штету [REDACTED] а по оптужницију јавног тужиоца, те како се ради о истом чињеничном стању није одбацио оптужницију оштећених као тужиоца од 13.02.2006. године у односу на Савовић Драгана, јер налази да оштећени као тужилац породица Секулић није била овлашћена да гони Савовић Драгана за ово кривично дело, обзиром да га за исто кривично дело гони по службеној дужности јавни тужилац.

Из исказа сведока оштећеног [REDACTED] датог у истражном поступку, те на основу записника о препознавању лица сачињеног у градском СУП-у од 31.3.2003. године у присуству заменика ОЈТ-а у Београду када је оштећени [REDACTED] указао на извршиоца дела разбојништва над њим на лицу Савовић Драгана кога је препознао као извршиоца наведеног кривичног дела, па је суд нашао да је окр. Савовић Драган извршио кривично дело разбојништва из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика, заједно са НН лицем.

Оштећени [REDACTED] је дајући исказ пред истражним судијом навео да је другог мушкарца који му је држао пинитољ на брали добро видео, обзиром да је њему спао шал са усха и носа и њега је и препознао у полицији, а у полицији је као извршиоца кривичног дела препознао окривљеног Савовић Драгана, што је суд утврдио на основу записника о препознавању сачињеног у Г СУП-у дана 31.03.2003. године који је ошт. [REDACTED] потписао у присуству заменика ОЈТ-а у Београду.

Суд је имао у виду и чињеницу да оштећени [REDACTED] на главном претресу када је упитан да ли може да препозна лица која су над њим извршила кривично дело разбојништва, је навео да га лица не може да препозна, међутим, судско веће је имало у виду протек времена од извршеног кривичног дела, да је ово препознавање у СУП-у било много ближе након извршеног кривичног дела, те и страх оштећеног да укаже на извршиоца кривичног дела на главном претресу.

Из исказа оштећеног [REDACTED] те сведока [REDACTED] овај суд је утврдио да је критичном приликом [REDACTED] имао код себе 68.000 Евра и неутврђену количину динара, лична документа, кључеве од стана и канцеларије и других просторија, те да је дана 6.1.2003. године око 18,00 часова на Новом Београду, Париске комуне испред броја [REDACTED] Савовић Драган употребом силе и претњом да ће непосредно нанести на живот [REDACTED] заједно са НН лицима одузео од њега покретне ствари у намери да њиховим присвајањем прибави себи противправну имовинску корист, на тај начин што је НН лице и окривљени Савовић у тренутку када је оштећени [REDACTED] прилизио свом аутомобилу дошли до њега са пинитољем у рукама, представили му се као полицијски, а потом му наредили да седне на задње седиште свог аутомобила марке Голф 3, а поред њега седа окривљени Савовић, док на место

возача седа НН лице, врше претрес возила и одатле одлазе одневши са собом првени торбци у којој је било 68.000 Евра и неутврђена количина динара, лична документа, кључеви од стана и канцеларије и других просторија, одлазе до возила марке Опел Кадет у којих их чека НН лице и озвози их одатле, након чега су овај новац поделили на три једнака дела. Да су била још двојица извршилаца поред Савовић Драгана овај суд је утврдио на основу исказа [REDACTED] који је рекао да је једно лице видео када је излазио из зграде, а да је са [REDACTED] возило ушло још једно лице. међутим, он ова лица није могао препознати.

Са тих разлога, веће овог суда је нашло да је окривљени Савовић Драган извршио кривично дело разбојништва из чл. 206 ст. 3 у вези ст.1 Кривичног законика на институ [REDACTED] при чему је поступао са директним умишљајем, јер је био свестан свог дела и хтео његово извршење, док је суд због недостатка доказа на основу одредби чл. 355 ст. 1 тач. 3 ЗКП-а ослободио од оптужбе за кривично дело разбојништва из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика, опт. Стојковић Небојшу и опт. Павловић Горана, са разлога што опт. [REDACTED] изузев окр. Савовић Драгана није могао препознати друга лица која су учествовала у извршењу овог кривичног дела.

Веће овог суда је нашло да је окривљени Савовић Драган извршио три кривична дела фалсификовања исправе из члана 233 ст. 3 у вези ст.1 Кривичног законика РС, јер је у периоду од 5.10.2000. године, до 29.3.2003. године преиначене исправе употребљавао као праве на тај начин што је на личну карту Републике Српске на име [REDACTED] ставио своју фотографију, претходно скинувши оригиналну и дорадивши печат на њој, на личну карту Републике Српске, на име [REDACTED] такође ставио своју фотографију и дорадио печат, претходно скинувши оригиналну фотографију и на возачкој дозволи која је гласила на име [REDACTED] такође скинуо фотографију и на њено место ставио своју, дорадивши печат и ова документа користио притком легитимисања. Суд је нашао да је окривљени извршио ова дела, јер је увидом у личне карте на име [REDACTED] Републике Српске, те увидом у личну карту Републике Српске, на име Ђорђевић Дејана, те у возачку дозволу на име [REDACTED] утврдио да се на овим документима налазе фотографије Савовић Драгана, а на основу налаза и миниљења вештака Г СУП-а Зорана Ђорђевића који је суд у целости прихватио је утврђено да је достављена лична карта Републике Српске, серијски број РС [REDACTED] издата на име [REDACTED] фалсификована, тако што јој је образац фалсификован, док је увидом у картоне о издајој личној карти на име [REDACTED] и картону о издајој возачкој дозволи на име [REDACTED] утврђено да се на овим картонима за наведена документа налазе фотографије [REDACTED] а на возачкој дозволи на име [REDACTED] и на личној карти на име [REDACTED] налазе се фотографије [REDACTED].

При томе је веће овога суда имајући у виду време извршења кривичног дела, а то је период од 5.10.2000. године до 29.3.2003. године, према окривљеном Савовић Драгану извршио промену правне квалификације дела примењујући закон који је блажи на учиниоца и који је важио у време извршења

кривичног дела, па је веће овог суда нашло да је окривљени Савовић Драган извршио три кривична дела фалсификовања исправе из члана 233 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног закона Републике Србије, а не три кривична дела фалсификовања исправе из члана 355 ст.2 у вези ст. 1 Кривичног законика, како је то оптужништвом јавног тужиоца окривљеном Савовић Драгану стављено на терет.

Суд је нашао да су окривљени Савовић Драган и окривљени Павловић Горан по претходном договору са ИН лицем извршили кривично дело разбојништва као саизвршиоци из члана 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика, а у вези са чланом 33 Кривичног законика на штету [REDACTED] [REDACTED]. Ово из разлога што је суд у целости прихватио исказ сведока оштећеног С. [REDACTED] који је дао у истрази и на главном претресу, а прихватио је исказ и сведока С. [REDACTED]. Оштећени [REDACTED] није могао препознати извршиоце кривичног дела на штету њега и његовог сина [REDACTED] који је зато сведок оштећени [REDACTED] коме је суд у целости поклонио веру означио као лице које је извршило кривично дело над њим окривљеног Савовић Драгана кога је препознао приликом препознавања у СУП-у, о чему постоји записник о препознавању, а оштећени С. [REDACTED] је оптуженог Драгана Савовића препознао и у судници на главном претресу и рекао да је то особа која је била у цивилу, док је другог извршиоца описао као лице које је било у полицијској униформи високо између 180 и 185 см, риђе косе са једном бубуљицом, носио је наочаре пластичне лебетих оквира, али ово лице није могао препознати у судници међу окривљенима.

Суд је нашао да су окривљени Савовић Драган и окривљени Павловић Горан извршили кривично дело разбојништва из члана 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика у саизвршилаштву заједно са ИН лицем, јер је у целости поклонио веру исказу сведока оштећеног С. [REDACTED] као и исказу сведока [REDACTED] који су детаљно описали начин извршења кривичног дела, а [REDACTED] је окривљеног [REDACTED] препознао приликом препознавања у СУП-у а takoђe и на главном претресу означио истог као лице које је над њим извршио кривично дело. Суд је нашао да је и Павловић Горан извршио заједно са окривљеним Савовић Драганом и са ИН лицем кривично дело разбојништва из чл. 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика у саизвршилаштву у вези са чланом 33 Кривичног законика на штету [REDACTED] [REDACTED] јер је [REDACTED] описао ово друго лице које је било у полицијској униформи као риђе, висине између 180 и 185 см, са једном бубуљицом испод ока, а обзиром да је оптужени Павловић Горан риђе косе, да је према потврди о одузетим предметима од 29.3.2003. године од њега одузета једна полицијска униформа, то веће овога суда налази да је Павловић Горан заједно са окривљеним Савовић Драганом и са још ИН лицем извршио ово кривично дело разбојништва из члана 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика у саизвршилаштву у вези члана 33 Кривичног законика, а на штету [REDACTED]

На основу свега напред утврђеног, суд је нашао да су Савовић Драган и Павловић Горан дана 03.22.2003. године око 9,00 часова у Београду у

улици Богдана Жерајића бр. [REDACTED] употребом силе против [REDACTED] претњом да ће непосредно напасти на живот одузели туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем прибаве противправну имовинску корист, на тај начин што су по претходном договору у којем им је НН лице објаснило да [REDACTED] има новца од продаје крадених аутомобила и да тај новац стоји у кухињи, ово НН лице их одвози до улаза у зграду и показује им где [REDACTED] живе, па окривљени Павловић претходно облачи полицијску униформу и заједно са окривљеним Савовићем долазе на врата представљајући се као полицијски када их [REDACTED] пушта у кућу где окривљени Савовић прислања пиштоль са пригушничвачем на чело оштећеног и обраћа му се речима «само ћути, кажи где су ти паре» након чега улази у једну од просторија у стану где затичу [REDACTED] у кревету коме прилазе окривљени Павловић и првим линијама које је понео са собом га веже, тако што му руке ставља на леђа, док [REDACTED] уз помоћ селотеји траке такође везују руке, а потом врше преметачину кухиње где проналази новац у износу од 1.200 Еура које одузима, па како је нездовољан количином поново прети [REDACTED] који му показује друго место на коме проналази извесну количину новца око 2.400 Еура, након чега напуштају место, поневши са собом и мобитни телефон са стола «Нокија 6110» са картицом одакле долазе до возила у коме их чека НН лице, а новац након тога деле на 3 дела.

Суд је изреку пресуде у вези овог кривичног дела прецдизирао у складу са утврђеним чињеничним стањем у погледу количине новца која је одузета кривичном приликом на штету [REDACTED] не дијајући у правну квалификацију кривичног дела која су оптуженима стављена на терет.

У односу на кривично дело разбојништва из члана 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика према окривљеном Стојковић Небојши суд је истог ослободио од оптужбе на основу одредбе члана 355 ст. 1 тачка 3 ЗКИ-а, јер ни једним доказом није утврђено да је окр. Стојковић Небојша учествовао у извршењу овог кривичног дела, обзиром да је оштећени [REDACTED] као извршиоца кривичног дела препознао окр. Савовић Драгана, а описао је још једно лице које је са њим учествовало улазећи у стан у улици Богдана Жерајића [REDACTED] као лице висине између 180 – 185 см, риђе боје косе, обучено у полицијску униформу, док лице које је напољу чекају у аутомобилу окривљене није видео, па га није могао ни препознати, због чега је судско веће у опису овог дела у изреци пресуде нашло да је поред окривљеног Савовић Драгана и Павловић Горана са њима учествовало и НН лице, јер ово треће лице оштећени нису препознали.

Суд је нашао да је окривљени Павловић Горан извршио три кривична дела фалсификовања исправе из члана 233 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног закона Републике Србије, на тај начин што је са личне карте на име [REDACTED] скинуо оригиналну фотографију и ставио своју, са личне карте на име [REDACTED] такође је скинуо оригиналну фотографију и затим ставио своју и дорадио печат, а што је такође учинио и на возвачкој дозволи која гласи на име [REDACTED] и сва ова документа је користио приликом легитимисања као

права, у периоду од 17.4.2002. године до 20.3.2003. године, и овакве преиначене исправе употребљавао као праве.

Наиме, увидом у личну карту не име **[REDACTED]** те упоређивањем са картоном за ову личну карту издату на име **[REDACTED]** суд је утврдио да се на картону за личну карту која се води код СУП-а на име **[REDACTED]** налази његова фотографија, док се на личној карти регистарски број **[REDACTED]** која гласи на име **[REDACTED]** налази фотографија Павловић Горана, затим упоређивањем личне карте на име **[REDACTED]** СУП-а Ужице, регистарски број **[REDACTED]** такође је утврђено да се на овој личној карти налази фотографија Павловић Горана, а на картону о издајотој личној карти која се води у СУП-у, који је у фотокопији суду достављен у списима предмета налази фотографија лица **[REDACTED]** на возачкој дозволи која се води на име **[REDACTED]** издате од СУП-а Ужице, број дозволе **[REDACTED]** налази се фотографија Павловић Горана, а да се на картону возачке дозволе која се води у СУП-у Ужице налази фотографија власника **[REDACTED]**. На основу напред утврђеног веће овог суда је нашло да је окривљени Павловић Горан извршио три кривична дела фалсификовања исправе из члана 233 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика Републике Србије, па је судско веће извршило само промену правне квалификације кривичног дела не дијрајући чињенични опис из оптужнице ОЈТ-а, обзиром да је заменик ОЈТ-а прецизирањом оптужницом ставио на терет Павловић Горану извршење три кривична дела фалсификовања исправе из члана 355 ст. 2 у вези ст. 1 Кривичног законика, али је суд применио закон који је важио у време извршења кривичног дела, обзиром да је исти блажи по учиниоцу, а у смислу члана 5 став 2 Кривичног законика.

Такође, веће овог суда је нашло да је окривљени Павловић Горан извршио кривично дело тешке крађе из чл. 204 ст. 1 тачка 1 Кривичног законика, јер је 24.8.2002. године у периоду од 19.00 до 19.15 часова у Београду у улици Војводе Влаховића **[REDACTED]**, на штету **[REDACTED]** обио кућу, дешавши до ње, отворио улазна врата завлачењем шрафцигера, тако што је деблокирао шип испод фиксираног дела двodelних врата, ушао унутра, извршио преметачину по свим собама и одузео 1.500 Еура, дечији златни ланчић, 6 пари дечијих минђуша са каменчићима и алкине, 3 златне наруквице, 1 женски златни ланчић, 1 златну наруквицу са пточицама, 4 аустријска дуката, плаву торбу са дечијим заравственим књижицама, путним исправама на име оштећеног и супруге **[REDACTED]** чаочаре за сунце, једну златну огрилицу дужине 20 им, 5 дуката са лицом Фрање Јосифа од којих је један бушени, кључеви од стана и возила, и након тога се удаљио са лице места.

Да је окривљени извршио ово кривично дело суд је утврлио на основу исказа сведока оштећеног **[REDACTED]** коме је у целости поклонио веру, где је оштећени детаљно и убетвило описао шта му је критичном приликом из куће нестало, те имајући у виду потврду о одузетим предметима од 29.03.2003. године коју је потписао окривљени Павловић Горан из које суд утврдио да су овлашћена службена лица СУП Београд од окривљеног Павловић Горана одузела између осталих и једну кутију са накитом, у њој један брош од

бакра, два женска прстена беле боје, једну пегу за кравату од жутог метала, један пар женских минђуша жуте боје са 5 плавих и 3 бела камена, две женске огрглице жуте боје које су наведене под редним бројем 15 ове појврде, те увидом у фото документацију која се налази у списима, а из које је утврђено да окривљени Навловић Горан показује место на улазним вратима куће општећеног [REDACTED] у улици Војводе Влаховића б. где је извршио обијање.

Окр. Навловић Горан је поступао са директним умишљајем, јер је био свестан својих дела и хтео њихово извршење.

Суд је нашао да је окривљени Вујисић Предраг у периоду између 15.10.2002. године до 25.3.2003. године прениачену исправу употребљавао као праву, на тај начин што је набавио личну карту Републике Српске на име [REDACTED] које је скинуо фотографију и на њено место ставио своју, затим дорадио део печата који иде преко фотографије и користио у ситуацијама када је легитимисан. Наиме, увидом у личну карту Републике Српске. Општина Славонски брод, регистарски број [REDACTED] издату на име [REDACTED] судско веће је утврдило да се на овој личној карти налази фотографија [REDACTED]. Наиме, што да је са ове личне карте скинута фотографија [REDACTED] на његово место Вујисић Предраг је ставио своју фотографију и дорадио печат који иде преко фотографије и исту користио у ситуацијама када је легитимисан, чиме је извршио кривично дело фалсификовања исправе из члана 233 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног закона Републике Србије. Суд је извршио преквалификацију овог кривичног дела обзиром да је оптужништвом јавног тужиоца окривљеном Вујисић Предрагу стављено на терет кривично дело фалсификовања исправе из чл. 355 ст. 2 у вези ст. 1 Кривичног законника, али је суд применио кривични закон који је блажи по учиниоцу, који је важио у време извршења кривичног дела у периоду од 5.10.2002. године до 25.3.2003. године, а сходно члану 5 ст.2 Кривичног закона.

Окр. Вујисић Предраг је поступао са директним умишљајем, јер је био свестан свог дела и хтео његово извршење.

Суд је због недостатка доказа сходно члану 355 ст.1 тачка 3 ЗКП-а, окривљеног Нерић Ненада ослободио да је извршио кривично дело крађе из члана 203 ст. 1 Кривичног законника на шегу оштећеног [REDACTED] и то дана 24.6.2002. године у периоду између 18.30 до 21.15 часова у Раковици у улици Сретена Младеновића Мике бр. [REDACTED] да је одузeo гуђу покретиу ствар у намери да себи прибави противправну имовинску корист и то од оштећеног [REDACTED] то на тај начин што је ушао у незакључане подрумске просторије у склону куће, те одузeo горбницу са личним документима и 60,00 динара у коме се налазила службена легитимација општећеног [REDACTED]. Суд је утврђено да је њему занета нестала службена легитимација МУП-а број [REDACTED] из куће у Раковици у улици Сретена Младеновића бр. [REDACTED] дана 24.6.2002. године, јер је оставио торбу са документима у склону своје куће у незакључаним подрумским просторијама.

Ова службена легитимација на име [REDACTED] је пронађена према извештају Одјељења за увиђајно оперативне послове које је потписао капетан [REDACTED] 29.3.2003. године, у гаражи на углу улица Гочке и Алије Алијагића, и то у ранцу који је затечен у возилу марке «Рено» на коме су се налазиле регистарске таблице [REDACTED], а коју гаражу су користили припадници групе Стојковић Небојши. међу којима је био и Перић Ненад. међутим како суд није имао доказа ко је и на који начин ову легитимацију присвојио, те како се она нашла у гаражи у улици Алије Алијагића и Гочкој, то је због недостатка доказа оптуженог Перић Ненада ослободио да је извршио кривично дело крађе из члана 203 ст. 1 Кривичног законика.

Суд је оптужене Стојковић Небојшу, Савовић Драгана и оптуженог Перић Ненада због недостатка доказа на основу члана 355 ст. 1 тачка 3 ЗКП-а, ослободио од оптужбе да су као саизвршиоци извршили кривично дело тешког убиства из члана 114 ст. 1 тачка 1 и 3 КЗРС у вези са чланом 33 КЗРС на штету [REDACTED].

Наме, заменик ОЈТ-а у Београду је од започињања па до завршетка главног прегреса одустао од оптужбе према окривљеном Стојковић Небојши, Савовић Драгану и Перић Ненаду да су као саизвршиоци извршили кривично дело тешког убиства из члана 114 ст. 1 тачка 3 КЗРС у саизвршилаштву у вези са чланом 33 КЗРС на штету [REDACTED].

Пуниомоћник оштећене породице [REDACTED] адвокат Зоран Кнежевић је у законском року, а у смислу одредбе члана 61 ст. 3 Законика о кривичном поступку у име оштећене породице [REDACTED] наставио кривично гоњење према окривљенима Стојковић Небојши, Савовић Драгану и Перић Ненаду подизањем оптужнице оштећеног као тужиоца дана 13.2.2006. године којом је оптуженима Стојковић Небојши, Савовић Драгану и Перић Ненаду ставио на терег извршење кривичног дела тешког убиства из члана 114 ст. 1 тачка 1 и 3 КЗРС у вези са чланом 33 КЗРС као саизвршицома.

Наме, извештајем криминалистичко техничког прегледа лица места од 6.9.2002. године као и допуну овог извештаја од 6.9.2002. године, те од 11.9.2002. године градског СУИ-а, овај суд је утврдио да је у просторијама Ургентног центра преузета гардероба [REDACTED] монтаже од тексаса, кашш, мајца илаве боје са траговима првено боје налик на крв и више синтетичких делова пројектила и мајца НИ особе, највероватније [REDACTED]. Читањем извештаја о криминалистичко техничког прегледу лица места градског суда од 6.9.2002. године, као и допуне извештаја криминалистичке технике од 6.9.2002. године и извештаја о криминалистичко техничког прегледу лица места од 11.9.2002. године, овај суд је утврдио да је на лицу места на углу улица Трговачке и Солунских бораца дана 6.9.2002. године затечено возило под бројем 1 марке Голф ЕЕ 150 [REDACTED] а више оштећења на левој бочној страни од дејства пројектила. Прегледом истог у оквиру предњих левих врата затечен је деформисани пројектил, док је на поду испред седишта сувозача затечен део пројектила број 2, 3, 4, 5 и 6 чауре, број 7 комади поломљеног стакла, два дела пивц бранника, број 9 комади поломљеног стакла црвене боје, број 10

деформисана регистарска таблица, број [REDACTED] Шкода октавиа регистарске ознаке [REDACTED] са оштећенима у виду удубљења у пределу задњег десног дела, број 11 Мерцедес регистарски број [REDACTED] и више оштећења изазваних дејством пројектила у пределу леве бочне стране у возилу испред седишта сувозача, затечен је украсни ланац означен бројем 13 а на седишту сувозача мрље црвене боје налик на крв, означеног броја 14, број 12 затечено је возило застава број 15 и 16 локве црвене боје налик на крв. Возило марке БМВ Е[REDACTED] а више оштећења иззваних највероватније дејством пројектила и оштећењима у виду гребања на левој бочној и предњој десној страни. Приликом прегледа у делу кровне конструкције изнад предњих левих врата затечен не деформисани пројектил. У Ургентном центру узет је тест на барут [REDACTED] и највероватније [REDACTED]

Надаље, из допуне криминалистичко техничког извештаја од 06.09.2003. године је утврђено да је возило импирне боје [REDACTED] на 06.09.2003. године утврђено да је возило импирне боје [REDACTED] на чијој се левој страни налази 8 оштећења и то број 1 оштећење на предњем левом крилу, број 2 оштећење на предњем левом стубу, број 3, оштећење на предњим вратима, број 4 оштећење на оквиру предњих левих врата, број 5 левим вратима, број 6 оштећење на задњим левим вратима испод стакла, број 7 оштећење на задњим левим вратима у висини браве, број 8 оштећење на келеру врху задњих левих врата, затечено разбијено стакло на предњим левим и предњим десним вратима на задњој клупи ближе левим вратима затечена два дела деформисане кошулњице пројектила.

На возилу марке [REDACTED] на чијој левој страни се налазе четири оштећења највероватније од пројектила.

Из извештаја о криминалистичко техничком прегледу лица места од 11.9.2002. године овај суд је утврдио да је возило марке Ауди регистарски број [REDACTED] скроз изгорело, те да су њему нагореле број 1 аутоматска пушка нагорела број 10312, број 2 аутоматска пушка нагорела број 18270, број пушка нагорела број 650772, поред које је затечено 5 нагорелих аутоматских пушака изгорела број 650772, поред које је затечено 5 нагорелих највероватније испаљених чаура, те да је ово возило пронађено са пушкама изгорело у њиви у Врчину. На основу извршеног прегледа парафинских рукавица ВЕ.2579 02 Оперативно криминалистичке технике градског СУП-а ВЕ.2631 02 и ВЕ.2580 02 констатованы су трагови нитрата на левој десној руци код [REDACTED]

[REDACTED] на левој руци, код [REDACTED] на десном длану, док их на [REDACTED] Предмет вештачења су рукама [REDACTED] била нагорела аутоматска пушка ЦЗ МАБ2 калибра 7.62мм x 39мм, број 650772, пронађено у изгорелом возилу марке Ауди, затим аутомаска пушка марке ЦЗ М-70 АБ2 калибра 7.62мм x 39мм, број 18270 пронађено у изгорелом Аудију, аутомаска пушка ЦЗ калибра 7.62мм x 39мм број 10312 пронађена је у Аудију, 5 чаура калибра 7.62 x 39мм, које су обележене бројевима 2, 3, 4, 5 и 6, два дела кошулњице пројектила из Мерцедеса МЛ 55, регистарска ознака 29-Е-51 обележена бројем 9, део кошулњице пројектила обележен бројем 6 на задњем делу мерцедеса. 3 дела пројектила пронађена у гардероби Божовић Веселина, те оловни део пројектила пронађен у вратима возила Голф БГ 251-178 и део

кошуљице пројектила пронађен на поду Голфа, део пројектила пронађен је у вратима возила БМВ МК [REDACTED] дам нагорелих чаура калибра 7.62мм x 39мм, пронађених у изгорелом возилу Ауди.

Из налаза и мишљења вештака балистичара градског СУП-а дипломираног инжењера Милутина Винчића овај суд је утврдио да је вештак у свом налазу и мишљењу ВЕ. 2631/05 од 12.9.2002. године навео да је 5 спорних чаура калибра 7.62мм x 39мм, које су обележене бројевима 2, 3, 4, 5 и 6 и једна чаура пронађена у изгорелом возилу марке Ауди испаљене су из аутоматске пушке марке ЦЗ М-70 АБ2 калибра 7.62 x 39мм, број 18270. Једна спорна чаура калибра 7.62 x 39мм, пронађена је у изгорелом Аудију је испаљена из аутоматске пушке марке ЦЗ М-70 АБ2 калибра 7.62 x 39мм број 10312, а 5 спорних чаура калибра 7.62 x 39мм пронађених у изгорелом аудију су испаљене из аутоматске пушке марке ЦЗ М-70 АБ2 калибра 7.62 x 39мм број 650772. На одећи [REDACTED] су нађени трагови нитрата осим једне крупне честице на задњој страни мајице.

Из судско медицинског вештачења др. Зорана Станковића овај суд је утврдио да је [REDACTED] критичном приликом задобио следеће повреде у виду прострелне ране на задњој страни левог рамена и лве половине врата, правац канала ране је пут напред навише и у десну страну, прострелне ране на задњој страни лве половине грудног коша, правац канала ране је пут напред навише и у лесну страну, устрелне ране у пределу предње стране трбуха, правац канала ране је пут назад навише и у десну страну. Приликом испаљивања пројектила нападач се налазио улево и за и на нижем нивоу ослонца у односу на жртву. У конкретном случају жртва се налазила у путничком Ципу марке "Мерцедес", а пројектил је испајио лице из другог путничког аутомобиља који се кретао у истом правцу и заобилазио је Цип са његове лве стране. Нападач је у време испаљења пројектила седео на месту сувозача или на задњем седишту иза сувозача. Имајући у виду места улазних и излазних рана и правац пружања стрељних канала кроз тело покојног [REDACTED] се сасвим поуздано тврдити да су стрељне повреде описане под тачком 4 и 3 обдукционог налаза најете пројектилима које је испајило исто лице. Оштећена [REDACTED] је имала стрељне ране у десном потиљачном пределу главе. Ова повреда је најета дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја и у време настапања представљала је тешку телесну повреду због разорења и оштећења ткива великог мозга.

Судски вештак балистичар Милан Куњадић је у свом налазу и мишљењу, а који је суд у целости прихватио, јер је дат стручно и у складу са правилима наука навео да је идентификацијом чаура које су пронађене на месту догађаја, а које су обележеје бројевима 2, 3, 4, 5 и 6 и једне чауре која је пронађена у изгорелом возилу марке Ауди утврђено да су исте испаљене из аутоматске пушке марке ЦЗ М-70 АБ2 калибра 7.62 x 39мм, број 18270. Како се види из фото документације о прегледу возила марке Мерцедес МЛ 55 регистарски број [REDACTED] извршено је обележавање оштећења и провлачење сонди од леве према десној страни возила из чега се види да су пројектили улазили у возило правцем са лева у десно и правцем са лева у десно и у назад.

То говори да је току испаљивања долазило до промене односа оружја из којег су испаљивани пројектили и возила, односно оштећеног у њему. Испаљивање из аутоматске пушке у возило у коме се налазио сала покојни [REDACTED] извршено је из близине, о чему може да говори подatak да је на мајци [REDACTED] обнађена крупна барутна честица. Она је могла да досне на мајцу покојног [REDACTED] након разбијања стакла на његовом возилу и испаљивањем са растојања које је било око 1.5м од уста цеви оружја до његовог тела. На месту логађаја пронађено је и 5 чаура калибра 7.62 x 39мм. које су распоређене на релативно близком растојању. Могле су бити испаљене са једног места или са мањом променом положаја или ватреног оружја или возила у којем се налазио оштећени.

Суд је у целости прихватио и налаз судског вештака медицинске струке др. Зорана Станковића који је навео да је смрт [REDACTED] насиљна, те да је наступила услед поремећаја дисања због развоја такозваног акутног респираторног дистрес синдрома и обостране глојне упале плућа, а као компликација задобијених стрелих повреда у пределу грудног коша и трбуха. да је [REDACTED] због задобијених повреда 5.9.2002. године око 21.00 час у Београду на коловозу Трговачке улице непосредно пред раскреницом са улицом Солунских бораца и Јосина Дебељака пребачен у Ургентни центар Клиничког центра Србије, где је након указање помоћни 8.9.2002. године око 21.20 часова преминуо, а његова супруга [REDACTED] је 12.9.2002. године пребачена у Клинику за неурохирургију ВМА на даље лечење.

Судски вештак Зоран Станковић саслушан на главном претресу је навео да остаје у целости при свом налазу и мишљењу у писменом облику за оштећеног [REDACTED] оштећену [REDACTED] додао је да је покојни [REDACTED] чином приликом имао две прострелне ране, једну устрезну рану у пределу предње стране трбуха, да су све описане повреде представљале тешку телесну повреду опасну по живот. Да је правац пружања прострелних рана канала ране пут у напред на више и у десну страну, а правац устрезне пружања канала ране је пут назад на више и у десну страну. Навео је да је смрт покојног [REDACTED] насиљна, да је наступила услед поремећаја дисања, због развоја такозваног акутног респираторног дистрес синдрома и обостране глојне упале плућа, а као компликација задобијених рана грудног коша и трбуха. Навео је да је оштећена [REDACTED] залобила рану у пределу главе и да је у време настанка ове повреде представљала тешку телесну повреду. Такође се судски вештак Зоран Станковић на главном претресу на питање пуномоћника оштећених да ли је смрт покојног [REDACTED] наступила као последица повређивања или је можда наступила као последица услед неадекватног лечења изјаснио да је на основу расположиве медицинске документације поуздано утврдио да је смрт код оштећеног [REDACTED] наступила као последица повређивања, а да није имао комплетну медицинску документацију у вези са лечењем оштећеног [REDACTED].

Утврђујући чињенично стање у вези са убиством покојног [REDACTED], веће овога суда је ценило исказе пријатељ [REDACTED] који су критичном приликом били са њим, очевидци наведеног

догађаја и то сведока [REDACTED] који је сведок [REDACTED].
[REDACTED] описујући критични догађај од 05.09.2002. године навео да су покојни [REDACTED] са супругом и дететом и они [REDACTED] или у кафићу у Жаркову коридору [REDACTED] те када су кренули из локала [REDACTED] својом супругом је остао у локалу, а они су сви прошли својим купама и то у три аутомобила. Први у колони била је [REDACTED] упруга са сином у аутомобилу марке БМВ, иза ње је ишао [REDACTED] а чипом Мерцедес, а иза у возилу Опел Вектра управљао је сведок [REDACTED] и са њим је био [REDACTED]. Сведок је навео да чим су кренули, да су нашли на семафор, да су сви прошли на зелено светло и да му је онда зазвонио мобилни телефон, да му се јавио покојни [REDACTED] који га је питао да ли је видео аутомобил Ауди без регистарских таблица једно лице на месту возача који је имао неки шешир на глави. Сведок је даље навео да је најпре рекао да није видео Ауди и након што је са њим завршио разговор појављује се возило марке Ауди са његове леве стране и тада је видео на месту возача једног мушкарца који је имао шешир на глави и пролазећи поред њега директно га је гледао у очи, тако да му је запамтио лице и могао би да га препозна када би га видео. Како препознавање није извршено у току истражног поступка на главном претресу овај сведок [REDACTED] је питање председника већа да ли би на главном претресу могао препознати лице које је возило Ауди је одговорио да је прошло дosta времена и да међу окривљенима не препозије да је неко од њих лице које је том приликом возило аутомобил марке Ауди. Овај сведок је још навео да у возилу сем овог лица са шеширом који је возио аутомобил марке Ауди није приметио ни једно друго лице.

Сведок Т. [REDACTED] такође се није могао изјаснити ко је нуцао у возилу [REDACTED] само зна да је приметио један црни Ауди и да је у једном тренутку видео да Е. [REDACTED] својим возилом удара у овај Ауди и да онда почне пуцњава.

Такође ни сведок [REDACTED] која је оштећена и која је лично повређена у критичном догађају, а која је навела да се зауставила на семафору са својим возилом, да је приметила са своје леве стране једно возило беле боје и како се сагла да би видела које је светло на семафору, само је чула пуцњаву са леве стране и не зна ко је пуцао.

Суд је у целости прихватио исказе свидета [REDACTED] јер су исти очевини критичног догађаја и изјашњавали су се о чињеницима о којима су имали неизједна сазнања.

Суд је ценио и исказ сведока [REDACTED] који је саслушан на главном претресу и који је навео да у вези са убиством покојног [REDACTED] ма посредна сазнања и то од једног човека кога не би хтео да именује, а ради се о млађем човеку пореклом из Црне Горе који је близак групи [REDACTED]. Овај сведок је навео да се добро сећа да је 11 дана пре убиства [REDACTED] о томе обавестио покојног [REDACTED] да је 11 дана након тог упозорења [REDACTED] убијен, и то сведок му је рекао ко ће [REDACTED] а ликвидирати, а није му рекао од кога има те информације. Што се

тиче убиства покојног [REDACTED] њега је такође информисао 7 дана тачно пре убиства да ће бити ликвидиран и од кога, мисли да је [REDACTED] то озбиљно схватио али му није рекао одакле има такве информације. Након што је сведок упозорен да се ирел Окружним судом у Београду против окривљеног води поступак између осталог и за два кривична дела тешког убиства, те да је обавезан да суду саопшти све податке са којима располаже а између осталог и ради провере навода његовог исказа, сведок је изјавио да не жели да наведене име тог човека, не жели да га офири и да га увлачи у нешто. Навео је још да не жели да спомене име тог човека, да исти не би био ликвидиран.

Исказ сведока [REDACTED] веће овог суда је оценило као неповољно јасан, а исти суд није могао проверити, обзиром да сведок није желео да наведе име човека од кога је добио посредна сазнања о томе да група Небојше Стојковића планира ликвидацију покојног [REDACTED] и [REDACTED]

Чињеница да је суд на основу извештаја Секретаријата у Београду УКП VIII Одељења од 11.9.2002. године утврдио да је служба овог секретаријата изласком на лице места у Врчин у Београдској наспрам кућног броја [REDACTED] у њиви 30 метара од пута затекла путничко возило марке Ауди 200, регистарских ознака ОФ ВФ 343, које је затечено око 30 метара од главног пута Београдске улице на спрам кућног броја 83 потпуно изгорело. У унутрашњости возила затечене су 3 аутоматске пушке потпуно изгореле и то две на задњем седишту возила, док на поду сувозача је затечена трећа аутоматска пушка потпуно изгорела, као и један оквир. Такође, на поду је затечено и 5 чаура калибра 7,62мм. Из извештаја Управе криминалистичке полиције V одељења Д.2987 од 11.9.2002. године извршене су провере кроз евидентију за крадена возила градског СУП-а по броју шасије, те је установљено да поменуто возило није било регистровано на територији Републике Србије. Оперативним радом се није дошло до ближих података о власнику возила, као ни о НН лицима које се налазило у овом возилу непосредно пре пожара. Имајући у виду ову чињеницу да је возило марке Ауди 200 регистарски број ОФ ВФ 343, број шасије WAZZZZ44ZLNO90264 пронађено дана 11.9.2003. године у месту Врчин у њиви 30 метара од пута, да је аутомобил у потпуности изгорео, те да је провером преко надлежних служби градског СУП-а установљено да поменуто возило није било регистровано на територији Републике Србије, те да се оперативним радом није дошло до ближих података о власнику возила, као ни о НН лицима које се налазило у овом возилу непосредно пре пожара, те имајући у виду исказе очевидача убиства покојног [REDACTED] његове супруге [REDACTED] [REDACTED] је пријатеља [REDACTED] [REDACTED] сведочи о јадеци [REDACTED] те сведочи о јадеци [REDACTED] оштећене која је била на лицу места у свом аутомобилу марке Голф, рег. број БГ 251-178 [REDACTED] која је критичном приликом задобила лаку телесну повреду у виду огњиштине леђа, да се нико од наведених сведока није могао изјаснити о лицима која су била у возилу марке "Ауди" из кога је пущано на покојног [REDACTED] те да ли је било једно или више лица због недостатка доказа суд је оптужене Стојковић Небојшу, Савовић Драгана и Перић Ненада ослободио од оптужбе да су као саизвршиоци звршили кривично

дело тешкој убиства из члана 114 ст. 1 тачка 1 и 3 КЗРС у вези са чланом 22 КЗРС, а по оптужници породице оштећеног [REDACTED] као тужиоца од 13.2.2006. године, при чему је судско веће имало у виду и ценило налаз и минђење вештака балистичара Милана Куњадића који је навео да су у возилу марке "Ауди", које је изгорело и које је пронађено у њиви у Врчину, пронађене чауре и то пет чаура калибра 7.62мм на поду аутомобила, те да су исте испаљене из пушке марке "ИЦ М-70 АБ-2" калибра 7.62мм x 39мм, број пушке 18270 која је пронађена изгорела у изгорелом "Аудију", те да наведено возило није било регистровано на територији Републике Србије, те се није могло утврдити ко је власник овог возила, те да су се сведоци [REDACTED] и [REDACTED] дајући свој исказ, изјаснили да је пущано из возила марке "Ауди", али да се нико од наведених сведока није могао изјаснити о лицима која су била у возилу марке "Ауди" из кога је пущано на пок. [REDACTED], те да ли је било једно или више лица, те да св. [REDACTED] је у истрази навео да је након што је завршио телефонски разговор са пок. [REDACTED], који му је скренуо пажњу на возило марке "Ауди" и које је сведок видео да се појављује са његове леве стране, те да је на месту возача видео једног мушкарца који је имао шешир на глави, да му је видео очи и да је то лице запамтио, те да би га могао препознати, те како препозијавање није извршено у току истражног поступка, а на главном претресу овај сведок на питање председника већа није могао препознати лице које је возило аутомобил "Ауди" изјавивши да је прошло доста времена, те да међу окривљенима не препозијаје да је неко од њих лице које је том приликом возило аутомобил марке "Ауди". Овај сведок је још навео да сем овог лица са шеширом које је возило аутомобил марке "Ауди" у наведеном аутомобилу није приметио ни једно друго лице.

Судско веће је ценило и исказе саслушаних сведока [REDACTED] и [REDACTED] који су навели да им није познато ко је извршила убиства пок. [REDACTED].

На основу изведенih доказа веће овој суду је нашло да нису доказани наводи оптужнице оштећеног као тужиоца да су оптужени Стојковић Небојша, оптужени Савовић Драган и оптужени перић Ненад дана 5.9.2002. године око 21.00 час у Београду на коловозу Трговачке улице непосредно пре раскрснице улица Солунских бораца и улице Јосипа Дебељака, а по претходном договору на подмугао начин са уминчајем лишили живота [REDACTED] и при том довели у опасност живот још неких лица, те да су као саизвршиоци извршили кривично дело тешког убиства из члана 114 ст. 1 тачка 1 и 3 КЗРС у вези са чланом 33 КЗ. Ово из разлога што нико од очевилаца догађаја саслушаних сведока [REDACTED] супруге покојног [REDACTED] сведока [REDACTED] сведока [REDACTED] сведока [REDACTED] нису могли указати нити препознати лица која су извршила кривично дело тешког убиства на штету [REDACTED].

Судско веће је одбило предлог пуномоћника оштећених породица [REDACTED] и [REDACTED] да се састушају у својству сведока заменик Окружног јавног ужиоца Александар Милосављевић, Стешевић Угљеша, Лекић Јиљана и Вукадиновић Јелена, као неоснован, обзиром да су Стешевић Угљеша, Лекић

Љиљана и Вукашиновић Јелена радници СУП-а који се не могу саслушавати на околности прибављених информација, а да је заменик Јавног тужиоца Александар Миљосављевић поступао у наведеном предмету као јавни тужилац, те је одбијен као неоснован и предлог одбране за саслушање пуномоћника оштећених адвоката Зорана Кнежевића у својству сведока, јер ни заменик Окружног јавног тужиоца ни пуномоћник оштећених немају било каква релевантна сазнања, јер је пуномоћник оштећених адвокат Зоран Кнежевић упитан од стране председника судског већа да ли има неке информације и податке који су везани за убиство [REDACTED] и [REDACTED] изјавио да он нема нових података, већ да је оно што је имао указивао кроз своје поднеске.

Судско веће је одбило предлог пуномоћника оштећених продица [REDACTED] адвоката Зорана Кнежевића за поновним саслушањем [REDACTED] и [REDACTED] у својству сведока оштећених као сувишан, јер су наведена лица [REDACTED] који је брат и [REDACTED] која је супруга покојног [REDACTED] то [REDACTED] која је супруга покојног [REDACTED] већ саслушавани у својству сведока пред овим судом и то како у истражном поступку тако и на главном претресу, те су се летаљно изјаснили о околностима које су им биле познате у вези са наведеним догађајима, те је одбијен предлог пуномоћника оштећених као неоснован да се исти сведоци саслушавају поводом исказа сведока [REDACTED] јер је веће исказ овог сведока већ ценило.

Такође, судско веће је одбило предлог Ј. [REDACTED] е исти саслуша као сведок, а у вези са сазнањима о убиству пок. [REDACTED] обзиром да је о овом предлогу већ већ одлучивало и да је исти одбијен, а због тога што је наведени сведок пратио ток главног претреса.

Суд је одбио и предлог пуномоћника оштећених као тужиоца - породица [REDACTED] и [REDACTED] адвоката Зорана Кнежевића за саслушањем сведока [REDACTED] обзиром да су околности које су предложене ирелевантне, а пуномоћник оштећених је предложио да се сведок [REDACTED] који је кум [REDACTED] саслуша о односима са [REDACTED] као и односима покојног Е. [REDACTED] и [REDACTED]. Међутим, по налажењу овога суда ове околности које су предложене да се саслуша сведок [REDACTED] су ирелевантне, а јасно је да предложени сведок [REDACTED] нема непосредних сазнања о критичном догађају, понига из исказа сведока оштећених супруге покојног Е. [REDACTED] и његових пријатеља који су били са њим критичном приликом [REDACTED] и [REDACTED] Гуферића, овај суд утврдио да је [REDACTED] након што је пок. [REDACTED] био код њега у кафићу у Жаркову остао у свом кафићу заједно са својом супругом, па самим тим предложени сведок нема непосредних сазнања о критичном догађају.

Суд је одбио и предлог пуномоћника оштећених као тужиоца адвоката Зорана Кнежевића за саслушање сведока [REDACTED] као сувишан, обзиром да овај сведок нема непосредних сазнања о критичном догађају, а друге околности пуномоћник оштећених у предлогу за саслушање овог сведока није

навео.

Суд је одбио као неоснован предлог пуномоћника оштећених као тужиоца породица [REDACTED] и [REDACTED] адвоката Зорана Кнежевића, да се изврши увид у предмет Окружног суда у Врању [REDACTED], обзиром да је председник већа пре почетка главног претреса обавио телефонски разговор са поступајућим судијом у овом предмету, о чему је сачињена службена белешка, па је утврђено да је пресуда Окружног суда у Врању за троструко убиство за који су били оглашени кривим Савовић Драган и Вујићић Предраг укинута од стране Врховног суда Србије, о чему су бранноци приложили као доказ и фотокопију решења Врховног суда Србије [REDACTED] године, те да је предмет враћен Окружном суду у Врању на поновно суђење. По налажењу већа овога суда пред Окружним судом у Врању води се кривично поступак против окр. Савовић Драгана и Вујићић Предрага за кривично дело троструког убиства, те је неосновано вршити увид у исти предмет, обзиром да не постоји правноснажна судска одлука.

Судско веће је одбило и предлог пуномоћника оштећених као тужилаша да се затраже на увид други кривични предмети који се односе на окривљене у овом предмету, а који се воде код других надлежних судова у Србији и овај предлог је одбијен као сувишан.

Такође је судско веће одбило и предлог пуномоћника оштећених као тужиоца да се прочита писмена изјава оштећеног [REDACTED] брата покојног [REDACTED] која је оверена код Другог општинског суда у Београду, као и предлог да се саслуша сведок [REDACTED] поводом писмене изјаве као сувишан.

Судско веће је отклонило извођење доказа поновним саслушањем сведока [REDACTED] обзиром да је ова сведочиња саслушавана у истрази и два пута на главном претресу. Одбијен је и предлог за саслушање сведока [REDACTED] јер је иста сведочиња присуствовала главном претресу, а што је и сама потврдила.

Одлучујући о врсти и висини кривично правне санкције суд је у смислу члана 54 Кривичног законика ценио све околности које су од значаја за одлучивање о врсти и висини санкције према окривљенима.

Тако је од олакшавајућих околности на страни окривљеног [REDACTED] суд ценио његове породичне прилике, чињеницу да је [REDACTED] у својој тачиће да је до сада неосуђиван, а од отежавајућих околности – бројност извршених кривичних дела, па му је применом чл. 45 Кривичног законика утврђено најпре појединачне казне затвора и то: за кривично дело неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 245 ст. 1 КЗСРЈ, казну затвора у трајању од 3 (три) године, за кривино дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из члана 348 ст. 3 у вези са чл. 1 Кривичног законика казну затвора у трајању од 3 (три) године и за кривично дело изнуде у покушају из члана 180 ст. 1 Кривичног законика

Републике Србије, у вези са чланом 19 КЗСРЈ, казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а потом га уз даљу примену одредаба члана 60 и 63 Кривичног законика осудио на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци у коју казну се окривљеном урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.4.2003. године, а који се окривљеном рачуна од 17.4.2003. године када је лишен слободе, па до 27.2.2006. године.

Одлучујући о врсти и висини кривично правне санкције према окривљеном Савовић Драгану суд је ценио све околности из члана 54 Кривичног законика које су од значаја за одлучивање о врсти и висини санкције. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног Савовић Драгана је нашао да исти до сада није осуђиван, а од отежавајућих околности му је ценио бројност извршених кривичних дела, друштвену опасност и тежину извршених кривичних дела, те околности под којима је ова дела извршио, па му је најпре применом чл. 45 Кривичног законика утврдио појединачне казне затвора и то: за кривично дело неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 245 ст. 1 КЗСРЈ у саизвршилаштву из члана 33 КЗ казну затвора у трајању од 3 (три) године, за кривично дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из члана 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика у саизвршилаштву казну затвора у трајању од 3 (три) године, за кривично дело тешког убиства из члана 114 ст. 1 тачка 3 Кривичног законика, казну затвора у трајању од 30 (тридесет) година, за кривично дело разбојништва из члана 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика казну затвора у трајању од 4 (четири) године, за свако од кривичних дела фалсификовања исправе из члана 233 ст. 3 у вези ст. 1 КЗРС казне затвора у трајању од по 3 (три) месеца, за кривично дело разбојништва из члана 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика извршеног на штету [REDACTED] казну затвора у трајању од 5 (пет) година, па га је даљом применом одредби члана 60 и 63 Кривичног законика осудио на јединствену казну затвора у трајању од 30 (тридесет) година, у коју казну се окривљеном урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.4.2003. године, а које му се рачуна од 17.4.2003. године када је лишен слободе па надаље.

Приликом одмеравања казне затвора за кривично дело тешког убиства из члана 114 ст. 1 тач. 3 Кривичног законика, веће овога суда је имало у виду да је у време извршења кривичног дела за које је оглашен кривим окривљеним Савовић Драган, дакле дана 10.11.2001. године Кривичним законом Републике Србије донетим 28. јуна 1977. године, а који је ступио на снагу 1. јула 1977. године за кривично дело убиства из члана 47 ст. 2 тачка 3 Кривичног законика Републике Србије била предвиђена казна затвором најмање 10 (десет) година или смртна казна, а како је чланом 5 став 1 Кривичног законика који је ступио на снагу 01.01.2006. године на учиниоца кривиног дела предвиђено да се примењује закон који је важио у време извршења дела, а ставом два истог члана да ако је после извршења дела изменjen закон једном или више пута, примењиваће се закон који је блажи за учиниоца, па како је окр. Савовић Драган извршио кривично дело убиства из чл. 47 ст. 2 тач. 3 КЗ РС у новембру 2001. године, када је за исто била предвиђена казна затвора у трајању од

најмање 10 (десет) година или смртна казна. После извршења кривичног дела ступио је на снагу Закон о изменама и допунама Кривичног закона СРЈ 17. новембра 2001. године, којима је прописано да се брише тачка 1 члана 34 КЗ Југославије, којим је било прописано да се смртна казна може изрећи када је прописаном законом Републике, а чланом 3 је прописано да затвор не може бити краћи од 30 ни дужи од 15 година, а став 2 истог члана је изменењен, па је гласио да за најтежа кривична дела и најтеже облике кривичних дела може се прописати казна затвора од 40 година. Ова казна се може прописати само у казну затвора од 15 година и не може се изрећи лицу које у време извршења кривичног дела није навршило 21 годину. Из наведеној јасно произилази да након ступања на снагу овог закона више се не може изрећи смртна казна и казна затвора у трајању од 20 година, а Законом о изменама и допунама Кривичног закона Републике Србије који је ступио на снагу 9. марта 2000. године брисан је члан 2а КЗ а за она дела за које је била прописана смртна казна сада је уместо исте прописана казна затвора у трајању од 40 година, а што је предвиђено изменама КЗ Републике Србије, («Службени гласник РС» број 39/03), те да за она дела за која је прописана смртна казна сада је уместо исте прописана казна затвора у трајању од 40 година, па је за кривично дело убиства из члана 47 ст. 2 тачка 3 прописано да ће се учинилац казнити затвором најмање 12 година или затвором од 40 година, а Кривичним закоником Републике Србије, који је ступио на снагу 1.1.2006. године дакле у време пресуђења за кривично дело тешког убиства из члана 114 ст. 1 тачка 3 Кривичног законика је предвиђено да ће се учинилац казнити затвором најмање 10 година или затвором од 30 до 40 година, то је суд у односу на окривљеног Савовић Драгана применом одредаба члана 5 став. 2 Кривичног законика за ово кривично дело окривљеном утврдио казну затвора од 30 година, па након што му је утврдио појединачне казне за остале кривична дела, како је то ближе наведено у изреци пресуде, применом одредаба из члана 60 ст.2 тачка 1 осудио окривљеног Савовић Драгана на јединствену казну затвора у трајању од 30 година, јер је одредбом члана 60 ст.2 Кривичног законика предвиђено да ће се јединствена казна изрећи ако је за неко од кривичних дела у стицају суд утврдио казну затвора од 30 до 40 година, да ће изрећи само ту казну.

Суд се одлучио за најтежу казну према окривљеном Савовић Драгану из разлога што начин извршења овог кривичног дела тешке последије смрт једног лица, ловоћење у опасност још неких лица, при чему је оштећена ~~жртвама~~ задобила прогрелне ране како је то ближе наведено у изреци пресуде које су у скупном дејству представљале лаку телесну повреду, као и понашање окривљеног након извршеног кривичног дела и карактеристике његове личности које указују на велику друштвену опасност овог кривичног дела и оптуженог као извршиоца, те на бројност извршених других кривичних дела, па суд налази да ће се сврха кажњавања из члана 42 Кривичног законика постићи једино изрицањем ове најстроже казне.

Суд је окривљеном Перић Ненаду приликом одмеравања казне пенио све околности из члана 54 Кривичног законика, па му је као олакшавајућу околност пенио његову животну ~~струту~~ ~~струту~~ млад љубавник стар 26 година, док му као отежавајућу околност није узео ранију осуђивањост, возиром

да му је применом одредби члана 62 ст.1 Кривичног законика узео као утврђену казну затвора у трајању од [REDACTED] Пуног

[REDACTED]
Приједоночнице и решење о казни затвора у трајању од 3 године, а за кривично дело неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 245 ст. 1 КЗСРЈ утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године, а за кривично дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из члана 348 ст.3 у вези ст. 1 Кривичног законика казну затвора у трајању од 3 (три) године, па га је даљом применом одредби члана 60 и 63 Кривичног законика осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 8 (осам) месеци у коју казну је окривљеном урачунао и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.4.2003. године, а који се окривљеном рачуна од 17.4.2003. године када је лишен слободе, па до 27.2.2006. године.

Суд је окривљеном Навловић Горану у смислу члана 54 Кривичног законика приликом изрицања кривичне санкције од олакшавајућих околности ценио његове породичне прилике да је разведен, те да је [REDACTED]
[REDACTED]ок му је од отежавајућих околности ценио ранију вишеструку осуђиваност, те бројност извршених кривичних дела и друштвену опасност истих, па му је применом одредбе чл. 45 Кривичног законика најпре утврдио појединачне казне затвора: за кривично дело неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из члана 245 ст. 1 Кривичног законика СРЈ казну затвора у трајању од 4 (четири) године, за кривично дело недозвољеног држања ватреног оружја и експлозивних материја из члана 348 ст.3 у вези ст. 1 Кривичног законика казну затвора у трајању од 4 (четири) године, за кривично дело разбојништва из члана 206 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика казну затвора у трајању од 5 (пет) година, за свако од кривичних дела фалсификовања неправе из члана 233 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика Републике Србије казне затвора у трајању од по 5 (пет) месеци, за кривично дело тешке крађе из члана 204 ст. 1 тачка 1 Кривичног законика казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а потом га даљом применом одредби члана 60 и 63 Кривичног законика осудио на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) година, у коју казну је окривљеном урачунао и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.4.2003. године, а који се окривљеном рачуна од 17.4.2003. године када је лишен слободе па надаље.

Суд је окривљеном Вујисић Предрагу применом одредби члана 54 Кривичног законика ценио све околности које су од значаја за утврђивање кривично правне санкције, па му је тако од олакшавајућих околности ценио његово породично стање, да је [REDACTED] те да до сада није осуђиван, па му је применом одредби чл. 45 Кривичног законика утврдио појединачне казне затвора: за кривично дело неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из чл. 245 ст. 1 КЗСРЈ, казну затвора у трајању од 3 (три)

године за кривично дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика, казну затвора у трајању од 3 (три) године за кривично дело фалсификовања исправе из члана 233 ст. 3 у вези ст. 1 КЗРС, казну затвора од 3 (три) месеца, па га је даљом применом одредаба члана 60 и 63 Кривичног законика осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 8 (осам) месеци у коју казну је окривљеном урачунало и време проведено у притвору по решењу лежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.4.2003. године када је лишен слободе, па до 27.2.2006. године.

Суд је окривљеном Шавинић Синиши у смислу члана 54 Кривичног законика ценио све околности које су од значаја за изрицање кривично правне санкције, па му је од отежавајућих околности ценио чињеницу да је реч о [REDACTED] да до сада није осуђиван, док отежавајућих околности на страни окривљеног није нашао, те му је применом одредби чл. 45 Кривичног законика утврдио појединачне казне затвора: за кривично дело неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из члана 245 ст. 1 КЗСРЈ казну затвора у трајању од 3 (три) године а за кривично дело недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из члана 348 ст. 3 у вези ст. 1 Кривичног законика, казну затвора у трајању од 3 (три) године, па га је даљом применом одредаба члана 60 и 63 Кривичног законика осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година у коју казну се окривљеном урачунало и време проведено у притвору по решењу лежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.4.2003. године када је лишен слободе, па до 25.2.2005. године када је пуштен на слободу.

Приликом утврђивања казне окривљенима за појединачна кривична дела суд је примењивао одредбе члана 5 ст. 2 Кривичног законика који предвиђе да ако је после извршења кривичног дела изменен закон једном или више пута примениће се закон који је најближи за учиниоца.

Ценећи друштвену опасност извршених кривичних дела, као и степен кривичне одговорности окривљених, као и све околности конкретног случаја, веће овога суда је нашло да се ради о групи која је поседовала велику количину ватреног оружја, муниције, експлозивних направа, које су набавили од ИН лица у намери вршења кривичних дела и који су дана 29.3.2003. године од стране полиције заточени у стану у Београду у улици Опленачкој бр.8а, када су лишени слободе, те да ће се овако изреченим казнама затвора довољно деловати на окривљене да убудуће не врше кривична дела и да су исте казне нужне и довољне да би се њима остварила њена законом предвиђена сврха, а у смислу члана 42 Кривичног законика.

На основу одредбе чл. 206 ст.2 ЗКП-а, оштећени [REDACTED]

[REDACTED] су ради остваривања имовинско правног захтева упућени на парницу, јер подаци кривичног поступка нису пружали поуздан основ ни за потпуно ни за делимично пресуђење.

На основу одредбе чл. 87 Кривичног законика према окривљеном Павловић Горану изречена је мера безбедности одузимања предмета и то једног пиштолја марке ЏЗ 99 са три оквира и 45 комада муниције за исти, једног пиштолја марке ТТ М57 ЏЗ фабричког броја С936 црне боје са оквиром и 9 метака калибра 7.62мм, једног мини никлованог пиштолја са црним рукохватом чешке произвоље са 6 комада метака калибра 6.35мм.

На основу одредбе чл. 87 Кривичног законика према окривљеном Стојковић Небојши и окривљеном Савовић Драгану, окривљеном Перећ Ненаду, окривљеном Вујисић Предрагу и окривљеном Плавшић Синиши изречена је мера безбедности одузимања предмета и то оружја експлозива и муниције како је то ближе наведено у изреци пресуде по врсти и количини.

На основу одредбе чл. 87 Кривичног законика према окривљеном Савовић Драгану изречена је мера безбедности одузимања предмета и то једне аутоматске пушке марке ЏЗ М70 калибра 7.62 x 39мм фабричког броја 692836.

На основу одредбе чл. 245 ст. 4 Кривичног закона СРЈ према окривљеном Павловић Горану изречена је мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге 1634,47 грама хероина и 174,51 грам кокаина.

На основу одредби чл. 196 ст.1 ЗКП-а, а у вези са чл. 193 ст.2 тачка 1, 3, 7 и 9 ЗКП-а, суд је обавезао окривљене да на име трошкова кривичног поступка плате износ и то: **окривљени Стојковић Небојша** 54.520,00 динара, од чега на име трошкова вештачења износ од 28.000,00 динара, на име трошкова довођења износ од 6.520,00 динара и на име судског паушата износ од 20.000,00 динара, **окривљени Савовић Драган** износ од 96.270,00 динара, од чега на име трошкова вештачења износ од 60.000,00 динара, на име трошкова браниоца по службеној дужности износ од 9.750,00 динара, на име трошкова довођења износ од 6.520,00 динара и на име судског паушата износ од 20.000,00 динара, **Окривљени Перећ Ненад** износ од 72.020,00 динара од чега на име трошкова вештачења износ од 28.000,00 динара, на име трошкова браниоца по службеној дужности износ од 17.500,00 динара, на име трошкова довођења износ од 6.520,00 динара и на име судског паушата износ од 20.000,00 динара, **окривљени Павловић Горан** износ од 26.520,00 динара од чега на име трошкова довођења износ од 6.520,00 динара и на име судског паушата износ од 20.000,00 динара, **окривљени Вујисић Предраг** 44.020,00 динара од чега на име трошкова браниоца по службеној дужности износ од 17.500,00 динара, на име трошкова довођења износ од 6.520,00 динара и на име судског паушата износ од 20.000,00 динара и **окривљени Плавшић**

Синиша 23.250,00 динара од чега на име трошкова довођења износ од 3.250,00 динара и на име судског научала износ од 20.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а при чему је веће овог суда имало у виду дужину, трајање и сложеност кривичног поступка и имовинске прилике откривљених.

Суд је ценио и остале изведене доказе, али је нашао да су без утицаја на другачију одлуку у овој кривичној правној ствари.

Са свега напред изложеног, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Задијечар
Данијела Дуњић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Вера Вукотић

НОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 15 дана од дана пријема пресуде Врховном суду Србије, а преко овог суда.